Autoritatea Bibliei

Poate fi crezută Biblia?
Ne putem baza pe profețiile și învățăturile ei?
Această colecție de scripturi antice pretinde
a fi cuvântul inspirat al lui Dumnezeu.
Este acest lucru adevărat?
Cum putem fi siguri?

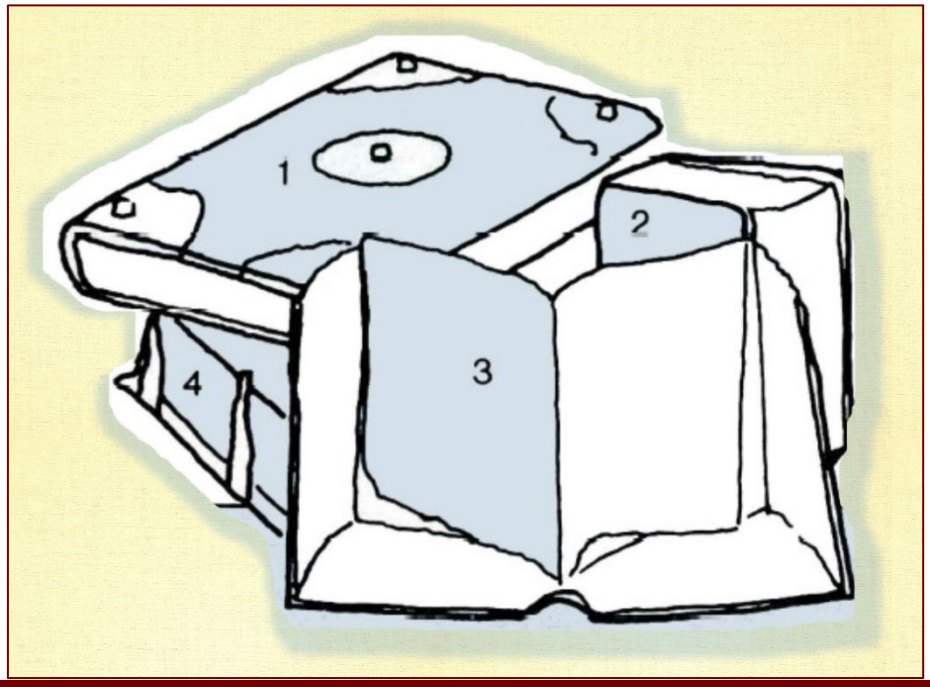

Biblii din Colecția Ambassador College

Das Titelbild zeigt:

1. Un exemplar deosebit de frumos, nerestaurat, al celei de-a **noua Biblii germane din 1483**, tipărită artistic în caractere gotice. Biblia este prevăzută cu un capac din lemn de stejar, acoperit cu hârtie pergamentată cu relief și colțuri metalice.
2. Prima ediție a Bibliei Douai, care conține primul volum al Vechiului Testament. Această carte foarte rară este versiunea engleză-romanică a Bibliei. Biblia Douai a influențat foarte mult Biblia oficială engleză.
3. Un exemplu foarte bine conservat al Bibliei latine din secolul al XIII-lea; 50 de rânduri pe pagină, două coloane, scrisă într-un font gotic minuscul, dar regulat, de o claritate remarcabilă.
4. O frumoasă Biblie germană, tradusă în 1522 și publicată în 1788 la Nürnberg. Ilustrata cu gravuri în lemn foarte frumoase; copertă din piele embosată cu colțuri metalice.

Die Neunte Deutsche Bibel

A noua Biblie germană
von Anton Koberger

Anton Koberger, Nürnberg, 17. Februar, 1483

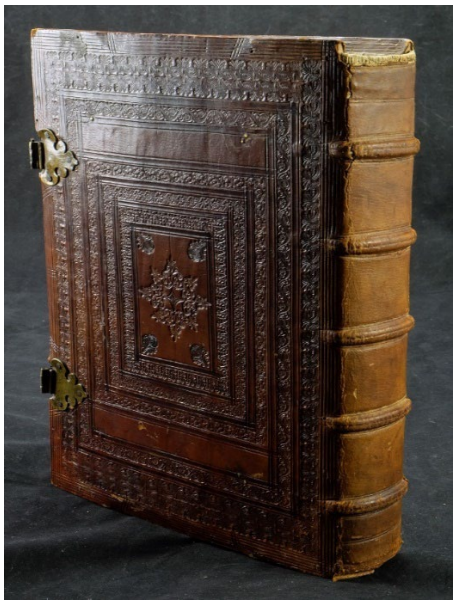

Traducere din limba germană,

https://cog-ff.com/die_autoritat_der_bibel.pdf

2025

(private-non-comerciale)

Pasajele biblice, marcările, comentariile și parțial ilustratele, au fost adăugate de traducător. În mare măsură sunt referințe la pasaje biblice, arhitecturi istorice și arheologice folosite de autor.

Toate citatele biblice din această carte sunt preluate din
Biblia română,

DUMITRU CORLINESCU

Corlinescu 1924 revizuită 2010, 2014

BIBLIA FIDELĂ

Trebuie remarcat faptul că, o Biblie corectă trebuie sa fie tradusă astfel:

Testamentul Vechi după **Textul Masoretic**

Noul Testamentul după **Textus Receptus**

iar una dintr-e cele mai indicata Biblii este,

1611 Versiunea King James (KJV).

Biblia vorbește cu autoritate!

Majoritatea creștinilor nu sunt siguri dacă Biblia este inspirată. Puteți fi absolut siguri că Biblia vorbește cu autoritate divină?

Când Isus și-a încheiat discursul, poporul a fost uimit de învățăturile sale: ,, … El i-a învățat cu împuternicire și nu precum cărturarii lor.“ (**Matei 7:28-29**).

> ***28***. *După ce a sfîrşit Isus cuvîntările acestea, noroadele au rămas uimite de învăţătura Lui;*
> ***29***. *căci El îi învăţa ca unul care avea putere, nu cum îi învăţau cărturarii lor.*

Isus nu numai că a pretins că ne poate arăta calea cea dreaptă, ci a spus: “Eu sunt Calea, Adevărul și Viața; nimeni nu vine la Tatăl decât prin Mine.” (**Ioan 14:6**).

> ***6***. *Isus i-a zis: „Eu sînt calea, adevărul şi viaţa. Nimeni nu vine la Tatăl decît prin Mine.*

Ce aroganță de neegalat, când un om spune așa ceva – cu excepția cazului în care este adevărat! Dar ce putem spune despre cartea în care sunt cuprinse toate aceste afirmații?

Isus a numit Biblia „Scriptura” și a spus: „Voi cercetați Scripturile … ea este cea care mă mărturisește” (**Ioan 5:39**).

> ***39***. *Cercetaţi Scripturile, pentru că socotiţi că în ele aveţi viaţa vecinică, dar tocmai ele mărturisesc despre Mine.*

„Omul nu trăiește numai cu pâine, ci din fiecare cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu.” (**Matei 4:4**)

> ***4***. *Drept răspuns, Isus i-a zis: „Este scris: «Omul nu trăieşte numai cu pîne, ci cu orice cuvînt care iese din gura lui Dumnezeu.“*

Mai târziu, apostolul Pavel a explicat: ,, … toate scripturile (sunt) inspirate de Dumnezeu“(**2 Timotei 3:16**).

> ***16***. *Toată Scriptura este însuflată de Dumnezeu şi de folos ca să înveţe, să mustre, să îndrepte, să dea înţelepciune în neprihănire,*

Iar apostolul Petru i-a învățat pe creștini să acorde atenție „cuvântului profetic”. (**2 Petru 1:19**).

> ***19***. *Şi avem cuvîntul proorociei făcut şi mai tare; la care bine faceţi că luaţi aminte, ca la o lumină care străluceşte într-un loc întunecos, pînă se va crăpa de ziuă şi va răsări luceafărul de dimineaţă în inimile voastre.*

Doar Biblia îl dezvăluie pe Dumnezeu și planul Său

Literalmente, mii de „cărți religioase” diferite pretind că ne informează despre adevărurile spirituale, puterile spirituale și modul corect de viață. În fiecare an apar mereu altele noi.

Dar există și a existat întotdeauna doar o singură carte care vorbește cu autoritatea lui Dumnezeu - care dezvăluie și descrie detaliile Creației, planul și intențiile lui Dumnezeu pentru întreaga omenire.

Biblia descrie în detaliu creația omului și intenția care a stat la baza creației omului. Pavel a scris: ,,Căci natura invizibilă a lui Dumnezeu, adică puterea Lui veșnică și divinitatea Lui, este vizibilă încă de la creația lumii în faptele sale, dacă le percepem, astfel încât nu au nicio scuză" (**Romani 1:20).**

> ***20***. *În adevăr, însuşirile nevăzute ale Lui, puterea Lui vecinică şi dumnezeirea Lui, se văd lămurit, dela facerea lumii, cînd te uiţi cu băgare de seamă la ele în lucrurile făcute de El. Aşa că nu se pot desvinovăţi;*

Imensa creație ordonată, cu legile ei privind gravitația, inerția și aerodinamica, nu poate fi decât opera unui mare creator, arhitect și legiuitor.

Nu s-a întâmplat printr-o întâmplare oarbă.

În plus, numai Biblia dezvăluie cu ce intenție și în ce scop a fost creat omul. „Să facem oamenii fac, o imagine care să ne semene, care să domnească …” (**Geneza 1:26**).

> ***26***. *Apoi Dumnezeu a zis: „Să facem om după chipul Nostru, după asemănarea Noastră; el să stăpînească peste peştii mării, peste păsările cerului, peste vite, peste tot pămîntul şi peste toate tîrîtoarele care se mişcă pe pămînt.“*

Omul a fost creat în mod limitat după chipul lui Dumnezeu și este singura creatură căreia i s-au dat posibilități asemănătoare cu ale lui Dumnezeu: printre altele, o minte cu care poate gândi, imaginație creativă și

capacitatea de a distinge binele de rău.

Omul trebuie să dezvolte aceste abilități divine, să crească în har și cunoaștere. (**2 Petru 3:18**),

> ***18***. *ci creşteţi în harul şi în cunoştinţa Domnului şi Mîntuitorului nostru Isus Hristos. A Lui să fie slava, acum şi în ziua veciniciei. Amin.*

să învingă natura umană cu ajutorul lui Dumnezeu și să devină în cele din urmă demni să domnească împreună cu Dumnezeu și Hristos peste întreaga creație (**Apocalipsa 2:26**).

> ***26***. *Celui ce va birui şi celui ce va păzi pînă la sfîrşit lucrările Mele, îi voi da stăpînire peste Neamuri.*

(Evrei 2:6-10).

> ***6***. *Ba încă, cineva a făcut undeva următoarea mărturisire: „Ce este omul, ca să-Ţi aduci amine de el, sau fiul omului, ca să-l cercetezi?*
> ***7***. *L-ai făcut pentru puţină vreme mai pe jos de îngeri, l-ai încununat cu slavă şi cu cinste, l-ai pus peste lucrările mînilor Tale:*
> ***8***. *toate le-ai supus supt picioarele lui.“ În adevăr, dacă i-a supus toate, nu i-a lăsat nimic nesupus. Totuş, acum, încă nu vedem că toate îi sînt supuse.*
> ***9***. *Dar pe Acela, care a fost făcut „pentru puţină vreme mai pe jos decît îngerii“, adică pe Isus, Îl vedem „încununat cu slavă şi cu cinste“, din pricina morţii, pe care a suferit-o; pentruca, prin harul lui Dumnezeu, El să guste moartea pentru toţi.*
> ***10***. *Se cuvenea, în adevăr, ca Acela pentru care şi prin care sînt toate, şi care voia să ducă pe mulţi fii la slavă, să desăvîrşească, prin suferinţe, pe Căpetenia mîntuirii lor.*

Pavel spune că oamenii vanitoși, care resping adevărurile simple și evidente, sunt niște nebuni. (**Romani 1:22**).

> ***22***. *S-au făcut că sînt înţelepţi, şi au înebunit;*

Dar Biblia este singura carte care descrie cu exactitate creația.

Nicio altă carte nu poate dezvălui nici măcar aproximativ răspunsurile la întrebările: cum am ajuns aici, de ce ne-am născut și încotro ne îndreptăm.

Profeții detaliate și precise

Numai un Dumnezeu măreț putea prevedea, prin cuvântul Său inspirat, evenimentele descrise în aceste profeții biblice și apoi să le aducă la împlinire! Există o serie impresionantă de profeții, scrise cu sute de ani

înainte de vreme, referitoare la venirea lui Hristos și la scopul vieții Sale pământești ca om.

În **Geneza 3:15** găsim prima referire la „descendentul” promis al femeii, care urma să-l învingă pe Satan.

> ***15***. *Vrăjmășie voi pune între tine și femeie, între sămînța ta și sămînța ei. Aceasta îți va zdrobi capul, și tu îi vei zdrobi călcîiul.“*

Deja în **capitolul 4**, versetele 1–7,

> ***1***. *Adam s-a împreunat cu nevastă-sa Eva; ea a rămas însărcinată, și a născut pe Cain. Și a zis: „Am căpătat un om cu ajutorul Domnului!“*
> ***2***. *A mai născut și pe fratele său Abel. Abel era cioban, iar Cain era plugar.*
> ***3***. *După o bucată de vreme, Cain a adus Domnului o jertfă de mîncare (Sau: o jertfă pentru păcat.) din roadele pămîntului.*
> ***4***. *Abel a adus și el o jertfă de mîncare din oile întîi născute ale turmei lui și din grăsimea lor. Domnul a privit cu plăcere spre Abel și spre jertfa lui;*
> ***5***. *dar spre Cain și spre jertfa lui, n-a privit cu plăcere. Cain s-a mîniat foarte tare, și i s-a posomorît fața.*
> ***6***. *Și Domnul a zis lui Cain: „Pentru ce te-ai mîniat, și pentru ce ți s-a posomorît fața?*
> ***7***. *Nu-i așa? Dacă faci bine, vei fi bine primit; dar dacă faci rău, păcatul pîndește la ușă; dorința lui se ține după tine, dar tu să-l stăpînești.“*

Dumnezeu arată că a cerut un sacrificiu de sânge – sacrificarea unui animal -, ceea ce face referire la jertfa lui Hristos ca „Miel al lui Dumnezeu”. Căci „... viața trupului este în sânge, și Eu vi l-am dat pentru altar, ca să fiți curățiți prin el” (**Leviticul 17:11**)

> ***11***. *Căci viața (Sau: sufletul.) trupului este în sînge. Vi l-am dat ca să-l puneți pe altar, ca să slujească de ispășire pentru sufletele noastre, căci prin viața din el face sîngele ispășire.*

Biblia descrie în detaliu creația omului și intenția care a stat la baza creației omului. Nicio altă carte nu poate dezvălui nici măcar aproximativ răspunsurile la întrebările cum am ajuns aici, de ce ne-am născut și încotro ne îndreptăm.

Apoi, cu aproape 2000 de ani înainte de nașterea lui Isus, Avraam a arătat că era dispus să-și sacrifice singurul fiu legitim (**Geneza 22:1-12**).

> ***1***. *După aceste lucruri, Dumnezeu a pus la încercare pe Avraam, și i-a zis: „Avraame!“ „Iată-mă“, a răspuns el.*
> ***2***. *Dumnezeu i-a zis: „Ia pe fiul tău, pe singurul tău fiu, pe care-l iubești, pe Isaac; du-te în țara Moria, și adu-l ardere de tot acolo, pe un munte pe care ți-l voi spune.“*
> ***3***. *Avraam s-a sculat dis de dimineață, a pus șaua pe măgar, și a luat cu el două slugi și pe fiul său Isaac. A tăiat lemne pentru arderea de tot, și a pornit spre locul, pe care i-l spusese Dumnezeu.*
> ***4***. *A treia zi, Avraam a ridicat ochii, și a văzut locul de departe.*
> ***5***. *Și Avraam a zis slugilor sale: „Rămîneți aici cu măgarul; eu și băiatul, ne vom duce pînă colo să ne închinăm, și apoi ne vom întoarce la voi.“*
> ***6***. *Avraam a luat lemnele pentru arderea de tot, le-a pus în spinarea fiului său Isaac, și a luat în mînă focul și cuțitul. Și au mers astfel amîndoi împreună.*
> ***7***. *Atunci Isaac, vorbind cu tatăl său Avraam, a zis: „Tată!“ „Ce este, fiule?“ i-a răspuns el. Isaac a zis din nou: „Iată focul și lemnele; dar unde este mielul pentru arderea de tot?“*
> ***8***. *„Fiule“, a răspuns Avraam, „Dumnezeu însuș va purta grijă de mielul pentru arderea de tot.“ Și au mers amîndoi împreună înainte.*
> ***9***. *Cînd au ajuns la locul pe care i-l spusese Dumnezeu, Avraam a zidit acolo un altar, și a așezat lemnele pe el. A legat pe fiul său Isaac, și l-a pus pe altar, deasupra lemnelor.*
> ***10***. *Apoi Avraam a întins mîna, și a luat cuțitul, ca să junghie pe fiul său.*
> ***11***. *Atunci Îngerul Domnului l-a strigat din ceruri, și a zis: „Avraame!Avraame!“ „Iată-mă!“ a răspuns el.*
> ***12***. *Îngerul a zis: „Să nu pui mîna pe băiat, și să nu-i faci nimic; căci știu acum că te temi de Dumnezeu, întrucît n-ai cruțat pe fiul tău, pe singurul tău fiu, pentru Mine.“*

Acest eveniment dramatic a anticipat ceea ce urma să se întâmple Fiului lui Dumnezeu promis. La fel cum Avraam, „părintele credincioșilor”, și-a dat „fiul promis”, Isaac, Dumnezeu Tatăl și-ar da Fiul pentru noi toți.

Profetul Isaia a revelat că Isus nu va avea „nicio înfățișare și nicio măreție”, „nicio înfățișare care să ne placă” (**Isaia 53:2**).

> ***2***. *El a crescut înaintea Lui ca o odraslă slabă, ca un Lăstar care iese dintr-un pămînt uscat. N-avea nici frumuseță, nici strălucire ca să ne atragă privirile, și înfățișarea Lui n-avea nimic care să ne placă.*

Șapte sute de ani mai târziu, Matei arată că Iuda a trebuit să-l sărute pe Iisus pentru ca bătrânii iudeilor, care veniseră să-l aresteze, să știe care dintre ei era (**Matei 26:48**).

> **48.** Vînzătorul le dăduse semnul acesta: „Pe care-l voi săruta eu, acela este; să puneți mîna pe el!“

Isaia a descris, de asemenea, modul în care Isus nu le va răspunde acuzatorilor săi (**Isaia 53:7**),

> ***7***. *Cînd a fost chinuit şi asuprit, n-a deschis gura deloc, ca un miel pe care-l duci la măcelărie, şi ca o oaie mută înaintea celor ce o tund: n-a deschis gura.*

cum să nu-l țină peste noapte, ci mai degrabă să-i facă un proces rapid și ilegal (versetul 8),

> ***8***. *El a fost luat prin apăsare şi judecată; dar cine din cei de pe vremea Lui a crezut că El fusese şters de pe pământul celor vii şi lovit de moarte pentru păcatele poporului meu?*

cum ar fi fost pus în mormântul unui om bogat (versetul 9, [**Jubilee Bible**])

> ***9***. *Groapa Lui a fost pusă între cei răi, şi mormîntul Lui la un loc cu cel bogat, măcar că nu săvîrşise nicio nelegiuire şi nu se găsise niciun vicleşug în gura Lui*.

și chiar, cum el, deja pe moarte, pentru cei vinovați s-ar ruga (Versetul 12).

> ***12***. *De aceea Îi voi da partea Lui la un loc cu cei mari, şi va împărţi prada cu cei puternici, pentrucă S-a dat pe Sine însuş la moarte, şi a fost pus în numărul celor fărădelege, pentrucă a purtat păcatele multora şi S-a rugat pentru cei vinovaţi.*

Observați împlinirea uimitoare a acestor profeții în **Luca 23:34**: „Dar Isus a spus: Tată, iartă-i, căci nu știu ce fac!”

> ***34***. *Isus zicea: „Tată, iartă-i, căci nu ştiu ce fac!“ Ei şi-au împărţit hainele Lui între ei, trăgînd la sorţi.*

Descrierea vie a suferinței lui Isus din **Isaia 52** și **53** arată încă o dată că Dumnezeul cel Preaînalt al cerului și al pământului vorbește prin Biblie!

> ***1***. *„Trezeşte-te, trezeşte-te! îmbracă-te în podoaba ta, Sioane! Pune-ţi hainele de sărbătoare, Ierusalime, cetate sfîntă! Căci nu va mai intra în tine nici un om netăiat împrejur sau necurat.*
> ***2***. *Scutură-ţi ţărîna de pe tine, scoală-te, şi şezi în capul oaselor, Ierusalime! Desleagă-ţi legăturile dela gît, fiică, roabă a Sionului!*
> ***3***. *Căci aşa vorbeşte Domnul: «Fără plată aţi fost vînduţi, şi nu veţi fi răscumpăraţi cu preţ de argint.»*
> ***4***. *Căci aşa vorbeşte Domnul Dumnezeu: «Odinioară poporul Meu s-a pogorît să locuiască pentru o vreme în Egipt; apoi Asirianul l-a asuprit fără temei.*
> ***5***. *Şi acum, ce am să fac aici - zice Domnul - cînd poporul Meu a fost luat pe nimic?“ „Asupritorii lui strigă de bucurie - zice Domnul - şi cît e ziulica de mare este batjocorit Numele Meu.*

6. De aceea poporul Meu va cunoaşte Numele Meu; de aceea va şti, în ziua aceea, că Eu vorbesc şi zic: «Iată-Mă!»
7. Ce frumoase sînt pe munţi, picioarele celui ce aduce veşti bune, care vesteşte pacea, picioarele celui ce aduce veşti bune, care vesteşte mîntuirea! Picioarele celui ce zice Sionului: «Dumnezeul tău împărăţeşte!"
8. „Iată, glasul străjerilor tăi răsună; ei înalţă glasul, şi strigă toţi de veselie; căci văd cu ochii lor cum Se întoarce Domnul în Sion.
9. Izbucniţi cu toate în strigăte de bucurie, dărămături ale Ierusalimului! Căci Domnul mîngîie pe poporul Său, şi răscumpără Ierusalimul.
10. Domnul Îşi descopere braţul Său cel sfînt, înaintea tuturor neamurilor; şi toate marginile pămîntului vor vedea mîntuirea Dumnezeului nostru.
11. „Plecaţi, plecaţi, ieşiţi din Babilon! Nu vă atingeţi de nimic necurat! Ieşiţi din mijlocul lui! Curăţiţi-vă, cei ce purtaţi vasele Domnului!
12. Nu ieşiţi cu grabă, nu plecaţi în fugă; căci Domnul vă va ieşi înainte şi Dumnezeul lui Israel vă va tăia calea."

Fiinţa şi lucrarea Robului Domnului.

13. Iată, Robul Meu va propăşi; Se va sui, Se va ridica, Se va înălţa foarte sus.
14. După cum pentru mulţi a fost o pricină de groază - atît de schimonosită Îi era faţa, şi atît de mult se deosebea înfăţişarea Lui de a fiilor oamenilor-
15. tot aşa, pentru multe popoare va fi o pricină de bucurie; înaintea Lui împăraţii vor închide gura, căci vor vedea ce nu li se mai istorisise, şi vor auzi ce nu mai auziseră.

Isaia 53

1. Cine a crezut în ceea ce ni se vestise? Cine a cunoscut braţul Domnului?
2. El a crescut înaintea Lui ca o odraslă slabă, ca un Lăstar care iese dintr-un pămînt uscat. N-avea nici frumuseţă, nici strălucire ca să ne atragă privirile, şi înfăţişarea Lui n-avea nimic care să ne placă.
3. Dispreţuit şi părăsit de oameni, om al durerii şi obicinuit cu suferinţa, era aşa de dispreţuit că îţi întorceai faţa dela El, şi noi nu L-am băgat în seamă.
4. Totuş, El suferinţele noastre le-a purtat, şi durerile noastre le-a luat asupra Lui, şi noi am crezut că este pedepsit, lovit de Dumnezeu, şi smerit.
5. Dar El era străpuns pentru păcatele noastre, zdrobit pentru fărădelegile noastre. Pedeapsa, care ne dă pacea, a căzut peste El, şi prin rănile Lui sîntem tămăduiţi.
6. Noi rătăceam cu toţii ca nişte oi, fiecare îşi vedea de drumul lui; dar Domnul a făcut să cadă asupra Lui nelegiuirea noastră a tuturor.
7. Cînd a fost chinuit şi asuprit, n-a deschis gura deloc, ca un miel pe care-l duci la măcelărie, şi ca o oaie mută înaintea celor ce o tund: n-a deschis gura.
8. El a fost luat prin apăsare şi judecată; dar cine din cei de pe vremea Lui a crezut că El fusese şters de pe pămîntul celor vii şi lovit de moarte pentru păcatele poporului meu?
9. Groapa Lui a fost pusă între cei răi, şi mormîntul Lui la un loc cu cel bogat,

> *măcar că nu săvîrşise nicio nelegiuire şi nu se găsise niciun vicleşug în gura Lui.*
> ***10**. Domnul a găsit cu cale să-L zdrobească prin suferinţă ... Dar, dupăce Îşi va da viaţa ca jertfă pentru păcat, va vedea o sămînţă de urmaşi, va trăi multe zile, şi lucrarea Domnului va propăşi în mînile Lui.*
> ***11**. Va vedea rodul muncii sufletului Lui şi se va înviora. Prin cunoştinţa Lui, Robul Meu cel neprihănit va pune (Sau: îndreptăţi.) pe mulţi oameni într-o stare după voia lui Dumnezeu, şi va lua asupra Lui povara nelegiuirilor lor.*
> ***12**. De aceea Îi voi da partea Lui la un loc cu cei mari, şi va împărţi prada cu cei puternici, pentrucă S-a dat pe Sine însuş la moarte, şi a fost pus în numărul celor fărădelege, pentrucă a purtat păcatele multora şi S-a rugat pentru cei vinovaţi.*

,,Cât de mulţi erau îngroziţi de el, pentru că înfăţişarea lui era mai urâtă decât a altora, iar aspectul lui era diferit de al copiilor oamenilor.“ (**Isaia 52:14**).

> ***14**. După cum pentru mulţi a fost o pricină de groază - atît de schimonosită Îi era faţa, şi atît de mult se deosebea înfăţişarea Lui de a fiilor oamenilor-*

Evanghelia după Ioan descrie biciuirea îngrozitoare la care a fost supus Isus în dimineaţa sărbătorii Passah. ,,Atunci Pilat l-a luat pe Isus şi l-a lăsat să fie biciuit. Şi soldaţii au împletit o coroană din spini, i-au pus-o pe cap, i-au îmbrăcat o mantie purpurie şi s-au apropiat de El, zicând: Fii salutat, Rege al Iudeilor! şi l-au lovit peste faţă” (**Ioan 19: 1-3**).

> ***1**. Atunci Pilat a luat pe Isus, şi a pus să-L bată.*
> ***2**. Ostaşii au împletit o cunună de spini, I-au pus-o pe cap, şi L-au îmbrăcat cu o haină de purpură.*
> ***3**. Apoi, s-au apropiat de El, şi ziceau: „Plecăciune, Împăratul Iudeilor!“ Şi-I dădeau palme.*

La mai mult de două sute de ani după Isaia, Zaharia a prezis cum Isus a fost trădat pentru 30 de arginţi şi că aceşti bani păcătoşi de sânge, au fost aruncaţi în Casa Domnului, pentru a cumpăra în cele din urmă ţarina olarului (**Zaharia 11:12-13**).

> ***12**. Eu le-am zis: «Dacă găsiţi cu cale, daţi-Mi plata; dacă nu, nu Mi-o daţi!» Şi Mi-au cîntărit, ca plată, trei zeci de arginţi.*
> ***13**. Dar Domnul Mi-a zis: «Aruncă olarului preţul acesta scump, cu care M-au preţuit!» Şi am luat cei trei zeci de arginţi, şi i-am aruncat în casa Domnului, pentru olar.*

Cinci sute de ani mai târziu, Iuda şi marii preoţi evrei au făcut exact acelaşi lucru cu banii care fuseseră stabiliţi pentru trădarea lui Isus (**Matei 27:3-8**).

> ***3***. *Atunci Iuda, vînzătorul, cînd a văzut că Isus a fost osîndit la moarte, s-a căit, a dus înapoi cei treizeci de arginţi, i-a dat preoţilor celor mai de seamă şi bătrînilor,*
> ***4***. *şi a zis: „Am păcătuit, căci am vîndut sînge nevinovat.“ „Ce ne pasă nouă?“ i-au răspuns ei. „Treaba ta.“*
> ***5***. *Iuda a aruncat arginţii în Templu, şi s-a dus de s-a spînzurat.*
> ***6***. *Preoţii cei mai de seamă au strîns arginţii, şi au zis: „Nu este îngăduit să-i punem în vistieria Templului, fiindcă sînt preţ de sînge.“*
> ***7***. *Şi după ce s-au sfătuit, au cumpărat cu banii aceia „Ţarina olarului,“ ca loc pentru îngroparea străinilor.*
> ***8***. *Iată de ce ţarina aceea a fost numită pînă în ziua de azi: „Ţarina sîngelui.“*

Zeci de oameni au prezis, în momente și locuri diferite, detalii despre nașterea, viața și moartea viitorului Mesia. O întreagă națiune reprezenta în fiecare an modul în care avea să moară, și o făcea exact în momentul în care această moarte urma să aibă loc – și asta cu 1500 de ani înainte ca evenimentul să aibă loc.

Ce ar putea explica toate acestea dacă nu inspirația directă de la Dumnezeu?

Gottes Gesetze und Wege

Aplicarea legilor de igienă a lui Dumnezeu a pus capăt în cele din urmă ciumei din Evul Mediu. Se estimează că numai în secolul al XIV-lea Moartea Neagră a răpit viața unui sfert din populație! Unii istorici consideră că a fost cea mai gravă catastrofă din istoria omenirii.

Ce a dus în cele din urmă la dispariția acestei plăgi temute?

Contramăsurile provin din **Leviticul 13:46:**

> ***46***. *Cîtă vreme va avea rana, va fi necurat: este necurat. Să locuiască singur; locuinţa lui să fie afară din tabără.*

Istoricii cu o viziune clară atribuie acest lucru Bibliei, că a început o nouă eră a combaterii eficiente a epidemiilor.

Legile privind lepra din Leviticul 13 pot fi considerate primul model de legislație în materie de igienă … De îndată ce națiunile europene au văzut că aplicarea carantinei biblice a ținut lepra sub control, au aplicat același principiu împotriva Morții Negre. Rezultatele au fost la fel de spectaculoase, iar milioane de vieți au fost salvate" (*None of these Diseases de Dr. med. S. 1. McMillen*).

Este surprinzător? Nu ar trebui să fie.

Pentru oamenii care cred că Biblia este doar o colecție de tradiții religioase, mituri și povești sentimentale, astfel de exemple ar trebui să fie deosebit de revelatoare. Nu numai în „lumea de dincolo”, ci și aici și acum, disponibilitatea noastră de a face exact ceea ce spune Biblia poate face diferența între viață și moarte. Căci Creatorul, care dispune de cea mai mare putere intelectuală din univers, este autorul indirect al Sfintei Scripturi. Și El ne spune în Cuvântul Său: (**Isaia 66:2**)

> ***2**. Toate aceste lucruri, doar mîna Mea le-a făcut, şi toate şi-au căpătat astfel fiinţa», - zice Domnul. - «Iată spre cine Îmi voi îndrepta privirile: spre cel ce suferă şi are duhul mîhnit, spre cel ce se teme de cuvîntul Meu.*

Putem face acest lucru având o credință și o încredere din ce în ce mai mare în Cel care ne-a dat Cartea Cărților.

PROFEȚIE ÎMPLINITĂ

Provocarea lui Dumnezeu către cei care se îndoiesc

Agnosticii spun că credibilitatea Cuvântului lui Dumnezeu este în joc. Biblia trebuie să se ridice sau să cadă odată cu împlinirea profețiilor.

Iată o provocare pentru necredincioși și sceptici! Dumnezeu spune că poate prezice viitorul și că o și face.

O treime din Biblie este alcătuită din profeții. Dacă Biblia este într-adevăr Cuvântul inspirat al lui Dumnezeu, fiecare dintre aceste profeții trebuie să se fi împlinit așa cum a fost prezis, sau împlinirea exactă trebuie să fie iminentă.

Trei dintre cele mai remarcabile profeții biblice care s-au împlinit deja se referă la doi conducători ai unor imperii mondiale și la un rege din Orientul Mijlociu. Toate cele trei evenimente sunt documentate cu

exactitate în înregistrările istorice. Aceste trei exemple sunt reprezentative pentru fiabilitatea absolută a profețiilor biblice.

Kyrus, Herrscher von Persien

Conducătorul persan Cirus cel Mare. Isaia prezisese cu două secole mai devreme că acesta va reconstrui templul

Primul exemplu este cel al lui Cirus, persanul, primul conducător al Imperiului Persan, care a trăit în secolul al VI-lea î.Hr. Povestirile despre nașterea și tinerețea lui Cirus, așa cum sunt relatate în rapoartele din acea vreme, sunt atât de neobișnuite încât par aproape povești pentru copii. Herodot, istoricul grec din secolul al V-lea î.Hr., relatează una dintre aceste povestiri, pe care o rezumăm aici.

Astyages, fiul lui Cyaxeres, regele medilor, avea o fiică pe nume Mandane. El se temea pentru că visase că această fiică va da naștere unui copil care va domni în locul lui, nu numai peste regatul său, ci și peste întreaga Asie. Astyxages voia să împiedice acest lucru cu orice preț.

Când Mandane a născut primul ei copil, un băiat, Astyages i-a poruncit unuia dintre servitorii săi de încredere, Harpagus, să omoare copilul. Harpagus, care nu voia să facă ceva atât de crud, i-a încredințat lui Mitradates, un păstor, această responsabilitate teribilă. Mitradates, care tocmai aflase că propriul său copil se născuse mort, l-a luat pe fiul lui Mandane și l-a crescut ca pe propriul său copil. Când băiatul avea aproximativ zece ani, adevărata lui identitate a fost dezvăluită.

Bunicul său, regele Astyages, l-a acceptat, iar în jurul anului 558 î.Hr., acest băiat, Cirus, a urcat pe tron. În jurul anului 549 î.Hr., Cirus devenise rege peste întreaga Medie, iar în jurul anului 548 î.Hr. domnea peste întreaga Persie. În anul 539 î.Hr., el a cucerit Babilonul, iar Imperiul Persan a succedat Imperiului Babilonian.

Această poveste nu ar fi în sine atât de remarcabilă, dar profeția biblică conține predicții despre Cirus. Veți găsi aceste profeții în ultimele versete din **Isaia 44**,

> ***28***. *Eu zic despre Cir: «El este păstorul Meu, şi el va împlini toată voia Mea; el va zice despre Ierusalim: «Să fie zidit iarăş!» Şi despre Templu: «Să i se pună temeliile!“*

și în prima parte din **Isaia 45**.

> ***1***. *„Aşa vorbeşte Domnul către unsul Său, către Cir, pe care-l ţine de mînă, ca să doboare neamurile înaintea lui, şi să deslege brîul împăraţilor, să-i deschidă porţile, ca să nu se mai închidă:*
> ***2***. *«Eu voi merge înaintea ta, voi netezi drumurile muntoase, voi sfărîma uşile de aramă, şi voi rupe zăvoarele de fer.*
> ***3***. *Îţi voi da vistierii ascunse, bogăţii îngropate, ca să ştii că Eu sînt Domnul care te chem pe nume, Dumnezeul lui Israel.*
> ***4***. *Din dragoste pentru robul Meu Iacov, şi pentru Israel, alesul Meu, te-am chemat pe nume, ţi-am vorbit cu bună voinţă, înainte ca tu să Mă cunoşti.*
> ***5***. *Eu sînt Domnul, şi nu mai este altul, afară de Mine nu este Dumnezeu. Eu te-am încins, înainte ca tu să Mă cunoşti.*
> ***6***. *Ca să se ştie, dela răsăritul soarelui pînă la apusul soarelui, că afară de Mine nu este Dumnezeu: Eu sînt Domnul, şi nu este altul.*
> ***7***. *Eu întocmesc lumina, şi fac întunerecul, Eu dau propăşirea, şi aduc restriştea, Eu, Domnul, fac toate aceste lucruri.*
> ***8***. *Să picure cerurile de sus şi să ploaie norii neprihănirea! Să se deschidă pămîntul, să dea din el mîntuirea, şi să iasă totodată din el izbăvirea! Eu, Donal, fac aceste lucruri.“*
> ***9***. *„Vai de cine se ceartă cu Făcătorul său! - Un ciob dintre cioburile pămîntului!- Oare lutul zice el celui ce-l făţuieşte: «Ce faci?» Şi lucrarea ta zice ea despre tine: «El n-are mîni?»*
> ***10***. *Vai de cine zice tatălui său: «Pentru ce m-ai născut?» Şi mamei sale:*

«Pentru ce m-ai făcut?“
***11**. Așa vorbește Domnul, Sfîntul lui Israel, și Făcătorul său: «Vrea cineva să Mă întrebe asupra viitorului, să-Mi poruncească pentru copiii Mei și pentru lucrarea mînilor Mele?*
***12**. Eu am făcut pămîntul, și am făcut pe om pe el; Eu cu mînile Mele am întins cerurile, și am așezat toată oștirea lor.*
***13**. Eu am ridicat pe Cir, în dreptatea Mea, și voi netezi toate cărările lui. El Îmi va zidi iarăș cetatea, și va da drumul prinșilor Mei de război, fără preț de răscumpărare și fără daruri, zice Domnul oștirilor.“*

Isaia a făcut această profeție cu aproape două secole mai devreme, când Cirus a poruncit reconstrucția templului lui Dumnezeu în Ierusalim (**Ezra 1:2**)!

***2**. Așa vorbește Cir, împăratul Perșilor: „Domnul, Dumnezeul cerurilor mi-a dat toate împărățiile pămîntului, și mi-a poruncit să-I zidesc o casă la Ierusalim în Iuda.*

Dumnezeu nu numai că l-a numit pe Cirus cu mult înainte de nașterea sa, El a avut grijă să nu-l lase pe Satan să-l omoare prin intermediul bunicului său! El a avut grijă, de asemenea, ca Cirus să ordone reconstrucția templului, așa cum Dumnezeu prevăzuse! Dar există mai mult.

Isaia a profețit că Dumnezeu îi va da lui Cirus puterea să cucerească multe regate, care în cele din urmă au constituit imperiul său.

Ușile de aramă

(Isaia 45:1-2)

***1**. „Așa vorbește Domnul către unsul Său, către Cir, pe care-l ține de mînă, ca să doboare neamurile înaintea lui, și să deslege brîul împăraților, să-i deschidă porțile, ca să nu se mai închidă:*
***2**. «Eu voi merge înaintea ta, voi netezi drumurile muntoase, voi sfărîma ușile de aramă, și voi rupe zăvoarele de fer.*

Isaia a profețit că Dumnezeu îi va permite lui Cirus să cucerească numeroasele regate care au alcătuit în cele din urmă imperiul său. Nici „ușile de aramă” nu vor fi închise sau încuiate. Acest lucru se referă la modul

remarcabil în care Cirus a reușit să cucerească orașul Babilon și întregul imperiu.

Marele oraș Babilon, cu zidurile sale masive și înalte, părea de necucerit din exterior. Când armatele lui Cyrus au înconjurat orașul, babilonienii au râs! Ei puteau supraviețui unui asediu ani de zile.

Neobservată de babilonieni, trupele lui Cirus au reușit să devieze cea mai mare parte a Eufratului, care în mod normal curgea prin porți uriașe în oraș. Cirus reușise să strecoare în oraș un cercetaș care, în noaptea potrivită, deschise porțile interioare de-a lungul râului. Datorită scăderii nivelului apei, armata a putut pătrunde în oraș prin albia râului și prin aceste porți, surprinzând complet babilonienii. O parte din împlinirea remarcabilă a profeției despre „ușile de aramă" este descrisă în **Daniel 5**, restul fiind descris în diferite cărți de istorie seculară.

> **Ospățul lui Belșațar și luarea Babilonului.**
> ***1***. *Împăratul Belșațar a făcut un mare ospăț celor o mie de mai mari ai lui, și a băut vin înaintea lor.*
> ***2***. *Și în cheful vinului, a poruncit să aducă vasele de aur și de argint, pe cari le luase tatăl său Nebucadnețar din Templul dela Ierusalim, ca să bea cu ele împăratul și mai marii lui, nevestele și țiitoarele lui.*
> ***3***. *Au adus îndată vasele de aur, cari fuseseră luate din Templu, din casa lui Dumnezeu din Ierusalim, și au băut din ele împăratul și mai marii lui, nevestele și țiitoarele lui.*
> ***4***. *Au băut vin, și au lăudat pe dumnezeii de aur, de argint, de aramă și de fer, de lemn și de piatră.*
> ***5***. *În clipa aceea, s-au arătat degetele unei mîni de om, și au scris, în fața sfeșnicului, pe tencuiala zidului palatului împărătesc. Împăratul a văzut această bucată de mînă, care a scris.*
> ***6***. *Atunci împăratul a îngălbenit, și gîndurile atît l-au tulburat că i s-au desfăcut încheieturile șoldurilor, și genunchii i s-au izbit unul de altul.*
> ***7***. *Împăratul a strigat în gura mare să i se aducă cetitorii în stele, Haldeii și ghicitorii. Apoi împăratul a luat cuvîntul și a zis înțelepților Babilonului:„Oricine va putea citi scrisoarea aceasta și mi-o va tîlcui, va fi îmbrăcat cu purpură, va purta un lănțișor de aur la gît, și va avea locul al treilea în cîrmuirea împărăției."*
> ***8***. *Toți înțelepții împăratului au intrat, dar n-au putut nici să citească scrisoarea și nici s-o tîlcuiască împăratului.*
> ***9***. *Din pricina aceasta împăratul Belșațar s-a spăimîntat foarte tare, fața i s-a îngălbenit și mai marii lui au rămas încremeniți.*
> ***10***. *Împărăteasa, la auzul cuvintelor împăratului și mai marilor lui, a intrat în odaia ospățului, a luat cuvîntul și a vorbit astfel: „Să trăiești vecinic, împărate! Să nu te turbure gîndurile tale, și să nu ți se îngălbenească fața!*
> ***11***. *În împărăția ta este un om, care are în el duhul dumnezeilor celor sfinți;*

şi pe vremea tatălui tău, s-au găsit la el lumini, pricepere şi o înţelepciune dumnezeiască. De aceea împăratul Nebucadneţar, tatăl tău, da, tatăl tău, împărate, l-a pus mai mare peste vrăjitori, cititori în stele, Haldei, ghicitori,
***12**. şi anume, pentrucă s-a găsit la el, la Daniel, numit de împărat Beltşaţar, un duh înalt, ştiinţă şi pricepere, putinţa să tîlcuiască visele, să lămurească întrebările grele, şi să deslege lucrurile încîlcite. Să fie chemat dar Daniel, şi el îţi va da tîlcuirea!“*
***13**. Atunci Daniel a fost adus înaintea împăratului. Împăratul a luat cuvîntul, şi a zis lui Daniel: „Tu eşti Daniel acela, unul din prinşii de război ai lui Iuda, pe cari i-a adus aici din Iuda, tatăl meu împăratul?*
***14**. Am aflat despre tine că ai în tine duhul dumnezeilor, şi că la tine se găsesc lumini, pricepere, şi o înţelepciune nemaipomenită.*
***15**. Au adus înaintea mea pe înţelepţi şi pe cititorii în stele, ca să citească scrierea aceasta şi să mi-o tîlcuiască; dar n-au putut să tîlcuiască aceste cuvinte.*
***16**. Am aflat că tu poţi să tîlcuieşti şi să deslegi întrebări grele; acum, dacă vei putea să citeşti scrierea aceasta şi să mi-o tîlcuieşti, vei fi îmbrăcat cu purpură, vei purta un lănţişor de aur la gît, şi vei avea locul al treilea în cîrmuirea împărăţiei!“*
***17**. Daniel a răspuns îndată înaintea împăratului: „Ţine-ţi darurile, şi dă altuia răsplătirile tale! Totuş voi citi împăratului scrierea, şi i-o voi tîlcui.*
***18**. Împărate, Dumnezeul cel Prea Înalt dăduse tatălui tău Nebucadneţar: împărăţie, mărime, slavă şi strălucire;*
***19**. şi din pricina mărimii pe care i-o dăduse, toate popoarele, neamurile, oamenii de toate limbile se temeau şi tremurau înaintea lui. Căci împăratul omora pe cine voia, şi lăsa cu viaţă pe cine voia; înălţa pe cine voia, şi scobora pe cine voia.*
***20**. Dar cînd i s-a îngîmfat inima şi i s-a împietrit duhul pînă la mîndrie, a fost aruncat de pe scaunul lui împărătesc şi a fost despuiat de slava lui;*
***21**. a fost izgonit din mijlocul copiilor oamenilor, inima i s-a făcut ca a fiarelor, şi a locuit la un loc cu măgarii sălbatici; i-au dat să mănînce iarbă ca la boi, şi trupul i-a fost udat cu roua cerului, pînă cînd a recunoscut că Dumnezeul cel Prea Înalt stăpîneşte peste împărăţia oamenilor şi că o dă cui vrea.*
***22**. Dar tu, Belşaţar, fiul lui, nu ţi-ai smerit inima, măcarcă ai ştiut toate aceste lucruri.*
***23**. Ci te-ai înălţat împotriva Domnului cerurilor; vasele din casa Lui au fost aduse înaintea ta, şi ai băut vin cu ele, tu şi mai marii tăi, nevestele şi ţiitoarele tale; ai lăudat pe dumnezeii de argint, de aur, de aramă, de fer, de lemn şi de piatră, cari nici nu văd, nici n-aud, şi nici nu pricep nimic, şi n-ai slăvit pe Dumnezeul în mîna căruia este suflarea ta şi toate căile tale!*
***24**. De aceea a trimes El acest cap de mînă, care a scris scrierea aceasta.*
***25**. Iată însă scrierea care a fost scrisă: „Numărat, numărat, cîntărit, şi împărţit!“ (Haldeieşte: mene mene techel upfarsin.)*

26. Şi iată tîlcuirea acestor cuvinte. Numărat, înseamnă că Dumnezeu ţi-a numărat zilele domniei, şi i-a pus capăt.
27. Cîntărit, înseamnă că ai fost cîntărit în cumpănă şi ai fost găsit uşor!
28. Împărţit, înseamnă că împărăţia ta va fi împărţită, şi dată Mezilor şi Perşilor !“
29. Îndată, Belşatar a dat poruncă, şi au îmbrăcat pe Daniel cu purpură, i-au pus un lănţişor de aur la gît, şi au dat de ştire că va avea locul al treilea în cîrmuirea împărăţiei.
30. Dar chiar în noaptea aceea, Belşaţar, împăratul Haldeilor, a fost omorît.
31. Şi a pus mîna pe împărăţie Dariu, Medul, care era în vîrstă de şasezeci şi doi de ani.

Cucerirea lui Alexandru

A doua personalitate profetică pe care o vom analiza este Alexandru al Macedoniei, cunoscut și sub numele de Alexandru cel Mare. El a fost primul rege al Imperiului Greco-Macedonean. După moartea tatălui său, Filip, în 336 î.Hr., a urcat pe tronul Greciei la vârsta de numai 20 de ani.

Doi ani mai târziu, a invadat Asia cu o infanterie de 30 000 de soldați și o cavalerie de 5 000 de soldați. În bătălia de la Granicus, el a pus pe fugă forțele persane, mult mai numeroase, și apoi, în octombrie 333 î.Hr., s-a confruntat cu Darius al III-lea, regele persan, care dispunea de o armată de zece ori mai mare decât a sa. Bătălia de la Issus i-a adus o victorie zdrobitoare. Mai târziu, Alexandru a obținut o victorie decisivă asupra persanilor în bătălia de la Arbela, la 1 octombrie 331 î.Hr., deși Darius al III-lea conducea o armată de peste un milion de oameni.

Alexandru cel Mare și-a extins imperiul până la hinduși. A murit de febră înainte de a împlini 34 de ani și a domnit doar aproximativ 13 ani.

Profeția despre acest om se găsește în **Daniel, capitolele 8** și **11**.

1. În anul al treilea al domniei împăratului Belşaţar, eu, Daniel, am avut o vedenie, afară de cea pe care o avusesem mai înainte.
2. Cînd am avut vedenia aceasta, mi s-a părut că eram la capitala Susa, în ţinutul Elam; şi în timpul vedeniei mele, mă aflam lîngă rîul Ulai.
3. Am ridicat ochii, m-am uitat, şi iată că într-un rîu stătea un berbece, şi avea două coarne; coarnele acestea erau înalte, dar unul era mai înalt decît celălalt, şi cel mai înalt a crescut cel din urmă.
4. Am văzut cum berbecele împungea cu coarnele spre apus, spre iazănoapte şi spre miazăzi; nici o fiară nu putea să-i stea împotrivă şi nimeni nu putea să scape pe cine-i cădea în mînă; ci el făcea ce voia, şi a ajuns puternic.
5. Pe cînd mă uitam cu băgare de seamă, iată că a venit un ţap dela apus, şi a cutreierat toată faţa pămîntului, fără să se atingă de el; ţapul acesta însă

avea un corn mare între ochi.
***6**. A venit pînă la berbecele care avea coarne, şi pe care-l văzusem stînd în rîu, şi s-a repezit asupra lui cu toată puterea lui.*
***7**. L-am văzut cum s-a apropiat de berbece, s-a aruncat încruntat asupra lui, a izbit pe berbece, şi i-a frînt amîndouă coarnele, fără ca berbecele să i se fi putut împotrivi; l-a trîntit la pămînt, şi l-a călcat în picioare, şi nimeni n-a scăpat pe berbece din mîna lui.*
***8**. Ţapul însă a ajuns foarte puternic; dar cînd a fost puternic de tot i s-a frînt cornul cel mare. În locul lui au crescut patru coarne mari, în cele patru vînturi ale cerurilor.*
***9**. Dintr-unul din ele a crescut un corn mic, care s-a mărit nespus de mult spre miazăzi, spre răsărit, şi spre ţara cea minunată.*
***10**. S-a înălţat pînă la oştirea cerurilor, a doborît la pămînt o parte din oştirea aceasta şi din stele, şi le-a călcat în picioare.*
***11**. S-a înălţat pînă la căpetenia oştirii, i-a smuls jertfa necurmată, şi i-a surpat locul locaşului său celui sfînt.*
***12**. Oastea a fost pedepsită din pricina păcatului săvîrşit împotriva jertfei necurmate; cornul a aruncat adevărul la pămînt, şi a izbutit în ce a început.*
***13**. Am auzit pe un sfînt vorbind; şi un alt sfînt a întrebat pe celce vorbea: „În cîtă vreme se va împlini vedenia despre desfiinţarea jertfei necurmate şi despre urîciunea pustiirii? Pînă cînd va fi călcat în picioare sfîntul Locaş şi oştirea?“*
***14**. Şi el mi-a zis: „Pînă vor trece două mii trei sute de seri şi dimineţi; apoi sfîntul Locaş va fi curăţit!“*
***15**. Pe cînd eu, Daniel, aveam vedenia aceasta, şi căutam s-o pricep, iată că înaintea mea stătea cineva, care avea înfăţişarea unui om.*
***16**. Şi am auzit un glas de om în mijlocul rîului Ulai, care a strigat şi a zis: „Gavrile, tîlcuieşte-i vedenia aceasta.“*
***17**. El a venit atunci lîngă locul unde eram; şi la apropierea lui, m-am înspăimîntat, şi am căzut cu faţa la pămînt. El mi-a zis: „Fii cu luare aminte, fiul omului, căci vedenia priveşte vremea sfîrşitului!“*
***18**. Pe cînd îmi vorbea el, am căzut cu faţa la pămînt leşinat. El m-a atins, şi m-a aşezat iarăş în picioare în locul în care mă aflam.*
***19**. Apoi mi-a zis: „Iată, îţi arăt ce se va întîmpla la vremea de apoi a mîniei, căci vedenia aceasta priveşte vremea sfîrşitului.*
***20**. Berbecele, pe care l-ai văzut, cu cele două coarne, sînt împăraţii Mezilor şi Perşilor.*
***21**. Ţapul însă este împărăţia Greciei, şi cornul cel mare dintre ochii lui, este cel dintîi împărat.*
***22**. Cele patru coarne cari au crescut în locul acestui corn frînt, sînt patru împărăţii, cari se vor ridica din neamul acesta, dar cari nu vor avea atîta putere.*
***23**. La sfîrşitul stăpînirii lor, cînd păcătoşii vor fi umplut măsura nelegiuirilor, se va ridica un împărat fără ruşine şi viclean.*
***24**. El va fi tare, dar nu prin puterea lui însuş; el va face pustiiri de necrezut,*

va izbuti în tot ce va începe, va nimici pe cei puternici şi chiar pe poporul sfinţilor.
***25**. Din pricina propăşirii lui şi izbîndirii vicleniilor lui, inima i se va îngîmfa, va pierde pe mulţi oameni cari trăiau liniştiţi, şi se va ridica împotriva Domnului domnilor, dar va fi zdrobit, fără ajutorul vreunei mîni omeneşti.*
***26**. Iar vedenia cu serile şi dimineţile, de cari a fost vorba, este adevărată. Tu, pecetluieşte vedenia aceasta, căci este cu privire la nişte vremi îndepărtate.“*
***27**. Eu, Daniel, am stat leşinat şi bolnav mai multe zile; apoi m-am sculat şi mi-am văzut de treburile împăratului. Eram uimit de vedenia aceasta, şi nimeni nu ştia.*

Daniel 11

***1**. În anul dintîi al lui Dariu, Medul, eram şi eu la el, ca să-l ajut şi să-l sprijinesc.*
***2**. Acum, îţi voi face cunoscut adevărul:*
Iată că vor mai fi încă trei împăraţi în Persia. Cel de al patrulea va strînge mai multă bogăţie decît toţi ceilalţi; şi cînd se va simţi puternic prin bogăţiile lui, va răscula totul împotriva împărăţiei Greciei.
***3**. Dar se va ridica un împărat viteaz, care va stăpîni cu o mare putere, şi va face ce va voi.*
***4**. Şi cum se va întări, aşa se va şi sfărîma împărăţia lui, şi va fi împărţită în cele patru vînturi ale cerurilor, dar nu între urmaşii lui, şi nici nu va fi tot atît de puternică pe cît era supt el, căci va fi făcută bucăţele, şi va trece la alţii afară de aceştia.*
***5**. Împăratul dela miază zi va ajunge tare. Dar unul din mai marii lui va fi şi mai tare decît el, şi va domni întemeind o mare împărăţie.*
***6**. După cîţiva ani, se vor uni, şi fata împăratului dela miază zi va veni ca nevastă la împăratul dela miază noapte, ca să facă o învoială. Dar aceste mijloace de ajutorare nu vor avea nici o putere, şi nici celelalte mijloace ale ei nu vor putea ţine pept, ci ea va fi dată la moarte împreună cu alaiul ei, cu tatăl ei şi cu cel ce s-a legat cu ea.*
***7**. În vremea aceea însă se va ridica în locul ei un lăstar din aceeaş rădăcină cu ea, şi va veni împotriva oştirii Siriei, da, va intra în cetăţuia împăratului dela miază noapte, va face ce va voi cu ea, şi va fi biruitor.*
***8**. Va ridica şi va strămuta în Egipt, odată cu prinşii de război, chiar şi pe dumnezeii şi chipurile lor turnate, împreună cu vasele lor scumpe de argint şi de aur. Apoi va lăsa cîţiva ani în pace pe împăratul dela miază noapte.*
***9**. Acesta va porni împotriva împărăţiei împăratului dela miază zi, dar se va întoarce iarăş în ţara sa.*
***10**. Totuş, fiii săi vor începe iarăş războiul, şi vor strînge o mare mulţime de oşti, care va înainta, se va revărsa ca un rîu, care iese din matcă, şi-l vor împinge iarăş înapoi pînă la cetăţuie.*
***11**. Împăratul dela miază-zi, mîniat de aceasta, va ieşi şi se va lupta cu împăratul dela miază-noapte; va ridica o mare oştire, dar oştile împăratului dela miază-noapte vor fi date în mînile lui şi nimicite.*

12. Atunci inima împăratului se va îngîmfa, va doborî zece mii, dar tot nu va birui.
13. Căci împăratul dela miază-noapte se va întoarce şi va strînge o oştire mai mare de cît cea dintîi; şi după cîtăva vreme, după cîţiva ani, va porni în fruntea unei mari oştiri bine înarmate.
14. În vremea aceea, se vor ridica mulţi împotriva împăratului dela miază-zi, şi o ceată de derbedei din poporul tău se vor răscula, ca să împlinească vedenia; dar vor cădea.
15. Împăratul dela miază-noapte va înainta, va ridica întărituri, şi va pune mîna pe cetăţile întărite. Oştile dela miază-zi, nici chiar floarea oamenilor împăratului, nu vor putea să ţină piept, nu vor avea putere să se împotrivească.
16. Cel ce va merge împotriva lui va face ce va voi, şi nimeni nu i se va împotrivi; el se va opri în ţara minunată, nimicind cu desăvîrşire tot ce-i va cădea în mînă.
17. Îşi va pune de gînd să ia în stăpînire toată împărăţia lui, şi, făcîndu-se că are gînduri curate cu el, îi va da pe fiică-sa de nevastă, cu gînd să-l piardă; dar lucrul acesta nu se va întîmpla, şi nu-i va izbîndi.
18. Apoi îşi va întoarce privirile înspre ostroave, şi va lua pe multe din ele; dar o căpetenie va pune capăt ruşinii pe care voia el să i-o aducă, şi o va întoarce asupra lui.
19. Apoi se va îndrepta spre cetăţuile ţării lui; dar se va poticni, va cădea, şi nu-l vor mai găsi.
20. Cel ce-i va lua locul, va aduce un asupritor, în cea mai frumoasă parte a împărăţiei; dar în cîteva zile va fi zdrobit, şi anume nu prin mînie, nici prin război.
21. În locul lui se va ridica un om disprețuit, fără să aibă putere împărătească; dar se va ridica deodată, şi va pune mîna pe împărăţie prin uneltire.
22. „Oştile se vor revărsa ca un rîu înaintea lui dar vor fi nimicite, împreună cu o căpetenie a legămîntului.
23. După ce se vor uni cu el, el va întrebuinţa o viclenie; va porni, şi va birui cu puţină lume.
24. Va intra, pe neaşteptate, în locurile cele mai roditoare ale ţinutului; va face ce nu făcuseră nici părinţii lui, nici părinţii părinţilor lui: va împărţi prada, jafurile şi bogăţiile; va urzi la planuri împotriva cetăţuilor, şi aceasta va ţinea o vreme.
25. Apoi, va porni în fruntea unei mari oştiri, cu puterea şi mînia lui, împotriva împăratului dela miazăzi. Şi împăratul dela miazăzi se va prinde la război cu o oaste mare şi foarte puternică; dar nu va putea să ţină piept, căci se vor urzi planuri rele împotriva lui.
26. Ceice vor mînca bucate dela masa lui îi vor aduce pieirea; oştile lui se vor împrăştia ca un rîu, şi morţii vor cădea în mare număr.
27. Cei doi împăraţi nu vor căuta decît să-şi facă rău unul altuia, vor sta la aceeaş masă şi vor vorbi cu viclenie. Dar nu vor izbuti, căci sfîrşitul nu va

veni decît la vremea hotărîtă.
***28**. Cînd se va întorce în ţara lui cu mari bogăţii, în inima lui va fi vrăjmaş legămîntului sfînt, va lucra împotriva lui, şi apoi se va întoarce în ţara lui.*
***29**. La o vreme hotărîtă, va porni din nou împotriva împăratului de miază-zi; dar de data aceasta lucrurile nu vor mai merge ca mai înainte*
***30**. Ci nişte corăbii din Chitim vor înainta împotriva lui; iar el, desnădăjduit, se va întoarce înapoi. Apoi, mînios împotriva legămîntului sfînt, nu va sta cu mînile în sîn; ci, la întoarcere, se va înţelege cu ceice vor părăsi legămîntul sfînt.*
***31**. Nişte oşti trimese de el, vor veni şi vor spurca sfîntul Locaş, cetăţuia, vor face să înceteze jertfa necurmată, şi vor aşeza urîciunea pustiitorului. Va ademeni prin linguşiri pe ceice rup legămîntul.*
***32**. Dar aceia din popor, cari vor cunoaşte pe Dumnezeul lor, vor rămînea tari, şi vor face mari isprăvi.*
***33**. Înţelepţii poporului vor învăţa pe mulţi. Unii vor cădea, pentru o vreme, loviţi de sabie şi de flacără, de robie şi de jaf.*
***34**. Cînd vor cădea, vor fi ajutaţi puţin, şi mulţi se vor uni cu ei din făţărnicie.*
***35**. Chiar şi din cei înţelepţi, mulţi vor cădea, ca să fie încercaţi, curăţiţi şi albiţi, pînă la vremea sfîrşitului, căci sfîrşitul nu va fi decît la vremea hotărîtă.*
***36**. Împăratul va face ce va voi; se va înălţa, se va slăvi mai pe sus de toţi dumnezeii, şi va spune lucruri nemai auzite împotriva Dumnezeului dumnezeilor; şi va propăşi pînă va trece mînia, căci ce este hotărît se va împlini.*
***37**. Nu va ţinea seamă nici de dumnezeii părinţilor săi, nici de dorinţa femeilor; cu un cuvînt, nu va ţinea seamă de niciun dumnezeu, ci se va slăvi pe sine mai pe sus de toţi.*
***38**. În schimb, va cinsti pe dumnezeul cetăţuilor; acestui dumnezeu, pe care nu-l cunoşteau părinţii săi, îi va aduce cinste cu aur şi argint, cu pietre scumpe şi lucruri de preţ.*
***39**. Cu ajutorul acestui dumnezeu străin va lucra împotriva locurilor întărite; cui îl va recunoaşte, îi va da mare cinste, îl va face să domnească peste mulţi, şi le va împărţi moşii ca răsplată.*
***40**. La vremea sfîrşitului, împăratul dela miazăzi se va împunge cu el. Şi împăratul dela miazănoapte se va năpusti ca o furtună peste el, cu cară şi călăreţi_, şi cu multe corăbii; va înainta asupra ţărilor lui, se va revărsa ca un rîu şi le va îneca.*
***41**. Va intra şi în ţara cea minunată, şi zeci de mii vor cădea. Dar Edomul, Mobul, şi fruntaşii copiilor lui Amon vor scăpa din mîna lui.*
***42**. Îşi va întinde mîna peste felurite ţări, şi nici ţara Egiptului nu va scăpa.*
***43**. Ci se va face stăpîn pe vistieriile de aur şi de argint, şi pe toate lucrurile scumpe ale Egiptului. Libienii şi Etiopienii vor veni în alai după el.*
***44**. Dar nişte zvonuri, venite dela răsărit şi dela miazănoapte, îl vor înspăimînta, şi atunci va porni cu o mare mînie, ca să prăpădească şi să*

> *nimicească cu desăvîrşire pe mulţi.*
> ***45**. Îşi va întinde corturile palatului său între mare şi muntele cel slăvit şi sfînt. Apoi îşi va ajunge sfîrşitul, şi nimeni nu-i va fi într-ajutor.*

O parte din această profeție spune: *„Și pe când mă uitam, iată că un țap venea de la apus, străbătând tot pământul, fără să atingă pământul; și țapul avea un corn mare între ochi. S-a apropiat de berbecul acela care avea două coarne, pe care l-am văzut stând lângă râu, și a alergat spre el cu o mare mânie.”* (**Daniel 8:5-6**)

„Cornul înfricoșător” îl reprezenta pe Alexandru (primul împărat al Greciei, versetul 21), care l-a învins pe „Berbecul” (regele Persiei, versetul 20). Alexandru este menționat și în Daniel 11:3-4.

Daniel a făcut această profeție în secolul al VI-lea î.Hr., dar împlinirea ei de către Alexandru nu a avut loc decât aproximativ două secole mai târziu, în secolul al IV-lea î.Hr.

Iudeii sunt protejați

O perspectivă interesantă asupra acestei profeții se referă la orașul Ierusalim și la poporul iudeu care locuia acolo.

În timpul marșului său spre sud, după cucerirea Siriei, Alexandru a trecut pe lângă Ierusalim și și-a continuat drumul de-a lungul coastei până la Gaza, pe care a cucerit-o în toamna anului 332 î.Hr. După această victorie, el s-a îndreptat cu armatele sale spre Ierusalim.

El îi scrisese anterior lui Iaddus, conducătorul iudeu și marele preot, că avea nevoie de anumite provizii. Iaddu a răspuns că a jurat regelui Darius al Persiei un jurământ pe care nu-l poate încălca cât timp Darius este în viață. Acest lucru l-a supărat foarte tare pe Alexander.

„După cucerirea Gazei, Alexandru s-a îndreptat imediat spre Ierusalim. Când marele preot Iaddus a aflat acest lucru, a fost cuprins de o mare teamă și de o mare jenă, neștiind cum să-i întâmpine pe macedoneni, deoarece regele era foarte supărat pe el din cauza refuzului său anterior.” (Josephus, Ant., Cartea XI, Capitolul VIII, Paragraful 4).

Iaddus a îndemnat poporul să se roage și să aducă jertfe lui Dumnezeu, după care Dumnezeu i-a spus într-un vis cum să-l primească pe Alexandru și armatele sale. Și astfel a avut loc întâlnirea memorabilă: *„De îndată ce Alexandru a zărit de departe mulțimea îmbrăcată în haine albe, preoții în veșminte din in și pe marele preot în veșminte din zambilă și aur, cu coroana pe cap și placheta de aur pe care era gravat numele lui Dumnezeu, s-a grăbit să se apropie singur, și-a arătat venerația față de acest nume și*

l-a salutat mai întâi pe marele preot.”

Dumnezeu nu numai că știe sfârșitul de la început și nu numai că a prezis viitorul, ci și veghează la împlinirea acestor profeții.

Alexander a spus apoi: ,,*Pentru că până acum nu am văzut încă alți oameni îmbrăcați astfel, când i-am văzut, mi-am amintit imediat de vis și de vestirea lui, și acum cred că îl voi învinge pe Darius, voi distruge puterea persană și îmi voi realiza toate planurile.*” Când i s-a arătat cartea lui Daniel, în care era prezis că un grec va distruge imperiul persan, el s-a considerat pe sine acel grec și a eliberat poporul cu bucurie. (**a. a. 0., secțiunea 5**).

Aceste evenimente au dus la faptul că Alexandru s-a comportat pașnic față de iudei. Această poveste arată și mai clar cum Dumnezeu îndeplinește uneori profețiile biblice într-un mod foarte remarcabil.

O blasfemie în templul lui Dumnezeu

Ultimul eveniment pe care îl vom analiza se referă la Antiochus Epiphanes, care a fost rege al Siriei în secolul al II-lea î.Hr.

După moartea lui Alexandru, imperiul său a fost împărțit în patru regate (**Daniel 7:6**;

> ***6***. *După aceea m-am uitat mai departe şi iată o alta ca un pardos, care avea pe spate patru aripi ca o pasăre; fiara aceasta avea şi patru capete, şi i s-a dat stăpînire.*

8:8, 22; ,

> ***8***. *Ţapul însă a ajuns foarte puternic; dar cînd a fost puternic de tot i s-a frînt cornul cel mare. În locul lui au crescut patru coarne mari, în cele patru vînturi ale cerurilor.*

> ***22***. *Cele patru coarne cari au crescut în locul acestui corn frînt, sînt patru împărăţii, cari se vor ridica din neamul acesta, dar cari nu vor avea atîta putere.*

11:4).

> ***4***. *Şi cum se va întări, aşa se va şi sfărîma împărăţia lui, şi va fi împărţită în cele patru vînturi ale cerurilor, dar nu între urmaşii lui, şi nici nu va fi tot*

> *atît de puternică pe cît era supt el, căci va fi făcută bucăţele, şi va trece la alţii afară de aceştia.*

Unul dintre aceste patru regate era cel al Siriei. Iată ce a spus Daniel despre Antiochus: (**Daniel. 8:9-12**).

> ***9**. Dintr-unul din ele a crescut un corn mic, care s-a mărit nespus de mult spre miazăzi, spre răsărit, şi spre ţara cea minunată.*
> ***10**. S-a înălţat pînă la oştirea cerurilor, a doborît la pămînt o parte din oştirea aceasta şi din stele, şi le-a călcat în picioare.*
> ***11**. S-a înălţat pînă la căpetenia oştirii, i-a smuls jertfa necurmată, şi i-a surpat locul locaşului său celui sfînt.*
> ***12**. Oastea a fost pedepsită din pricina păcatului săvîrşit împotriva jertfei necurmate; cornul a aruncat adevărul la pământ, şi a izbutit în ce a început.*

Această profeție s-a împlinit într-un mod îngrozitor. Antiochus a cucerit Ierusalimul și Templul. El a desființat sacrificiile zilnice, a ars exemplare ale Bibliei ebraice și i-a obligat pe evrei să adopte religia păgână.

Această perioadă nu a avut, dacă a avut vreodată, egal în istoria Israelului sau a Iudeei. Oamenii nu numai că au fost măcelăriți și chiar prăjiți în tigăi mari, iar Antiochus însuși a pătruns în Sfânta Sfintelor din Templul lui Dumnezeu și a luat potirele de aur din templu. El a ridicat *„la 25 decembrie 167 un altar grecesc în locul vechiului altar”*. (The New Bible Dictionary, Articolul „Antiochus”).

În cele din urmă, trei ani mai târziu, Iuda Macabeul, frații săi și iudeii au reușit să recucerească Ierusalimul, să curețe sanctuarul (templul) și să restabilească glorificarea lui Dumnezeu.

Totuși, trebuie menționat că această profeție din **Daniel 8:9-12** are o dublă semnificație. Antiochus a împlinit-o la vremea lui, dar această profeție așteaptă acum o împlinire mult mai îngrozitoare în aceste vremuri de sfârșit!

Profeția pentru astăzi

Aceste trei exemple arată că Dumnezeu nu numai că cunoaște sfârșitul de la început și a prezis viitorul, dar este atent și la împlinirea acestor profeții.

Cu siguranță, s-ar putea scrie multe cărți despre detaliile istorice – și s-au scris deja. Există o serie întreagă de profeții împlinite numai despre Hristos (vezi pagina 6: Este Vechiul Testament inspirat?) există și altele despre Ioan Botezătorul, Iuda Iscariot și alții. De asemenea, căderea Israelului și a Iudeei a fost prezisă cu exactitate de Isaia, Ieremia și alții. Se

relatează împlinirea promisiunilor fizice făcute lui Avraam.

Întoarcerea iudeilor în Iudeea în secolul al VI-lea î.Hr., reconstrucția templului și căderea Ierusalimului în anul 70 d.Hr. sunt profeții importante care s-au împlinit. Ascensiunea și căderea vechii Babilonii este o altă profeție care s-a împlinit.

Dar mai important decât aceste împliniri istorice este faptul că profeția se împlinește aici și acum.

Declinul descendenților moderni ai vechiului Israel (în special Marea Britanie și SUA) este în plină desfășurare. Acest lucru a fost profețit încă din vremea lui Moise (Leviticul 26 și Deuteronomul 28). Această cădere va duce la o nouă captivitate pe o perioadă de timp, o perioadă de teamă pentru Iacov sau numită Marea Tribulație. Aceste evenimente vor atinge apogeul cu întoarcerea lui Isus Hristos ca Rege al Regilor și Domn al Domnilor.

Este Vechiul Testament inspirat?

Credeți că Vechiul Testament este inspirat de Dumnezeu?

Mulți creștini nu cred acest lucru. Ei nu acceptă Vechiul Testament ca sursă precisă și de încredere. Dacă îl citesc, atunci îl citesc ca pe o carte obișnuită, fără a crede cu adevărat în învățăturile sale sau fără a dori să se conformeze lor.

Isus Hristos și apostolii au acceptat cu adevărat Vechiul Testament. Ei și-au orientat viața în funcție de acesta. Cum este cu dumneavoastră? Puteți spune cu sinceritate că ați studiat și examinat scrierile Vechiului Testament, care constituie două treimi din Biblie?

În mod ironic, pentru mulți creștini Vechiul Testament nu reprezintă o parte importantă a Sfintei Scripturi. Adesea, ei o consideră doar o colecție de literatură iudaică. La fel de ironic este faptul că majoritatea iudeilor resping Noul Testament și consideră sfânt doar Vechiul Testament.

Consecința acestei confuzii este că iudeii – care nu l-au acceptat pe Isus ca Hristos – încă așteaptă venirea lui Mesia, în timp ce mulți creștini – care pretind că cred în El – nu mai așteaptă a doua venire a lui Hristos! Deci nu este de mirare că nici evreii și nici creștinii nu înțeleg în general cu adevărat Biblia.

Ce este „Scriptura”?

Verificați Noul Testament. La ce „Scriptură“ se refereau Hristos și apostolii Săi? Ce „Scriptură” citea Hristos în fiecare sabat în sinagogă? Ce „Scriptură” au folosit ucenicii săi pentru a predica Evanghelia după moartea și învierea sa? La care Scriptură se gândea apostolul Petru când scria că „nici o profeție din Scriptură nu este o chestiune de interpretare personală. Căci niciodată o profeție nu a provenit din voința omenească, ci, mișcați de Duhul Sfânt, oamenii au vorbit în numele lui Dumnezeu.“ (**2 Petru 1:20-21**)?

> ***20***. *Fiindcă mai întîi de toate, să ştiţi că nicio proorocie din Scriptură nu se tîlcuieşte singură.*
> ***21***. *Căci nici o proorocie n-a fost adusă prin voia omului; ci oamenii au vorbit dela Dumnezeu, mînaţi de Duhul Sfînt.*

Răspunsul este evident.
Hristos a spus că Scriptura nu poate fi încălcată (**Ioan 10:35**).

> ***35***. *Dacă Legea a numit «dumnezei», pe aceia, cărora le-a vorbit Cuvîntul lui Dumnezeu, - şi Scriptura nu poate fi desfinţată,*

La vremea când a spus asta, „Scriptura” era alcătuită doar din Vechiul Testament.

Într-o zi, un bărbat s-a apropiat de Hristos, s-a îngenunchiat în fața Lui și L-a întrebat ce trebuie să facă pentru a moșteni viața veșnică. Christus sagte ihm:,,Cunoști poruncile: Du sollst nicht töten; du sollst nicht ehebrechen; du sollst nicht stehlen; du sollst nicht falsch Zeugnis reden; du sollst niemanden berauben; ehre Vater und Mutter“ (**Marcu 10:19**).

> ***19***. *Cunoşti poruncile: „Să nu preacurveşti; să nu ucizi; să nu furi; să nu faci o mărturisire mincinoasă; să nu înşeli; să cinsteşti pe tatăl tău şi pe mama ta.“*

Hristos a citat aici câteva dintre Cele Zece Porunci. Aceste porunci i-au fost date lui Moise de către Dumnezeu – în Vechiul Testament. Ele fac parte din Sfânta Scriptură.

Câțiva ani mai târziu, apostolul Pavel a scris sub inspirația lui Dumnezeu: „Toată Scriptura este insuflată de Dumnezeu și de folos ca să învețe, să mustre, să îndrepte, să dea înțelepciune în neprihănire, pentru ca slujitorul lui Dumnezeu să fie desăvârșit și cu totul destoinic pentru orice faptă bună” (**2 Timotei 3:16-17**).

> ***16**. Toată Scriptura este însuflată de Dumnezeu şi de folos ca să înveţe, să mustre, să îndrepte, să dea înţelepciune în neprihănire,*
> ***17**. pentruca omul lui Dumnezeu să fie desăvîrşit şi cu totul destoinic pentru orice lucrare bună.*

Când Pavel a scris aceasta, singura „Scriptură” existentă era Vechiul Testament. Noul Testament nu era încă terminat.

Pavel i-a spus lui Timotei că „Scriptura” este sfântă: „Tu însă rămâi la ceea ce ai învățat și ceea ce ți s-a încredințat; știi bine de la cine ai învățat și că, încă din copilărie, cunoști Sfintele Scripturi, care te pot învăța să ajungi la mântuire prin credința în Isus Hristos.” (**Verse 14-15**).

> ***14**. Tu să rămîi în lucrurile, pe cari le-ai învăţat şi de cari eşti deplin încredinţat, căci ştii dela cine le-ai învăţat:*
> ***15**. din pruncie cunoşti Sfintele Scripturi, cari pot să-ţi dea înţelepciunea care duce la mîntuire, prin credinţa în Hristos Isus.*

Ce „Sfântă Scriptură” învățase Timotei în copilărie? El nu putea cunoaște decât scrierile Vechiului Testament. Apostolii nu aveau nicio îndoială că Vechiul Testament era cuvântul inspirat de Dumnezeu.

Noul Testament face referire la Vechiul Testament de aproximativ 250 de ori. Nu se poate folosi Noul Testament fără a recunoaște autoritatea Vechiului. Cele două nu se contrazic; se completează reciproc. Biblia este o singură carte continuă. Nu poate fi divizată.

Hristos a fost prezis

Câți oameni iau în considerare numeroasele referiri la Hristos care se găsesc în Vechiul Testament, referitoare la nașterea, misiunea, suferința și moartea Lui?

Când Ioan Botezătorul a auzit despre lucrările lui Hristos, i-a trimis pe doi dintre ucenicii săi să-l întrebe: „Tu ești cel care trebuie să vină, sau trebuie să așteptăm pe altcineva?” (**Matei 11:3**).

> ***3**. şi a trimes să-L întrebe prin ucenicii săi: „Tu eşti Acela care are să vină sau să aşteptăm pe altul?“*

De unde știa Ioan Botezătorul că urma să vină un Mesia? Unde citise despre el? În scrierile Vechiului Testament.

În vremea lui Hristos, fariseii și cărturarii se lăudau cu cunoștințele lor despre Scriptură. Cu toate acestea, ei nu au înțeles-o. Orbi cum erau, ei se așteptau doar ca Mesia să vină în toată splendoarea Sa; ei nu văzuseră – în Scriptură – că El urma să vină mai întâi ca ființă umană, pentru a muri pen-

tru păcatele omenirii.

Vedeți ce le-a spus Hristos ucenicilor săi după moartea și învierea sa: „Acestea sunt cuvintele pe care vi le-am spus când eram încă cu voi: Tot ce este scris despre mine în Legea lui Moise, în Profeți și în Psalmi trebuie să se împlinească. Atunci le-a deschis mintea, ca să înțeleagă Scripturile, și le-a zis: Așa este scris că Hristos va suferi și va învia din morți în a treia zi.“ (**Luca 24:44-46**).

> ***44***. *Apoi le-a zis: „Iată ce vă spuneam cînd încă eram cu voi, că trebuie să se împlinească tot ce este scris despre Mine în Legea lui Moise, în Prooroci şi în Psalmi.“*
> ***45***. *Atunci le-a deschis mintea, ca să înţeleagă Scripturile.*
> ***46***. *Şi le-a zis: „Aşa este scris, şi aşa trebuia să pătimească Hristos, şi să învieze a treia zi dintre cei morţi.*

Citiți din nou! Observați că Hristos a împărțit Vechiul Testament în trei părți: Legea lui Moise, Profeții și Psalmii. Orice student la teologie știe că canonul Vechiului Testament este împărțit în:

1) Legea: Geneza; Exodul; Leviticul; Numeri și Deuteronomul(*sau legea lui Moise, de fapt a lui Dumnezeu transmisă prin Moise*).
2) Profeții: Iosua, Judecătorii, Samuel, Regii, Isaia, Ieremia, Ezechiel și profeții mici (Osea, Ioel, Amos, Obadia, Iona, Mica, Naum, Habacuc, Țefania, Hagai, Zaharia și Maleahi).
3) Psalmii sau scrierile: Psalmi, Proverbe, Iov, Cântarea lui Solomon, Rut, Plângerile lui Ieremia, Predicatorul, Estera, Daniel, Ezra, Neemia și Cronici.

Aceasta este „Scriptura” despre care vorbea Hristos. Aceste scrieri constituie întregul Vechi Testament. Apocrifele, care nu sunt inspirate de Dumnezeu, nu sunt incluse în aceste trei grupuri. Ele nu au făcut niciodată parte din Biblia ebraică.

Vechiul Testament a fost confirmat

Când Petru a primit Duhul Sfânt în ziua Cincizecimii, a ținut o predică puternică și le-a arătat oamenilor păcatele lor – atât ale lor, cât și ale strămoșilor lor.

El a vorbit și despre profețiile referitoare la Mesia. **Faptele Apostolilor 3:17-20, 22-24:**

> *17. Şi acum, fraţilor, ştiu că din neştiinţă aţi făcut aşa, ca şi mai marii voştri.*
> *18. Dar Dumnezeu a împlinit astfel ce vestise mai înainte prin gura tuturor proorocilor Lui: că, adică, Hristosul Său va pătimi.*

> *19. Pocăiți-vă dar, și întoarceți-vă la Dumnezeu, pentru ca să vi se șteargă păcatele, ca să vină dela Domnul vremile de înviorare,*
> *20. și să trimeată pe Cel ce a fost rînduit mai dinainte pentru voi: pe Isus Hristos,*

> *22. În adevăr, Moise a zis părinților noștri: „Domnul, Dumnezeul vostru, vă va ridica dintre frații voștri un prooroc ca mine; pe El să-L ascultați în tot ce vă va spune.*
> *23. Și oricine nu va asculta de Proorocul acela, va fi nimicit cu desăvîrșire din mijlocul norodului.“*
> *24. Deasemenea toți proorocii, dela Samuel și ceilalți, cari au urmat după el, și au vorbit, au vestit zilele acestea.*

Încă o dată, scripturile Vechiului Testament confirmă – *Scriptura, care nu poate fi încălcată* – venirea lui Mesia.

Apostolul Pavel, care a studiat la faimosul învățat evreu Gamaliel, i-a persecutat fără milă pe creștini înainte de convertirea sa. Hristos, însă, i-a dat o înțelegere mai bună, și astfel a început o nouă viață pentru Pavel. S-a dedicat în totalitate lui Hristos, i-a consacrat întreaga sa viață pentru a propovădui Evanghelia:(**Faptele Apostolilor 9:22**).

> ***22***. *Totuş Saul se întărea din ce în ce mai mult, şi făcea de ruşine pe Iudeii, cari locuiau în Damasc, dovedind că Isus este Hristosul.*

Care erau însă Scripturile pe care le folosea pentru a convinge oamenii – atât pe iudei, cât și pe păgâni? Erau, desigur, cărțile Vechiului Testament.

Mai târziu, în timpul vieții sale petrecute la Roma, „le-a explicat și le-a mărturisit (Pavel) împărăția lui Dumnezeu și le-a propovăduit despre Isus, din Legea lui Moise și din Profeți, de dimineața până seara” (**Fapte 28:23**).

> ***23***. *I-au hotărît o zi, şi au venit mai mulţi la locuinţa lui. Pavel le-a vestit Împărăţia lui Dumnezeu, le-a adus dovezi, şi a căutat să-i încredinţeze, prin Legea lui Moise şi prin Prooroci, despre lucrurile privitoare la Isus. Vorbirea ţinea de dimineaţă pînă seara.*

Ați înțeles acest lucru? Pavel propovăduia Evanghelia din cărțile Legii lui Moise (Pentateuhul) și din scrierile profeților.

În orașul Thessalonich, el a predicat în trei sabate consecutive. ,,... din Scriptură, le-a deschis mintea și le-a arătat că Hristos trebuia să sufere și să învieze din morți și că acest Isus, pe care [așa a spus el] vi-l vestesc, este Hristosul.” (**Faptele Apostolilor 17:2-3**).

> ***2***. *Pavel, după obiceiul său, a intrat în sinagogă. Trei zile de Sabat a vorbit cu ei din Scripturi,*
> ***3***. *dovedind şi lămurind, că Hristosul trebuia să pătimească şi să învieze din morţi. „Şi acest Isus, pe care vi-L vestesc eu“, zicea el, „este Hristosul.“*

Toți apostolii și ucenicii au folosit cărțile Vechiului Testament pentru a dovedi că Isus este Hristosul: (**Faptele Apostolilor 18:24; 27-28**).

> ***24***. *La Efes, a venit un Iudeu numit Apolo, de neam din Alexandria. Omul acesta avea darul vorbirii şi era tare în Scripturi.*
> ***27***. *Fiindcă el voia să treacă în Ahaia, fraţii l-au îmbărbătat să se ducă, şi au scris ucenicilor să-l primească bine. Cînd a ajuns, a ajutat mult, prin harul lui Dumnezeu, pe ceice crezuseră;*
> ***28***. *căci înfrunta cu putere pe Iudei înaintea norodului, şi le dovedea din Scripturi că Isus este Hristosul.*

Vă este teamă să fiți convinși?

De zeci de ani, această lucrare proclamă că Isus Hristos – Mesia, Cel Uns, care a fost prezis în Vechiul Testament – se va întoarce în curând pentru a instaura Împărăția lui Dumnezeu pe pământ.

La prima Sa venire, El a avut o altă misiune. El a venit să moară pentru păcatele noastre și să vestească vestea bună a venirii împărăției lui Dumnezeu pe pământ. Aceasta este ceea ce revelează „Scriptura” – atât Vechiul, cât și Noul Testament.

Înțelegeți acum, că Vechiul Testament face parte din Cuvântul inspirat al lui Dumnezeu la fel de mult ca și Noul Testament? A crede doar în Biblie nu are prea mare valoare, atâta timp cât nu se trăiește și după învățăturile ei. Un creștin adevărat trăiește (**Matei 4:4**):

> ***4***. *Drept răspuns, Isus i-a zis: „Este scris: «Omul nu trăieşte numai cu pîne, ci cu orice cuvînt care iese din gura lui Dumnezeu.“*

Și fiecare cuvânt înseamnă fiecare cuvânt – adică întreaga Biblie, inclusiv toate cărțile Vechiului Testament.

Fiți sinceri cu voi înșivă și verificați-vă credința! Este în concordanță cu învățăturile Bibliei? Sunteți convinși că Isus Hristos – Domnul și Mântuitorul dumneavoastră – este cu adevărat Mesia cel promis?, despre care vorbeau atât profeții din vechime, cât și cărțile legii și celelalte scrieri, și că El va reveni în curând, pentru a-și întemeia Împărăția pe pământ?

Dacă acest lucru nu este valabil în cazul dumneavoastră, atunci este timpul să vă treziți! Altfel, venirea Lui v-ar putea lua prin surprindere – și, mai ales, v-ar putea prinde nepregătiți!

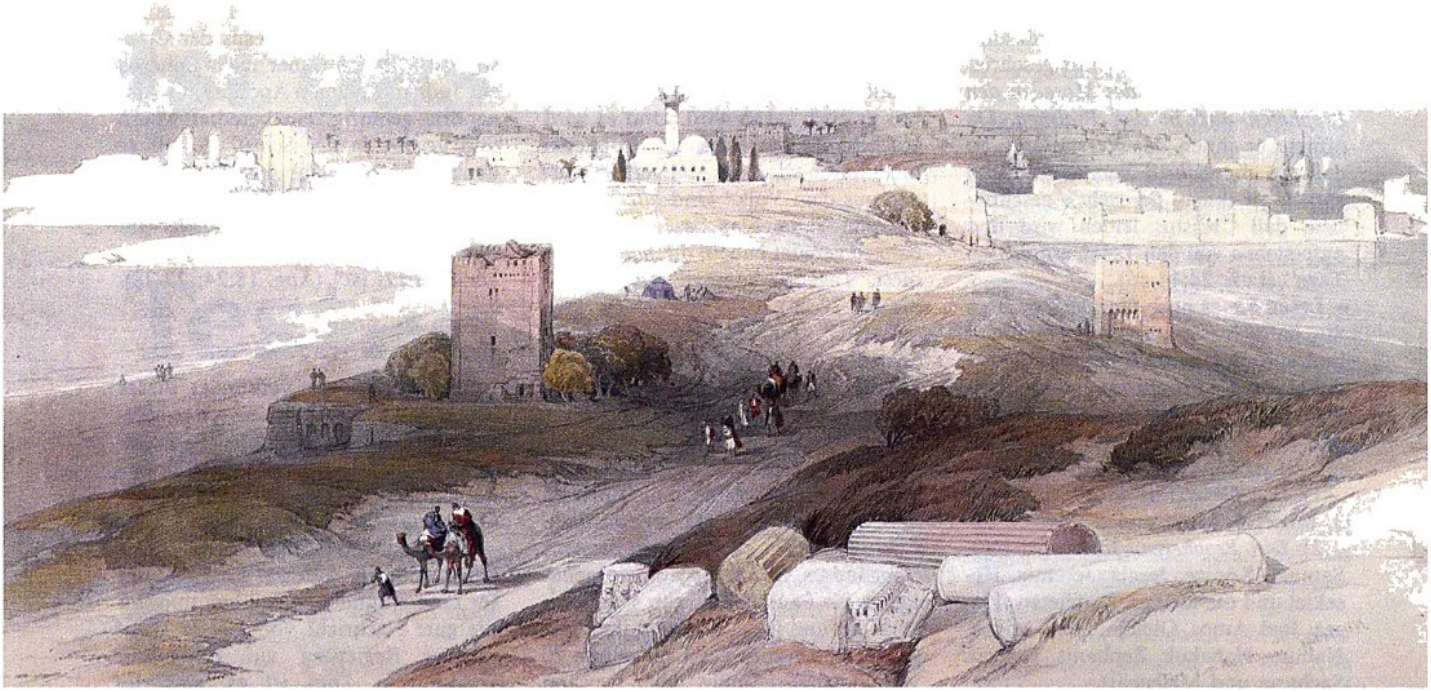

Profeția lui Ezechiel despre Tir ~ o nouă perspectivă

O explicație a profeției care a fost înțeleasă greșit atât de creștini, cât și de atei.

Poate ați auzit de predicatorul care a vrut să-i provoace pe ateiști și pe agnostici. El a citat profeția lui Ezechiel – în realitate: avertismentul profetic al lui Dumnezeu-, care era îndreptată împotriva Tirului, celebrul oraș portuar al fenicienilor.

Predicatorul a îndemnat ascultătorii să accepte provocarea din **Ezechiel 26:14**:

> ***14***. *Te voi face o stîncă goală; vei fi ca un loc în mare unde se vor întinde mreji de prins peştii; şi nu vei mai fi zidit la loc. Căci Eu, Domnul, am vorbit, zice Domnul, Dumnezeu.“*

Aici, a explicat predicatorul, se află provocarea lui Dumnezeu pentru ateiști. Încearcă să reconstruiești vechiul Tir! Încearcă să sfidezi Cuvântul lui Dumnezeu, care spune: Tu nu vei mai fi reconstruit.

O adevărată provocare. Adam Clarke a spus în comentariul său că vechiul Tirus de pe uscat a fost distrus de regele caldeean Nebucadnețar și „nu a mai fost reconstruit niciodată”. Iar orașul insular, cu porturile sale, a fost distrus în anul 1291 d.Hr. de mamelucii egipteni.

Adevărul este că Adam Clarke și predicatorul au greșit. Pentru că **Ezechiel 26:20** arată clar că Tir va fi complet și definitiv depopulat doar la întoarcerea lui Isus.

> ***20***. *te voi pogorî împreună cu ceice se pogoară în groapă, la poporul de odinioară, şi te voi aşeza în adîncimile pămîntului, în singurătăţi vecinice, lîngă ceice s-au pogorît în groapă, ca să nu mai fii locuită şi să nu te mai scoli în ţara celor vii.*

Să analizăm faptele istorice:

Din punct de vedere arheologic, Tirus este încă relativ puțin cercetat. Dar sursele istorice sunt suficient de clare, astfel încât să ne putem face o imagine despre evoluția orașului. Tiros (în ebraică: Sor) era deja în secolul al XV-lea î.Hr. un important oraș fenician.

Iosua 19:29 numește Tirul „cetate fortificată”.

> ***29***. *Se întorcea apoi spre Rama pînă la cetatea cea tare a Tirului, şi spre Hosa, şi ieşea la mare, prin ţinutul Aczib.*

În **2 Samuel 24:7** se vorbește despre el ca fiind o fortăreață și în timpul lui David.

> ***7***. *Au venit pînă la cetăîţuia Tir, şi în toate cetăţile Heviţilor şi ale Cananiţilor. Au ieşit spre partea de miazăzi a lui Iuda, la Beer-Şeba*

În perioada intermediară, poziția lui Tirus poate fi dovedită din surse egiptene. Un text școlar egiptean din perioada judecătorilor din Israel: ,,*Te rog, învață-mă despre Beirut, Sidon și Sarepta*. … Se spune că în mare se află un alt oraș, numit Tirus, portul. (citat după J. A. Wilson, „*An Egyptian Letter*“, Papyrus Anastasi /, ANET, pag. 4 77). Tir era un oraș dublu. O parte se afla pe coastă, o parte din mare pe o insulă stâncoasă.

Vom sări peste numeroasele mențiuni biblice despre Tir din timpul lui Solomon și al regilor ulteriori ai Israelului și Asiriei și ne vom concentra asupra perioadei lui Nebucadnețar.

În anul în care Ierusalimul a căzut, Dumnezeu i-a revelat lui Ezechiel că îl va trimite pe Nebucadnețar, împăratul Babilonului, asupra Tirului. ,,din nord ... cu cai, căruțe, călăreți și o mare armată ... El va dărâma zidurile tale cu berbeci și va distruge turnurile tale cu uneltele sale. … Zidurile tale vor tremura de zgomotul cailor, carelor și călăreților lui, când va pătrunde în porțile tale. … El va dărâma... mândrele tale monumente de

piatră“ (**Ezechiel 26:7-11**).

> ***7***. *Căci așa vorbește Domnul, Dumnezeu: „Iată că aduc dela miazănoapte împotriva Tirului pe Nebucadnețar, împăratul Babilonului, împăratul tuturor împăraților, cu cai, cară, călăreți, și cu o mare mulțime de popoare.*
> ***8***. *El va nimici cu sabia cetățile din ținutul tău; va face șanțuri de apărare împotriva ta, va ridica întărituri, și va ridica scutul împotriva ta.*
> ***9***. *Va îndrepta loviturile berbecilor săi împotriva zidurilor tale, și îți va surpa turnurile cu mașinile lui.*
> ***10***. *Mulțimea cailor lui te va acoperi de praf, zidurile tale se vor cutremura de vuietul călăreților, roților și carălor, cînd va intra Nebucadnețar pe porțile tale cum se intră într-o cetate cucerită,*
> ***11***. *Va călca toate ulițele tale cu copitele cailor lui, și-ți va ucide poporul cu sabia, și stîlpii mîndriei tale vor cădea la pămînt.*

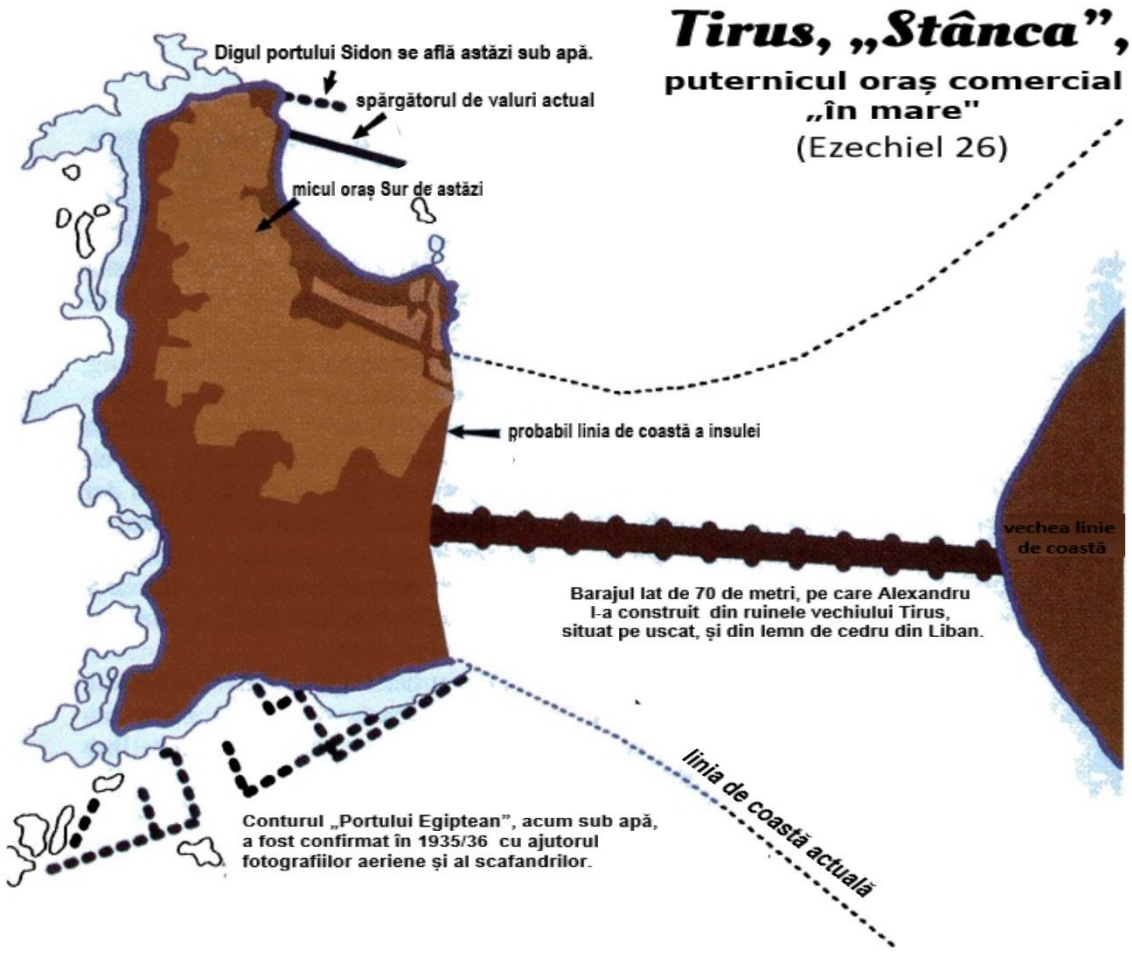

O frumoasă litografie alb-negru pictată manual reprezentând Tirus, actualul Sur, realizată de Louis Haghe (pagina opusă). Ca model a servit un desen realizat de David Roberts la 24 aprilie 1839. Portul Sidon din nordul țării este încă folosit pentru transportul maritim de coastă. Sur a fost construit pe ruinele orașului cruciaților și ale orașelor romane și feniciene, care au fost reconstruite după distrugerile războiului.

Cu al unsprezecelea vers se încheie profeția despre asediul lui Nebucadnețar. Până atunci, se face referire exclusiv la regele Babilonului, folosind pronumele „el”, la singular.
Totuși, începând cu versetul al doisprezecelea, apare brusc „ei”: „Ei îți vor jefui comorile și îți vor prăda mărfurile. Îți vor dărâma zidurile ... și vor arunca pietrele, grinzile și molozul în mare."

> ***12***. *Îţi vor ridica bogăţiile, îţi vor prăda mărfurile, îţi vor surpa zidurile, îţi vor dărîma casele tale cele plăcute, şi vor arunca în ape pietrele, lemnele şi ţărîna ta.*

De ce această trecere bruscă la plural?
Deoarece Nebucadnețar nu a împlinit acest verset, alții care au venit mai târziu l-au împlinit. Regele Babilonului nu a jefuit bogățiile Tirului. Vezi **Ezechiel 29: 17-20**.

> ***17***. *În al douăzeci şi şaptelea an, în ziua întîi a lunii întîi, Cuvîntul Domnului mi-a vorbit astfel:*
> ***18***. *«Fiul omului, Nebucadneţar, împăratul Babilonului, şi-a pus oastea să facă o slujbă grea împotriva Tirului. Toate capetele au ajuns pleşuve, toţi umerii sînt jupuiţi, şi n-a luat dela Tir nicio plată, nici el, nici oastea lui, pentru slujba pe care a făcut-o împotriva lui.*
> ***19***. *De aceea, aşa vorbeşte Domnul Dumnezeu: «Iată că dau lui Nebucadneţar, împăratul Babilonului, ţara Egiptului; el îi va ridica bogăţiile, o va prăda, şi o va jăfui; aceasta va fi plata oastei lui!*
> ***20***. *Ca plată pentru slujba făcută împotriva Tirului, îi dau ţara Egiptului; căci pentru Mine s-au ostenit, zice Domnul Dumnezeu.*

Regele avea o armată uriașă de călăreți și infanteriști, dar nu avea flotă. Nu putea asedia partea orașului care era situată ca o fortăreață pe o insulă. Fenicienii asediați și-au mutat comorile de pe uscat în fortăreața insulară. Când regele a cucerit „*Vechiul Tirus*”, situat pe coastă, apărătorii au fost măcelăriți. Dar de jefuit nu era nimic. (*Versetul 18*).
Cu toate acestea, conform revelației lui Dumnezeu către profetul Ezechiel, bogăția Tirului urma să fie jefuită (**Ezechiel 26:12**).

> ***12***. *Îţi vor ridica bogăţiile, îţi vor prăda mărfurile, îţi vor surpa zidurile, îţi vor dărîma casele tale cele plăcute, şi vor arunca în ape pietrele, lemnele şi ţărîna ta.*

Profeția nu urma să se împlinească într-o singură generație.
În anii care au urmat victoriei inutile a lui Nebucadnețar, vechiul Tir

(Paleotirus) a fost reconstruit – contrar afirmațiilor lui Adam Clarke și a predicatorului.

Zidul orașului nu a fost reconstruit, dar Tir a devenit un important oraș deschis, care se întindea de-a lungul coastei. Nu ne-a fost foarte clar acest lucru când am vizitat orașul în 1957.

Când Alexandru, regele Macedoniei, a ajuns pe coasta feniciană în timpul campaniei sale militare împotriva persanilor, în 332 î.Hr., a apărut în fața nobililor din Tir. Alexander a cerut permisiunea de a aduce jertfe zeului liric Heracles, din care pretindea că se trage. Pe atunci existau două temple dedicate lui Heracles în Tir, unul pe coastă și unul pe insulă (după Quintus Curtiu ~ 4.2.4.). Am ignorat acest fapt timp de ani de zile.

Locuitorii din Tir au oferit regelui macedonean templul de pe coastă – în vechiul Tirus – pentru sacrificii. El s-a simțit jignit și a cerut accesul în orașul insular, amenințând că, în caz contrar, îl va asedia.

Restul este istorie. De pe coasta rapid abandonată, Alexandru a construit un dig către insulă din zidurile, grinzile și molozul vechiului Tir. Noua insulă Tirus a căzut. Comoarele ei au fost furate. De-a lungul secolelor, acumularea de nisip a transformat digul într-o peninsulă.

Vechiul Tirus și Noul Tirus au fost repopulate. În vremea lui Isus, Tirul era deja din nou un oraș portuar înfloritor. (**Marcu 7:24-31**).

> ***24***. *Isus a plecat de acolo, şi S-a dus în ţinutul Tirului şi al Sidonului. A intrat într-o casă, dorind să nu ştie nimeni că este acolo; dar n-a putut să rămînă ascuns.*
> ***25***. *Căci îndată, o femeie, a cărei fetiţă era stăpînită de un duh necurat, a auzit vorbindu-se despre El, şi a venit de s-a aruncat la picioarele Lui.*
> ***26***. *Femeia aceasta era o grecoaică, de obîrşie Siro-feniciană. Ea îl ruga să scoată pe dracul din fiica ei.*
> ***27***. *Isus i-a zis: „Lasă să se sature mai întîi copiii; căci nu este bine să iei pînea copiilor, şi s-o arunci la căţei.“*
> ***28***. *„Da, Doamne“, I-a răspuns ea; „dar şi căţeii de supt masă mănîncă din fărămiturile copiilor.“*
> ***29***. *Atunci Isus i-a zis: „Pentru vorba aceasta, du-te; a ieşit dracul din fiică-ta.“*
> ***30***. *Şi cînd a intrat femeia în casa ei, a găsit pe copilă culcată în pat; şi ieşise dracul din ea.*
> ***31***. *Isus a părăsit ţinutul Tirului, şi a venit iarăş prin Sidon la marea Galileii, trecînd prin ţinutul Decapole.*

Cartea **Faptele Apostolilor (12:20-21**) vorbește despre Tir în timpul domniei lui Irod: ,,Dar el era mânios pe locuitorii din Tir și Sidon. Dar ei au venit cu toții și l-au convins pe Blastus, trezorierul regelui, și au cerut pace …"

> ***20***. *Irod era foarte mîniat pe cei din Tir şi din Sidon. Dar aceştia au venit toţi într-un gînd la el; şi după ce au cîştigat de partea lor pe Blast, care era mai mare peste odaia de dormit a împăratului, au cerut pace, pentrucă ţara lor se hrănea din ţara împăratului.*
> ***21***. *Într-o zi anumită, Irod s-a îmbrăcat cu hainele lui împărăteşti, a şezut pe scaunul lui împărătesc, şi le vorbea.*

Plinius cel Bătrân, un savant roman, a vizitat Tirus în timpul apostolilor și ne-a transmis măreția orașului: El a calculat circumferința întregului oraș (coasta și insula) la 19 mile romane, iar circumferința insulei la aproape 3 mile. (Plinius, istorie naturală, 5.17. 76).

Dar ce se întâmplă cu profeția că Tirul nu va mai fi reconstruit?

Înapoi la **Ezechiel 26**. Ne amintim: în versetele 7-11 scrie „el” (singular, Nebucadnețar). Versetul 12 și următorii vorbesc brusc la plural, „ei”. Este vorba despre Alexandru și numeroși alți conducători militari care au venit după el și au jefuit Tirul – greci, romani, arabi, cruciați, mameluci. În **Ezechiel 26:3**, Dumnezeu promite că „va aduce multe popoare împotriva ta [Tir], cum marea aduce valurile sale”. Și asta s-a întâmplat. Un popor după altul a pornit împotriva Tirului. „Ei” au jefuit comorile orașului.

> ***3***. *deaceea, așa vorbește Domnul Dumnezeu: „Iată că am necaz pe tine, Tirule, și voi aduce împotriva ta multe neamuri, cum își ridică marea valurile!*

O fotografie actuală a modernului Sur, vechiul Tirus, la un secol și jumătate după ce Roberts a desenat celebra sa imagine. Pescarii se află la capătul nordic al Isthmului, care s-a format de-a lungul secolelor prin depunerea de nisip, după ce Alexandru a construit digul de asediu în 332 î.Hr.

Mamelucii, care au cucerit Tirul la sfârșitul secolului al XIII-lea, au șlefuit orașul pentru ca așa-numiții cruciați creștini să nu se mai poată fortifica acolo împotriva islamului.

În secolul următor, Sir John Maundeville a călătorit din Cipru la Ierusalim, trecând prin Tir. El scrie despre aceasta: „Cu vânt bun, se poate ajunge într-o zi și o noapte la Tir, care acum poartă numele Sur. [Acest cuvânt arab pentru Tirus înseamnă „stâncă”.] Aici se afla odinioară un oraș creștin mare și prosper, dar sarazinii l-au distrus în mare parte și păzesc cu mare atenție acest port, de teamă față de creștini. (citat după Thomas Wright, Early Travels in Palestine, p. 141).

În mod similar, Bertrandon de La Brocquiere, unul dintre ultimii călători din Evul Mediu, descrie în 1432 orașul musulman. (Early Travels in Palestine, p. 282–283).

Tir a pierdut complet din importanță până când Metualis s-au stabilit în zonă în 1766. Populația orașului a crescut încet până la câteva mii de locuitori. După fondarea statului Israel, Tir a devenit în scurt timp un mare bazin de refugiu pentru arabii islamiști care au fugit din Palestina și s-au stabilit în sudul Libanului.

Acesta este punctul în care ne aflăm astăzi. Tirul este încă locuit, încă este un oraș portuar. Dar bogățiile sale au dispărut.

În **Ezechiel 26:13-14** este revelat ceva ce urmează să se întâmple: „Și eu [nu mai ei, ci eu] voi pune capăt zgomotului cântecelor tale (azi sunt cântece arabe), și sunetul harpelor tale nu se va mai auzi. Și eu [nu ei] te voi transforma într-o stâncă goală, un loc unde se întind plase de pescuit, și nu vei mai fi reconstruită. Căci Eu sunt Domnul, Cel ce vorbește acestea...”.

> ***13**. Voi face să înceteze astfel glasul cîntecelor tale, și nu se va mai auzi sunetul arfelor tale.*
> ***14**. Te voi face o stîncă goală; vei fi ca un loc în mare unde se vor întinde mreji de prins peștii; și nu vei mai fi zidit la loc. Căci Eu, Domnul, am vorbit, zice Domnul, Dumnezeu.“*

Aici Dumnezeu însuși preia acțiunea. El va face ca Marea Mediterană să se năpustească peste Tir, până când resturile mileniilor vor fi spălate și locul va fi potrivit doar pentru întinderea plaselor de pescuit la reflux. Acest lucru nu s-a întâmplat încă.

O mică parte din Noul Tirus, situat la marginea vestică, este inundat. Partea principală a orașului fenician este totuși îngropată sub nisip și sub dărâmăturile clădirilor construite ulterior, străzi și morminte. O mare parte se află astăzi sub modernul orașul arab.

Această profeție – adesea înțeleasă greșit – nu reprezintă o provocare pentru sceptici, așa cum susținea predicatorul menționat mai sus. Această profeție urmează să se împlinească – prin Isus Hristos, când va veni să aducă pacea în întreaga lume.

Este Biblia infailibilă?

BIBLIA
SAU
SFÎNTA SCRIPTURĂ
A
VECHIULUI ŞI NOULUI TESTAMENT
TRADUSĂ
DE
D. CORNILESCU
CU LOCURI PARALELE
BUCUREŞTI
SOCIETATEA EVANGHELICĂ ROMÂNĂ
1921

Dumitru Cornilescu (4 aprilie 1891 – 1975) a fost un arhidiacon român care a realizat o traducere populară a Bibliei în limba română , publicată în 1921. Deși este numit „Părintele Cornilescu", nu a fost niciodată hirotonit ca preot ortodox român . **După convertirea sa, a slujit ca pastor *protestant*** . Traducerea lui Cornilescu este cea mai populară versiune a Bibliei în rândul protestanților români.

- https://en.wikipedia.org/wiki/Dumitru_Cornilescu
- https://apologiareformata.wordpress.com/2016/05/21/biblia-cornilescu-in-imagini/
- https://archive.org/details/@laura01567?and%5B%5D=language%3A%22Romanian%22

Biblia este cel mai mare bestseller din lume. Este cea mai citită și cea mai răspândită carte. Dar este și cea mai neînțeleasă și calomniată carte care a fost scrisă vreodată. De ce?

Milioane de oameni cred că Biblia este Cuvântul infailibil al lui Dumnezeu. Pentru ei, scripturile sunt infailibile. Dar pentru alții, Biblia este doar o colecție de scrieri vechi, care nu au fost inspirate de Dumnezeu și care au poate o anumită valoare istorică, poetică și inspiratoare.

Este această carte venerabilă cu adevărat cuvântul incontestabil și autoritar al Dumnezeului viu?

Bruce Barton a scris odată o carte despre Biblie intitulată: The Book Nobody Knows = Cartea pe care nimeni nu o cunoaște. Este adevărat că mulți dintre cei care cred în Biblie nu cred cu adevărat în ea – pentru că nu cred în ceea ce spune ea.

Opinii contradictorii

Agnosticul declarat, Robert G. Ingersoll (1833 – 1899) a scris: *„Adevăratul opresor, asupritor și distrugător al oamenilor este Biblia. Această carte este lanțul care leagă, temnița care înconjoară clerul … Această carte acoperă ochii științei … Această carte umple lumea cu credință oarbă, ipocrizie și frică”* (din **Same Mistakes of Moses**).

Ingersoll mai spune: *“Dumnezeu i-a făcut lui Avraam o serie de promisiuni, dar numai câteva dintre ele au fost îndeplinite.El a promis să-l facă tatăl unui mare popor, dar nu a făcut-o. El a promis solemn să-i dea o țară mare, incluzând întreg teritoriul dintre Nil și Eufrat, dar nu a făcut-o. Dumnezeul lor [al Israelului] era irascibil și irațional, crud, răzbunător și necinstit. El făcea mereu promisiuni, dar nu le-a respectat niciodată.”*

Ce este adevărat în aceste acuzații? Mulți oameni mari ai lumii au citit Biblia și au mărturisit că au dobândit o parte din convingerile și înțelepciunea lor din această carte. Președintele Abraham Lincoln, de exemplu, citea adesea Biblia și o cita în mod regulat.

Sir Winston Churchill era, de asemenea, familiarizat cu multe învățături ale Cuvântului lui Dumnezeu. El a spus: *„Respingem cu tărie toate aceste mituri învățate și subtile, potrivit cărora Moise ar fi fost doar o figură legendară. Credem că cea mai științifică opinie, cea mai modernă și rațională concepție va găsi satisfacție deplină în interpretarea literală a istoriei biblice. Putem fi siguri că toate aceste lucruri [menționate în Biblie] s-au întâmplat așa cum sunt descrise în Sfânta Scriptură. Putem crede că aceste lucruri s-au întâmplat unor oameni care nu erau foarte diferiți de noi și că impresiile pe care acești oameni le-au câștigat au fost redate fidel și au fost transmise de-a lungul secolelor cu o acuratețe mult mai mare decât multe dintre știrile telegrafice pe care le citim astăzi despre evenimentele actuale.“*

Winston Churchill a continuat: *,,Lăsați oamenii de știință și învățații să-și extindă cunoștințele și să verifice, prin cercetările lor, fiecare detaliu din rapoartele care ne-au parvenit din această epocă tulbure. Tot ce vor obține astfel este confirmarea marii simplități și a acurateței semnificative a adevărurilor relatate, care au luminat calea umanității până în prezent.“* (din Thoughts and Adventures = Gânduri și aventuri).

Care este adevărul? Există vreo precizie în vreuna dintre aceste opinii atât de diferite?

Prin profetul Isaia, Dumnezeu a revelat că a inspirat în mod deliberat Biblia într-un mod care poate duce la neînțelegeri în rândul celor care nu doresc să-și trăiască viața în conformitate cu învățăturile Bibliei.

Biblia vorbește

Să vedem ce spune Biblia despre ea însăși. David a spus: „Cuvintele Domnului sunt pure ca argintul, topite în creuzet, purificate de șapte ori“ (**Psalm 12:6**).

> ***6***. *Cuvintele Domnului sînt cuvinte curate, un argint lămurit în cuptor de pămînt, şi curăţit de şapte ori.*

Și Isus Hristos a dat o mărturie cuprinzătoare despre autenticitatea Sfintei Scripturi. El a descris-o ca fiind Cuvântul lui Dumnezeu:(**Luca 24:27**).

> ***27***. *Şi a început dela Moise, şi dela toţi proorocii, şi le-a tîlcuit, în toate Scripturile, ce era cu privire la El.*

(**Versetele 44-45**)

> ***44***. *Apoi le-a zis: „Iată ce vă spuneam cînd încă eram cu voi, că trebuie să se împlinească tot ce este scris despre Mine în Legea lui Moise, în Prooroci şi în Psalmi.“*
> ***45***. *Atunci le-a deschis mintea, ca să înţeleagă Scripturile.*

Apostolul Pavel, care a scris la mijlocul primului secol, a spus:(**2 Timotei 3:16-17**).

> ***16***. *Toată Scriptura este însuflată de Dumnezeu şi de folos ca să înveţe, să mustre, să îndrepte, să dea înţelepciune în neprihănire,*
> ***17***. *pentruca omul lui Dumnezeu să fie desăvîrşit şi cu totul destoinic pentru orice lucrare bună.*

Oamenii vizitează muzee și alte locuri în care sunt păstrate documente istorice, precum Magna Charta britanică și Declarația de Independență

americană, și rămân uimiți în fața acestor documente. Cu cât mai mult ar trebui să stăm uimiți în fața Cuvântului Dumnezeului viu!

Ca un puzzle

Prin profetul Isaia, Dumnezeu a revelat că El a inspirat în mod deliberat Biblia într-un mod care nu este ușor de înțeles.

Isaia a întrebat (**Isaia 28:9-11**):

> ***9***. *Ei zic: „Pe cine vrea el să înveţe înţelepciunea? Cui vrea să dea învăţături? Unor copii înţărcaţi de curînd, luaţi dela ţîţă?*
> ***10***. *Căci dă învăţătură peste învăţătură, învăţătură peste învăţătură, poruncă peste poruncă, poruncă peste poruncă, puţin aici, puţin acolo.“ -*
> ***11***. *Ei bine! Prin niște oameni cu buze bîlbăitoare și cu vorbirea străină va vorbi poporului acestuia Domnul.*

Cuvântul lui Dumnezeu este scris în așa fel încât diferitele sale părți trebuie asamblate ca într-un puzzle. Toate scrierile despre un anumit subiect trebuie privite în ansamblu pentru a obține o imagine completă. Dar de ce?

Isaia răspunde: „... vor merge și vor cădea pe spate, vor fi sfărâmați, prinși în capcană și capturați” (versetul 13).

> ***13***. *și pentru ei cuvîntul Domnului va fi: „Învăţătură peste învăţătură, învăţătură peste învăţătură, poruncă peste poruncă, poruncă peste poruncă, puţin aici, puţin acolo“, ca mergînd, să cadă pe spate și să se zdrobească, să dea în laţ și să fie prinși.*

Când Isus a fost întrebat de ce le vorbea mulțimii în parabole, el a răspuns: *,,Voi [ucenicii săi] ați primit taina Împărăției lui Dumnezeu; dar celor din afară totul li se întâmplă în parabole, pentru ca ei să vadă cu ochii lor și totuși să nu recunoască, să audă cu urechile lor și totuși să nu înțeleagă, ca nu cumva să se convertească și să li se ierte păcatele."* (**Marcu 4:11-12**).

> ***11***. *„Vouă,“ le-a zis El, „v-a fost dat să cunoaşteţi taina Împărăţiei lui Dumnezeu; dar pentru ceice sînt afară din numărul vostru, toate lucrurile sînt înfăţişate în pilde;*
> ***12***. *pentruca, „măcar că privesc, să privească şi să nu vadă, şi măcar că aud, să audă şi să nu înţeleagă, ca nu cumva să se întoarcă la Dumnezeu, şi să li se ierte păcatele.“*

Puțini oameni din această lume recunosc că aceasta nu este singura zi a mântuirii. Este doar o zi a mântuirii. Dumnezeu nu cheamă astăzi masele.

El alege în această lume doar biserica sa (Cuvântul grecesc pentru „biserică”, ekklesia, înseamnă „cei aleși”). Când Dumnezeu vorbește despre adevărații creștini, El spune: „Căci a sosit timpul ca judecata să înceapă [acum, astăzi] de la Casa lui Dumnezeu”. (**1 Petru 4:17**). Dumnezeu ne judecă – biserica sa – acum.

> ***17***. *Căci sîntem în clipa cînd judecata stă să înceapă dela casa lui Dumnezeu. Și dacă începe cu noi, care va fi sfîrșitul celorce nu ascultă de Evanghelia lui Dumnezeu?*

Dar ce se întâmplă cu restul celor cinci miliarde de locuitori ai acestei planete? Ei nu vor fi judecați acum. Vremea lor va veni mai târziu. Între timp, însă, Satana le stăpânește complet mintea și inima (**Romani 11:8**).
Pentru mai multe informații, solicitați broșura noastră gratuită „Este astăzi singura zi a mântuirii?”.

> ***8***. *după cum este scris: „Dumnezeu le-a dat un duh de adormire, ochi ca să nu vadă, și urechi ca să n-audă, pînă în ziua de astăzi.“*

Dumnezeu a predat marea majoritate a oamenilor lui Satan, pentru ca el să-i poată orbi în acest moment (**2 Corinteni 4:3-4**).

> ***3***. *Și dacă Evanghelia noastră este acoperită, este acoperită pentru cei ce sînt pe calea pierzării,*
> ***4***. *a căror minte necredincioasă a orbit-o dumnezeul veacului acestuia, ca să nu vadă strălucind lumina Evangheliei slavei lui Hristos, care este chipul lui Dumnezeu.*

Cum îi înșală Satan masele de oameni – întreaga lume (**Apocalipsa 12:9**)?

> ***9***. *Și balaurul cel mare, șarpele cel vechi, numit Diavolul și Satana, acela care înșeală întreaga lume, a fost aruncat pe pămînt; și împreună cu el au fost aruncați și îngerii lui.*

El face acest lucru în principal prin intermediul organizațiilor religioase false și al preoților falși: (**2 Corinteni 11:13-15**).

> ***13***. *Oamenii aceștia sînt niște apostoli mincinoși, niște lucrători înșelători, cari se prefac în apostoli ai lui Hristos.*
> ***14***. *Și nu este de mirare, căci chiar Satana se preface într-un înger de lumină.*
> ***15***. *Nu este mare lucru dar, dacă și slujitorii lui se prefac în slujitori ai neprihănirii. Sfîrșitul lor va fi după faptele lor.*

Așa cum Satan citează adesea Scriptura (de ex. **Matei 4:6**),

> ***6***. *și I-a zis: „Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, aruncă-Te jos; căci este scris:«El va porunci îngerilor Săi să vegheze asupra Ta; și ei Te vor lua pe mîni, ca nu cumva să Te lovești cu piciorul de vreo piatră.“*

La fel fac și slujitorii săi, dar ei citează întotdeauna fragmente scoase din context sau le denaturează cu abilitate. „Noi nu suntem ca mulți alții”, a scris Pavel, „care fac afaceri cu Cuvântul lui Dumnezeu; ci cum trebuie să vorbim din sinceritate și din partea lui Dumnezeu, așa vorbim noi înaintea lui Dumnezeu, în Hristos”. (**2 Corinteni 2:17**).

> ***17***. *Căci noi nu stricăm Cuvîntul lui Dumnezeu, cum fac cei mai mulţi; ci vorbim cu inimă curată, din partea lui Dumnezeu, înaintea lui Dumnezeu, în Hristos.*

Da, Dumnezeu a inspirat în mod deliberat scrierea Bibliei în așa fel încât ca, cei înțelepți ai lumii și cei neascultători o vor înțelege greșit și se vor împiedica de ea.

Nu ușor de înțeles

Apostolul Petru a recunoscut că unele dintre scrierile lui Pavel nu erau ușor de înțeles. El a spus că „dragul nostru frate Pavel v-a scris după înțelepciunea care i-a fost dată. El vorbește despre aceasta în toate scrisorile sale, în care unele lucruri sunt greu de înțeles, pe care cei neștiutori și nechibzuiți le răstălmăcesc, la fel ca și celelalte scrieri, spre propria lor condamnare.“ (**2 Petru 3:15-16**).

> ***15***. *Să credeţi că îndelunga răbdare a Domnului nostru este mîntuire, cum v-a scris şi prea iubitul nostru frate Pavel, după înţelepciunea dată lui,*
> ***16***. *ca şi în toate epistolele lui, cînd vorbeşte despre lucrurile acestea. În ele sînt unele lucruri grele de înţeles, pe cari cei neştiutori şi nestatornici le răstîlmăcesc ca şi pe celelalte Scripturi, spre pierzarea lor.*

Cum ar trebui noi, cei aleși, să înțelegem atunci Cuvântul lui Dumnezeu? Isaia ne informează despre atitudinea necesară: ,,Dar Eu mă uit la cel sărac [zice Dumnezeu] și la cel cu duhul zdrobit, care tremură la cuvântul Meu“(**Isaia 66:2**).

> ***2***. *Toate aceste lucruri, doar mîna Mea le-a făcut, şi toate şi-au căpătat astfel fiinţa», - zice Domnul. - «Iată spre cine Îmi voi îndrepta privirile: spre cel ce suferă şi are duhul mîhnit, spre cel ce se teme de cuvîntul Meu.*

Dacă vrem să înțelegem cu adevărat Biblia, trebuie să „căutăm în Scripturi” (**Ioan 5:39**),

> ***39***. *Cercetaţi Scripturile, pentru că socotiţi că în ele aveţi viaţa vecinică, dar tocmai ele mărturisesc despre Mine.*

precum au făcut-o înțelepții Bereeni (**Faptele Apostolilor 17:11**).

> ***11***. *Iudeii aceştia aveau o inimă mai aleasă decît cei din Tesalonic. Au primit Cuvîntul cu toată rîvna, şi cercetau Scripturile în fiecare zi, ca să vadă dacă ce li se spunea, este aşa.*

Mulți oameni de știință care cred în evoluție nu vor să recunoască că există un Creator inteligent și atotputernic al universului.

Cum a fost introdus?

Dar cum a fost inspirat Cuvântul lui Dumnezeu?

Petru ne spune: ,,Cu atât mai mult avem cuvântul profetic... Și trebuie să știți mai presus de toate că nici o profeție din Scriptură nu este o chestiune de interpretare personală. Căci niciodată o profeție (din Scriptură) nu a fost produsă din voința omului; ci, conduși de Duhul Sfânt, oamenii au vorbit în numele lui Dumnezeu." (**2 Petru 1:19-21**).

> ***19***. *Şi avem cuvîntul proorociei făcut şi mai tare; la care bine faceţi că luaţi aminte, ca la o lumină care străluceşte într-un loc întunecos, pînă se va crăpa de ziuă şi va răsări luceafărul de dimineaţă în inimile voastre.*
> ***20***. *Fiindcă mai întîi de toate, să ştiţi că nicio proorocie din Scriptură nu se tîlcuieşte singură.*
> ***21***. *Căci nici o proorocie n-a fost adusă prin voia omului; ci oamenii au vorbit dela Dumnezeu, mînaţi de Duhul Sfînt.*

În unele ocazii, când profeților din Vechiul Testament li s-a transmis revelație, chiar nici ei nu au înțeleso. Profetul Daniel a spus: ,,Și am auzit, dar nu am înțeles și am spus: Domnul meu, care va fi ultima dintre ele? Dar el a spus: Du-te, Daniel, căci aceasta este ascunsă și sigilată până la vremea de pe urmă.“ (**Daniel. 12:8-9**).

> ***8***. *Eu am auzit, dar n-am înţeles; şi am zis: „ Domnul meu, care va fi sfîrşitul acestor lucruri?“*
> ***9***. *El a răspuns: „Du-te Daniele! Căci cuvintele acestea vor fi ascunse şi pecetluite pînă la vremea sfîrşitului.*

Științific exact

Biblia nu este un manual științific. Totuși, tot ceea ce este menționat în Sfânta Scriptură este întotdeauna științific.

Uitați-vă la aceste afirmații din Biblie: (**Isaia 40:22**).

> ***22***. *El șade deasupra cercului pământului, și locuitorii lui sînt ca niște lăcuste înaintea Lui; El întinde cerurile ca o mahramă supțire, și le lățește ca un cort, ca să locuiască în el.*

Acest verset afirmă că Pământul este rotund, deși oamenii au descoperit acest lucru abia după secole de la scrierea lui.

„El [Dumnezeu] ... atârnă pământul deasupra nimicului" (**Iov 26:7**).

> ***7***. *El întinde miazănoaptea asupra golului, și spînzură pământul pe nimic.*

Pământul rămâne pe orbita în jurul Soarelui datorită legii gravitației. Dar el nu este legat de nimic material.

Observați adevărul din această afirmație biblică:,,Prin credință, noi recunoaștem că lumea a fost creată prin Cuvântul lui Dumnezeu, astfel încât tot ceea ce se vede [universul fizic] a fost făcut din nimic." (**Evrei 11:3**).

> ***3***. *Prin credinţă pricepem că lumea a fost făcută prin Cuvîntul lui Dumnezeu, aşa că tot ce se vede n-a fost făcut din lucruri cari se văd.*

Acest verset spune clar că Dumnezeu a creat lumea fizică, materială, tangibilă, pe care o vedem, din materie invizibilă, intangibilă, ne corporală – din spirit sau substanță spirituală.

Mulți oameni de știință care cred în evoluție nu vor să recunoască că există un Creator inteligent și atotputernic al universului. Dar ei sunt nevoiți să fie de acord că, așa cum spune Biblia, universul fizic a luat naștere din ceea ce acum nu este vizibil (spiritul).

Săptămânalul britanic The Economist oferă argumente științifice care susțin relatarea biblică despre o creație specială: "Conform fizicii moderne Universul a început cu o mare explozie, în care spațiul și materia au apărut brusc din nimic, ca urmare a unei explozii. A existat un moment în care toată materia necesară pentru a crea fiecare stea, fiecare galaxie, ar fi putut să se afle într-o mână infinit de mica."(The Economist, 12. April 1980)

Cu cât oamenii de știință cercetează mai mult, cu atât sunt mai nevoiți să recunoască că ceea ce spune Biblia este adevărat.

Biblia nu este doar adevărată din punct de vedere științific, ci și din punct de vedere istoric. Deși Biblia nu este o carte de istorie în sensul strict al cuvântului, tot ceea ce este menționat în Biblie ca fiind istoric este adevărat.

De exemplu, cu câteva decenii în urmă, scepticii puneau la îndoială existența unor orașe antice precum Ninive și Sodom. Dar arheologii au descoperit dovezi din belșug pentru a putea demonstra că aceste orașe au existat cu adevărat.

Este Biblia infailibilă?

Este cuvântul lui Dumnezeu infailibil? Cu siguranță este.

Isus Hristos a spus: „Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece niciodată” (**Matei 24:35**).

> ***35***. *Cerul şi pământul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece.*

De-a lungul secolelor, mulți au încercat să defăimeze sau să distrugă Biblia - însă fără succes. „Dar cuvântul Domnului rămâne în veșnicie” (**1 Petru 1:25**).

> ***25***. *dar Cuvîntul Domnului rămîne în veac. Şi acesta este Cuvîntul, care v-a fost propovăduit prin Evanghelie.*

Care este valoarea Bibliei? De ce ne-a dat-o Dumnezeu?

David a spus: „Cuvântul Tău este o lumina pentru picioarele mele și o lumină pe calea mea” (Psalmul 119:105).

> ***105***. *Cuvîntul Tău este o candelă pentru picioarele mele,şi o lumină pe cărarea mea.*

Fără această lumină strălucitoare, lumea ar fi cufundată în întuneric total. Numai prin lumina Cuvântului infailibil al lui Dumnezeu poate omul să afle cine este, de unde vine, care este destinația sa finală și cum poate atinge acest potențial incredibil.

Să mulțumim cu toții marelui Dumnezeu pentru darul prețios al Cuvântului său infailibil!

Revelat acum 2500 de ani

Puțini înțeleg că Dumnezeu a revelat acum 2500 de ani o profeție detaliată, menită să ne servească drept avertisment. Este timpul să recunoaștem autoritatea divină în cea mai lungă profeție din Biblie. Este timpul să înțelegem ce dezvăluie capitolul al unsprezecelea din Daniel. Este timpul să aflăm contextul – factorii care au condus la această amenințare globală –, să înțelegem semnificația acestei serii de crize!

Introducerea acestei profeții se găsește în capitolul al zecelea din Cartea lui Daniel. Profeția i-a fost revelată lui Daniel în al treilea an al domniei lui Cyrus, împăratul Imperiului Persan. (**Daniel 10:1**).

> ***1***. *În anul al treilea al lui Cir, împăratul Persiei, s-a descoperit un cuvînt lui Daniel, numit Beltşaţar. Cuvîntul acesta, care este adevărat, vesteşte o mare nenorocire. El a fost cu luare aminte la cuvîntul acesta, şi a priceput vedenia.*

Un „bărbat”, evident Arhanghelul Gabriel (**cap. 9:21**),

> ***21***. *pe cînd vorbeam eu încă în rugăciunea mea, a venit repede în zbor iute, omul Gavriil, pe care-l văzusem mai înainte într-o vedenie, şi m-a atins în clipa cînd se aducea jertfa de seară.*

i-a apărut lui Daniel pentru a-i explica ce se va întâmpla cu poporul lui Dumnezeu „la sfârșitul zilelor” – în vremurile actuale (**versetul 14**).

> ***14***. *De aceea şi Domnul a îngrijit ca nenorocirea aceasta să vină peste noi; căci Domnul, Dumnezeul nostru, este drept în toate lucrurile pe cari le-a făcut, dar noi n-am ascultat glasul Lui.*

Două linii principale de regi

Primul verset din capitolul 11 este o continuare a ultimului verset din capitolul 10. Îngerul îi vorbește aici lui **Daniel 11:2-3**

> ***2**. Acum, îţi voi face cunoscut adevărul: Iată că vor mai fi încă trei împăraţi în Persia. Cel de al patrulea va strînge mai multă bogăţie decît toţi ceilalţi; şi cînd se va simţi puternic prin bogăţiile lui, va răscula totul împotriva împărăţiei Greciei.*
> ***3**. Dar se va ridica un împărat viteaz, care va stăpîni cu o mare putere, şi va face ce va voi.*

În realitate, în Imperiul Persan au mai existat încă doisprezece regi, însă numai cei patru care i-au succedat lui Cyrus au avut o importanță suficientă pentru scopul acestei profeții. Ei erau Cambyses, Pseudo-Smerdis, Darius și Xerxes. Ultimul, Xerxes, era cel mai bogat dintre toți și cel care a provocat războiul cu Grecia.

Mai târziu, regele Filip al Macedoniei a planificat un război de proporții pentru a cuceri Imperiul Persan, cu o armată formată în principal din greci. El a murit înainte de a-și putea pune planul în aplicare. Fiul său, Alexandru cel Mare, i-a preluat însă planurile și a invadat Persia. El s-a confruntat cu armata persană în bătălia de la Issus, în anul 333 î.Hr. (**Daniel 8:2, 5-6**).

> ***2**. Cînd am avut vedenia aceasta, mi s-a părut că eram la capitala Susa, în ţinutul Elam; şi în timpul vedeniei mele, mă aflam lîngă rîul Ulai.*

> ***5**. Pe cînd mă uitam cu băgare de seamă, iată că a venit un ţap dela apus, şi a cutreierat toată faţa pămîntului, fără să se atingă de el; ţapul acesta însă avea un corn mare între ochi.*
> ***6**. A venit pînă la berbecele care avea coarne, şi pe care-l văzusem stînd în rîu, şi s-a repezit asupra lui cu toată puterea lui.*

Apoi a invadat Egiptul, pentru a da apoi o lovitură decisivă și distrugătoare Imperiului Persan în bătălia de la Arbella, în 331 î.Hr. Apoi Alexandru a pornit într-o campanie de cucerire până în India, nimicind tot ce îi stătea în cale. Vă rugăm să observați acum versetul 4 din profeție:

> ***4**. Am văzut cum berbecele împungea cu coarnele spre apus, spre miazănoapte şi spre miazăzi; nici o fiară nu putea să-i stea împotrivă şi nimeni nu putea să scape pe cine-i cădea în mînă; ci el făcea ce voia, şi a ajuns puternic.*

Cât de uimitor – cât de precis – s-a împlinit acest lucru! Citim dintr-una dintre cărțile de istorie autorizate, din A Manual of Ancient History (Un manual de istorie antică) de Rawlinson: *„Când a murit neașteptat, în plină forță a tinereții, la vârsta de 33 de ani, în iunie 323 î.Hr., Alexandru nu a lăsat niciun moștenitor, nici pentru puterea sa, nici pentru planurile sale.“* (p. 208). Imperiul era fără conducător și se afla în haos, însă până în anul 301 î.Hr. s-au format patru părți, exact așa cum fusese profețit, și anume

prin împărțirea imperiului în patru părți de către generalii lui Alexandru. Acestea erau:

1. Ptolemeu (Soter), a domnit peste Egipt, părți din Siria și Iudeea.
2. Seleucos (Nikator) a domnit peste Siria, Babilonia și teritoriile din estul acesteia, până în India.
3. Lysimachos, care domnea peste Asia Mică.
4. Cassander, care a domnit peste Grecia și Macedonia.

Astfel, profeția din versetul 4 s-a împlinit până la ultima literă.

Acordați atenție la ceea ce urmează. De aici încolo, profeția prezice doar acțiunile din două dintre cele patru regiuni, și anume Egiptul, numit „împăratul sudului" deoarece se află la sud de Ierusalim, și Regatul Siriei, „împăratul nordului" – situat la nord de Iudeea. Motivul pentru care profeția se referă la aceste două părți este că Țara Sfântă a aparținut continuu fie uneia, fie celeilalte dintre aceste două părți și că diferitele războaie s-au purtat în principal pentru stăpânirea Iudeei.

Urmează versetul 5: ,,Atunci, regele regatului din sud [Egiptul] va deveni puternic, dar unul dintre generalii săi îl va depăși în putere și va câștiga domnia: împărăția lui se va întinde departe."

> ***5**. Împăratul dela miază zi va ajunge tare. Dar unul din mai marii lui va fi şi mai tare decît el, şi va domni întemeind o mare împărăţie.*

Din înregistrările istorice aflăm că Ptolemeu 1., numit și Soter, a devenit foarte puternic și influent.El a dezvoltat Egiptul mult peste cele mai îndrăznețe visuri a lui Alexandru. Unul dintre generalii săi, Seleucos Nikator, a devenit și el foarte puternic și influent. În anul 312 î.Hr., el a profitat de faptul că Ptolemeu era implicat într-un război. Între timp, s-a stabilit în Siria și și-a pus coroana regală pe cap.

„După câțiva ani, însă, vor deveni prieteni. Iar fiica regelui sudului va veni la regele nordului pentru a consolida unitatea. Dar ea nu va avea succes, și nici urmașul ei nu va rămâne, ci va fi abandonată împreună cu cei care au adus-o, cu cel care a zămislit-o și cu cel care a luat-o de soție" (versetul 6)

> ***6**. După cîţiva ani, se vor uni, şi fata împăratului dela miază zi va veni ca nevastă la împăratul dela miază noapte, ca să facă o învoială. Dar aceste mijloace de ajutorare nu vor avea nici o putere, şi nici celelalte mijloace ale ei nu vor putea ţine pept, ci ea va fi dată la moarte împreună cu alaiul ei, cu tatăl ei şi cu cel ce s-a legat cu ea.*

Îndeplinit până la ultima literă

Aceasta s-a întâmplat după cincizeci de ani, exact așa cum a fost descris în Cuvântul lui Dumnezeu.

Conducătorul Siriei, „împăratul nordului“, era la acea vreme Antiochus al II-lea, numit „Theos“. Soția lui se numea „Laodike“. Despre acest lucru spune Rawlinsons Ancient History la pagina 251: *,,Influența ei ... l-a implicat în anul 260 î.Hr. într-un război cu Ptolemeu Philadelphos (regele sudului), care a fost soluționat în 252 î.Hr. prin căsătoria dintre Antiochos și Berenike, fiica lui Ptolemaios.”*

Profeția spune că „cel care i-a creat” va fi dezvăluit. De asemenea, că nici ea nu va avea succes. În plus, nici regele nordului, cu care s-a căsătorit, nu va rămâne. Toți trei își vor găsi sfârșitul. Vă rugăm să observați cât de exact s-a întâmplat acest lucru.

Cartea de istorie a lui **Rawlinson** spune la paginile 251 și 252: ,,După moartea lui Philadelphos (care a conceput-o [în anul 246 î.Hr.]), Antiochos a respins-o pe Berenike și s-a recăsătorit cu fosta sa soție, Laodike, care însă, îndoielnică de fidelitatea lui, l-a ucis pentru a asigura tronul fiului său, Seleukos II, în anul 246 î.Hr. … Berenike a fost ucisă și ea de Laodike.

Țara Sfântă trece în alte mâini

În continuare, să ne uităm la **Daniel 11:7:** ,, … Unul dintre membrii tribului ei va înălța capul, va lupta împotriva oștirii regelui din nord, va pătrunde în fortăreața lui și își va arăta puterea față de ei.”

> ***7**. În vremea aceea însă se va ridica în locul ei un lăstar din aceeaş rădăcină cu ea, şi va veni împotriva oştirii Siriei, da, va intra în cetăţuia împăratului dela miază noapte, va face ce va voi cu ea, şi va fi biruitor.*

,, … unul dintre membrii tribului ei să se ridice …“ Părinții ei erau tribul ei. Prin urmare, una dintre aceste ramuri trebuie să fie fratele ei, care urma să urce pe tronul regelui sudului și care urma să împlinească această profeție.

În **cartea de istorie a lui Rawlinson** (p. 252) se menționează: ,,Ptolemeu Euergetes [al III-lea, fiul cel mare al lui Philadelphos, p. 272, și, prin urmare, fratele Berenikei, o ramură a neamului ei] a invadat Siria în 245 î.Hr. pentru a răzbuna moartea surorii sale Berenike. … În războiul care a urmat, el a alungat totul din calea sa.“

Versetul 8 din **Daniel 11** spune că acest rege al sudului va duce în Egipt prizonieri, idoli, statui și comori prețioase și că va domni mai mulți ani

decât regele nordului, care la acea vreme era Seleucos al II-lea.

> ***8**. Va ridica şi va strămuta în Egipt, odată cu prinşii de război, chiar şi pe dumnezeii şi chipurile lor turnate, împreună cu vasele lor scumpe de argint şi de aur. Apoi va lăsa cîţiva ani în pace pe împăratul dela miază noapte.*

După cum ne spune versetul 7, el va invada fortăreața regelui nordului.

> ***7**. În vremea aceea însă se va ridica în locul ei un lăstar din aceeaş rădăcină cu ea, şi va veni împotriva oştirii Siriei, da, va intra în cetăţuia împăratului dela miază noapte, va face ce va voi cu ea, şi va fi biruitor.*

Și astfel, Ptolemeu al III-lea a cucerit fortăreața Siriei, Seleucia, portul Antiohiei, capitala regatului. După aceea, el a adus o cantitate uriașă din pradă înapoi în Egipt. Printre acestea se aflau 2500 de statui turnate și vase consacrate idolatriei, care fuseseră aduse din Egipt de Cambyses în anul 526 î.Hr. El a domnit până în 222 î.Hr., în timp ce regele nordului, Seleucos al II-lea, a murit în 226 î.Hr

După moartea sa, cei doi fii ai săi au preluat regatul nordic, mai întâi Seleucus III, între 226 și 223 î.Hr. El a domnit doar trei ani, după care i-a succedat fratele său Antiochus al III-lea, numit și „cel Mare”, care a domnit între 223 și 187 î.Hr. Acești doi fii ai lui Seleucos al II-lea au adunat forțe militare uriașe pentru a lupta împotriva Egiptului, a-și răzbuna tatăl și a recuceri portul și fortăreața Seleucia.

Și acest lucru a fost prezis cu exactitate în versetul 10:,,Dar fiii lui vor purta războaie și vor aduna mari oștiri; și cel care va veni va năvăli ca un potop și va purta război din nou până la cetatea lui.”

> ***10**. Totuş, fiii săi vor începe iarăş războiul, şi vor strînge o mare mulţime de oşti, care va înainta, se va revărsa ca un rîu, care iese din matcă, şi-l vor împinge iarăş înapoi pînă la cetăţuie.*

„Atunci”, continuă versetul 11, „împăratul sudului se va mânia, va porni la drum și va lupta împotriva împăratului nordului. El va aduna o mare oaste, dar oastea va fi dată în mâinile celuilalt și va fi distrusă.”

> ***11**. Împăratul dela miază-zi, mîniat de aceasta, va ieşi şi se va lupta cu împăratul dela miază-noapte; va ridica o mare oştire, dar oştile împăratului dela miază-noapte vor fi date în mînile lui şi nimicite.*

Îndeplinind ultima parte a versetului 10, Antiochus cel Mare și-a recucerit fortăreața Seleucia după 27 de ani; De asemenea, el a cucerit teritoriul Siriei până la Gaza, inclusiv Iudeea. Dar tânărul rege egiptean, acum Ptolemeu al IV-lea (Philopator), s-a înfuriat și, cu o armată de 20 000 de oameni, i-a aplicat lui Antiochus cel Mare o înfrângere grea și, împlinind

versetul 12, a ucis multe mii de oameni și a readus Iudeea sub stăpânirea Egiptului. Cu toate acestea, el nu a fost întărit de acest lucru, deoarece a încheiat o pace rapidă și pripită cu Antiochus și a revenit la viața sa destrăbălată, aruncând astfel roadele victoriei. Versetul 12 spune: „Atunci inima lui se va mânia și va ucide mii întregi, dar nu va rămâne puternic."

> ***12**. Atunci inima împăratului se va îngîmfa, va doborî zece mii, dar tot nu va birui.*

„Căci", continuă versetul 13, „Regele Nordului va aduna din nou o armată, mai mare decât cea precedentă; și după câțiva ani, va porni la drum cu o mare putere și cu multe provizii." După „câțiva ani", sau 12 ani mai târziu, în anul 205 î.Hr., Ptolemeu Philopator a murit și i-a lăsat tronul unui fiu minor, Ptolemeu Epiphanes. Atunci Antiochus a adunat o mare armată și a obținut victorii măreț.

> ***13**. Căci împăratul dela miază-noapte se va întoarce şi va strînge o oştire mai mare de cît cea dintîi; şi după cîtăva vreme, după cîţiva ani, va porni în fruntea unei mari oştiri bine înarmate.*

Când Imperiul Roman, care urmează să renască, va cuceri Țara Sfântă, națiunile lumii vor fi aruncate în faza inițială a marii crize finale de la sfârșitul acestei epoci!

El a încheiat o alianță prin care i-a aliat pe Filip al V-lea al Macedoniei și pe alții împotriva Egiptului. Și au smuls Fenicia și sudul Siriei din mâinile regelui sudului. În aceasta au fost ajutați de unii iudei. Istoria iudaică scrisă de Josephus spune că mulți iudei l-au susținut pe Antiochus. Dar vă rog să observați cât de atent a prezis acest lucru Dumnezeul atotputernic, cu sute de ani înainte ca acest lucru să se întâmple!

„Și în același timp, mulți se vor ridica împotriva împăratului sudului. De asemenea, se vor ridica trădători din poporul tău și vor împlini o profeție și vor cădea" (versetul 14).

> ***14***. *În vremea aceea, se vor ridica mulţi împotriva împăratului dela miază-zi, şi o ceată de derbedei din poporul tău se vor răscula, ca să împlinească vedenia; dar vor cădea.*

Citiți în Biblia dumneavoastră!

Și mai departe, în versetele 15–16: ,,Țara minunată“ Se referă, bineînțeles, la Iudeea, Țara Sfântă. Antiochus cel Mare a asediat Sidonul și l-a luat de la egipteni. În anul 198 î.Hr., în bătălia de la Muntele Panium, el a distrus toate interesele Egiptului în Iudeea, după care Antiochus a pus stăpânire pe Iudeea.

> ***15***. *Împăratul dela miază-noapte va înainta, va ridica întărituri, şi va pune mîna pe cetăţile întărite. Oştile dela miază-zi, nici chiar floarea oamenilor împăratului, nu vor putea să ţină piept, nu vor avea putere să se împotrivească.*
> ***16***. *Cel ce va merge împotriva lui va face ce va voi, şi nimeni nu i se va împotrivi; el se va opri în ţara minunată, nimicind cu desăvîrşire tot ce-i va cădea în mînă.*

Referitor la versetul 17: În anul 198 î.Hr., Antiochos a aranjat căsătoria dintre fiica sa, Cleopatra, și (nu Cleopatra din anul 31 î.Hr. din Egipt) și tânărul Ptolemeus Epiphanes, Regele Sudului. Prin aceasta, el spera să cucerească în mod perfid întregul Egipt. Totuși, acest plan a eșuat complet.

> ***17***. *Îşi va pune de gînd să ia în stăpînire toată împărăţia lui, şi, făcîndu-se că are gînduri curate cu el, îi va da pe fiică-sa de nevastă, cu gînd să-l piardă; dar lucrul acesta nu se va întîmpla, şi nu-i va izbîndi.*

Rawlinson spune la pagina 254: *„Koele-Siria și Palestina au fost promise ca zestre, dar nu au fost livrate.“* Cleopatra nu era cu adevărat de partea lui Antiochus, pentru că totul era doar o stratagemă pentru a putea pune stăpânire pe Egipt.

Versetul 18: Apoi Antioh și-a îndreptat atenția într-o altă direcție și a încercat să cucerească insulele și coastele Asiei Mici între 197 și 196 î.Hr. Cu toate acestea, generalul roman Lucius Cornelius Scipio Asiaticus l-a învins complet în bătălia de la Magnesia, în anul 190 î.Hr.

> ***18***. *Apoi îşi va întoarce privirile înspre ostroave, şi va lua pe multe din ele; dar o căpetenie va pune capăt ruşinii pe care voia el să i-o aducă, şi o va întoarce asupra lui.*

Versetul 19: Apoi, Antiochus și-a îndreptat atenția către fortificațiile propriului său teritoriu, atât în est, cât și în vest. Totuși, când a încercat

să-și refacă averea risipită jefuind templul oriental al lui Belus din Elymais, a fost ucis în anul 187 î.Hr.

> ***19***. *Apoi se va îndrepta spre cetăţuile ţării lui; dar se va poticni, va cădea, şi nu-l vor mai găsi.*

Versetul 20: Seleucos al IV-lea Philopator (187-176 î.Hr.), fiul său, l-a trimis pe Heliodor, un colector de impozite, în Iudeea, cu scopul de a strânge bani. El a domnit însă doar 12 ani, până când Heliodor l-a otrăvit.

> ***20***. *Cel ce-i va lua locul, va aduce un asupritor, în cea mai frumoasă parte a împărăţiei; dar în cîteva zile va fi zdrobit, şi anume nu prin mînie, nici prin război.*

Versetul 21: El nu a lăsat niciun moștenitor. Fratele său, însă, un fiu mai mic al lui Antiochos cel Mare, numit Epiphanes (Antiochos IV), un om ticălos și nemilos, a venit pe neașteptate și a pus stăpânire pe regat prin lingușeli. Eumenes, ajutorul său, l-a susținut. Istoria lui Rawlinson menționează la pagina 255: „Antiochos (Epiphanes), cu ajutorul lui Eumenes, îl alungă pe Heliodor și urcă pe tron [în anul 175 î.Hr.]. El îi uimește pe supușii săi prin preferința sa pentru obiceiurile romane și exuberanța sa binevoitoare (lingușeli).”

> ***21***. *În locul lui se va ridica un om disprețuit, fără să aibă putere împărătească; dar se va ridica deodată, şi va pune mîna pe împărăţie prin uneltire.*

Antioh Epifanes

Versetul 22: „Prințul Legământului” nu se referă la Hristos. Este vorba despre încercarea lui Antiochus de a-l înlocui pe marele preot iudeu cu altul care să-i fie supus.

> ***22***. *„Oştile se vor revărsa ca un rîu înaintea lui dar vor fi nimicite, împreună cu o căpetenie a legămîntului.*

Versetele 23–24: Deși la început puțini erau de partea lui, prin obiceiurile sale romane, prin înșelăciune și lingușeli, a obținut o poziție de putere și a ajuns la prosperitate. El a atacat, de asemenea, Galileea și Egiptul de Jos. Părinții săi, regii anteriori ai Siriei, le-au arătat bunătate iudeilor. „Dar”, spune Rawlinson în povestea sa de la pagina 255, ,,au fost aduși la disperare de planul nebunesc al acestui monarh încăpățânat.“

> ***23***. *După ce se vor uni cu el, el va întrebuinţa o viclenie; va porni, şi va birui cu puţină lume.*

> ***24**. Va intra, pe neaşteptate, în locurile cele mai roditoare ale ţinutului; va face ce nu făcuseră nici părinţii lui, nici părinţii părinţilor lui: va împărţi prada, jafurile şi bogăţiile; va urzi la planuri împotriva cetăţuilor, şi aceasta va ţinea o vreme.*

Versetul 25: Istoria lui Rawlinson spune la paginile 255-256: ,,După ce a fost amenințat cu războiul de către miniștrii lui Ptolemeu Philometor (acum rege al sudului) – Miniștrii, care încă considerau Koele-Siria și Palestina drept zestrea Cleopatrei, regina-mamă decedată, Antiohos a pornit în 171 î.Hr. împotriva Egiptului.“ (Paginile 277–278). Cu toate acestea, el s-a întâlnit cu nepotul său, Ptolemeu Philometor, regele sudului, care se afla acolo cu o altă armată puternică. Cu toate acestea, regele egiptean a fost învins prin trădarea propriilor ofițeri și păcălit de Antiochos.

> ***25**. Apoi, va porni în fruntea unei mari oştiri, cu puterea şi mînia lui, împotriva împăratului dela miazăzi. Şi împăratul dela miazăzi se va prinde la război cu o oaste mare şi foarte puternică; dar nu va putea să ţină piept, căci se vor urzi planuri rele împotriva lui.*

Versetele 26–27: Istoria lui Rawlinson afirmă la pagina 278: ,,După victoria de la Pelusium, Antiochus a înaintat până la Memphis. După ce l-a capturat pe tânărul rege [Ptolemeu Philometor, regele sudului], intenționa să-l folosească ca instrument pentru a subjuga țara.“ În anul 174 î.Hr., unchiul regelui sudului a participat la un mare banchet. Antiochos pretinse că se aliază cu tânărul Ptolemeu împotriva fratelui său, Euergetes al II-lea. Totuși, unul dintre ei era hotărât să-l înșele pe celălalt.

> ***26**. Ceice vor mînca bucate dela masa lui îi vor aduce pieirea; oştile lui se vor împrăştia ca un rîu, şi morţii vor cădea în mare număr.*
> ***27**. Cei doi împăraţi nu vor căuta decît să-şi facă rău unul altuia, vor sta la aceeaş masă şi vor vorbi cu viclenie. Dar nu vor izbuti, căci sfîrşitul nu va veni decît la vremea hotărîtă.*

Oroarea devastării

Versetul 28: În anul 168 î.Hr., când s-a întors din Egipt cu o pradă bogată, Antioh s-a ridicat împotriva iudeilor și a ucis pe mulți dintre ei. După aceea, s-a întors la Antiohia cu vasele de aur din Templul din Ierusalim.

> ***28**. Cînd se va întorce în ţara lui cu mari bogăţii, în inima lui va fi vrăjmaş legămîntului sfînt, va lucra împotriva lui, şi apoi se va întoarce în ţara lui.*

Versetul 29: În același an, el a atacat din nou Egiptul. Însă nu cu succesul său anterior, deoarece Philometor, regele sudului, a primit ajutor de la Roma.

> ***29**. La o vreme hotărîtă, va porni din nou împotriva împăratului de miază-zi; dar de data aceasta lucrurile nu vor mai merge ca mai înainte*

Versetul 30: Flota romană a venit împotriva lui Antiochos, iar acesta a fost obligat să accepte condițiile lui Popillius, comandantul flotei romane, să se retragă din Egipt și să restituie Cipru Egiptului. În timpul retragerii sale prin Iudeea, suferind înfrângerea, și-a dat frâu liber furiei împotriva iudeilor, acordând favoruri speciale celor iudei care se îndepărtau de religia lor.

> ***30**. Ci niște corăbii din Chitim vor înainta împotriva lui; iar el, desnădăjduit, se va întoarce înapoi. Apoi, mînios împotriva legămîntului sfînt, nu va sta cu mînile în sîn; ci, la întoarcere, se va înțelege cu ceice vor părăsi legămîntul sfînt.*

Versetul 31: Apoi, un an mai târziu, în anul 167 î.Hr., a survenit punctul culminant al ororii. Antiochus a trimis trupe în Țara Sfântă, care au profanat templul și sanctuarul și au desființat jertfa zilnică (vezi și **Dan. 8: 11, 24**),

> ***11**. S-a înălțat pînă la căpetenia oștirii, i-a smuls jertfa necurmată, și i-a surpat locul locașului său celui sfînt.*
> ***24**. El va fi tare, dar nu prin puterea lui însuș; el va face pustiiri de necrezut, va izbuti în tot ce va începe, va nimici pe cei puternici și chiar pe poporul sfinților.*

și a ridicat (în a cincisprezecea zi a lunii ebraice Kisleu) urâciunea în Sfânta Sfintelor a Templului sub forma unui idol și astfel l-a devastat. (Rawlinson, p. 255). Mulți pretind că predică Biblia, încercând să aplice profeția acestui verset musulmanilor din secolul al VII-lea d.Hr., care au construit Domul Stâncii pe locul vechiului templu din Ierusalim. Dar fiecare verset al profeției, pas cu pas și propoziție cu propoziție, s-a împlinit în istorie exact așa cum este redat aici, astfel încât să nu rămână nici cea mai mică urmă de îndoială cu privire la ceea ce înseamnă oroarea devastării; Era idolul ridicat în Sfânta Sfintelor de Antiochus Epiphanes, regele nordului.

> ***31**. Niște oști trimese de el, vor veni și vor spurca sfîntul Locaș, cetățuia, vor face să înceteze jertfa necurmată, și vor așeza urîciunea pustiitorului. Va ademeni prin lingușiri pe ceice rup legămîntul.*

Profeția se referă la Hristos și apostoli

Versetul 32: Antiochus a încercat să pună capăt religiei iudaice. El a înlăturat jertfa zilnică. El a interzis slujirea în templu. Prin linguşeli, el i-a corupt pe iudeii care erau dispuşi să renunţe la religia lor.

> ***32**. El îi va ademeni pe cei ce se răzvrătesc împotriva legământului, ca să se răzvrătească; dar cei ce-L cunosc pe Dumnezeul lor vor stărui şi vor acţiona. (aceasta este o **traducere**, deoarece Verstul 32 din **Biblia Cornilescu** nu este complet.)*

Aici – în acest moment – profeţia se întrerupe, odată cu continuarea evenimentelor din istoria acelor vechi regate din nord şi sud. Până în acest moment, istoria profeţiei s-a desfăşurat pas cu pas, în concordanţă cu istoria reală a regatului din nord, Siria, şi a regatului din sud, Egiptul. Dar, aşa se spune în cartea **Exposition of the Bible** (*)(Expuneri privind Biblia), *"Toate detaliile precise par să dispară brusc."*, şi anume cu acest verset.

Acum să analizăm în detaliu versetul 32, în special ultima parte: *„Şi el îi va face pe toţi cei care încalcă legământul să se abată de la calea cea dreaptă."* Asta a făcut Antiochus Epiphanes. Dar acum, vă rog să vă uitaţi la ultima parte a versetului *(din Biblia Corlinescu)*:

> ***32**. Dar aceia din popor, cari vor cunoaşte pe Dumnezeul lor, vor rămînea tari, şi vor face mari isprăvi.*

Întrebarea pe care trebuie să ne-o punem acum este: Când, începând cu anul 167 î.Hr. şi după aceea, oamenii au început din nou să-L cunoască pe Dumnezeu şi, din punct de vedere spiritual, să se înarmeze pentru a realiza ceva în slujba lui Dumnezeu? Răspunsul la această întrebare este: în vremea **macabeilor**, începând cu anul 116 î.Hr., şi a primei apariţii a lui Isus Hristos şi în zilele apostolilor.

Versetul 33: „Şi înţelepţii din popor vor învăţa pe mulţi; din această cauză vor fi prigoniţi cu sabie, foc, închisoare şi jaf, până la o vreme."

> ***33**. Înţelepţii poporului vor învăţa pe mulţi. Unii vor cădea, pentru o vreme, loviţi de sabie şi de flacără, de robie şi de jaf.*

Isus şi apostolii au învăţat pe mulţi. Evanghelia a fost dusă în fiecare naţiune. Dar Isus a fost răstignit, iar istoria sugerează că toţi primii apostoli, cu excepţia lui Ioan, au fost martirizaţi. Aceasta a continuat „o vreme", adică până în Evul Mediu, când milioane de oameni au fost martirizaţi din cauza credinţei lor.

Versetul 34: „Pe când vor fi persecutaţi, le va veni puţin ajutor; dar mulţi nu vor fi sinceri cu ei (versetul 35). Şi unii dintre cei înţelepţi vor

cădea, pentru ca mulți să fie încercați, purificați și curățiți pentru vremea sfârșitului; căci este vorba doar de o perioadă limitată de timp.

> ***34***. *Cînd vor cădea, vor fi ajutaţi puţin, şi mulţi se vor uni cu ei din făţărnicie.*
> ***35***. *Chiar şi din cei înţelepţi, mulţi vor cădea, ca să fie încercaţi, curăţiţi şi albiţi, pînă la vremea sfîrşitului, căci sfîrşitul nu va fi decît la vremea hotărîtă.*

Aici este descrisă în mod general evoluția istoriei poporului lui Dumnezeu, începând cu vremea lui Hristos și până în prezent. Comparați acest lucru cu versetele din **Apocalipsa 12:6,11 și 13-17**. Vă rugăm să rețineți că această viziune se extinde până în zilele noastre, până la sfârșitul timpurilor.

> ***6***. *Şi femeia a fugit în pustiu, acolo unde ·avea un loc pregătit de Dumnezeu, ca să fie hrănită acolo o mie două sute şaizeci de zile.*

> ***11***. *şi ei l-au învins datorită sângelui Mielului şi datorită cuvântului mărturiei lor şi nu şi-au iubit viaţa, până la moarte.*

> ***13***. *Şi, când a văzut balaurul că a fost aruncat pe pământ, a persecutat-o pe femeia care născuse copilul de parte bărbătească.*
> ***14***. *Şi i-au fost date femeii cele[+] două aripi ale vulturului celui mare, ca să zboare în pustiu, la locul ei, acolo unde trebuia să fie[+] hrănită un timp şi timpuri şi jumătate de timp, departe de faţa şarpelui.*
> ***15***. *Şi şarpele a aruncat apă ca un torent din gura lui, după femeie, ca să o facă să fie luată de torent.*
> ***16***. *Şi pământul a ajutat femeia şi pământul şi-a deschis gura şi a înghiţit torentul pe care-l aruncase balaurul din gura lui.*
> ***17***. *Şi balaurul s-a mâniat pe femeie şi a mers să facă război împotriva rămăşiţei seminţei ei, a celor care păzesc poruncile lui Dumnezeu şi au mărturia lui Isus.*

Versetul 36: Cine este regele nordului acum, la începutul și la mijlocul epocii Noului Testament? Căci până aici a ajuns între timp profeția noastră. În anul 65 î.Hr., Siria a fost cucerită de Imperiul Roman și transformată într-o provincie romană. Împăratul roman avea Iudeea sub controlul său, iar prin urmare, la acea vreme, regele nordului la care se face referire aici era împăratul Imperiului Roman. Acest verset spune că împăratul va face ceea ce dorește, și așa a și făcut – s-a ridicat și s-a înălțat deasupra tuturor zeilor. Căci împărații romani cereau cetățenilor să-i venereze și să le aducă jertfe precum zeilor. El trebuia să vorbească urât împotriva Dumnezeului adevărat, și așa a și făcut; de asemenea, i-a persecutat pe toți creștinii.

> ***36***. *Împăratul va face ce va voi; se va înălţa, se va slăvi mai pe sus de toţi dumnezeii, şi va spune lucruri nemai auzite împotriva Dumnezeului dumnezeilor; şi va propăşi pînă va trece mînia, căci ce este hotărît se va împlini.*

Versetul 37: Părinții săi se închinau idolilor, dar împărații romani s-au ridicat pe ei înșiși la rangul de zei.

> ***37***. *Nu va ţinea seamă nici de dumnezeii părinţilor săi, nici de dorinţa femeilor; cu un cuvînt, nu va ţinea seamă de niciun dumnezeu, ci se va slăvi pe sine mai pe sus de toţi.*

Versetul 38: Împărații romani îl venerau pe zeul fortărețelor, un zeu al armamentului, și au dezvoltat cea mai mare putere militară pe care lumea a cunoscut-o vreodată. ,,În schimb, el va venera pe dumnezeul cetăților; pe dumnezeul pe care părinții lui nu l-au cunoscut, îl va cinsti cu aur, argint, pietre prețioase și comori." Înainte de anul 476 d.Hr., împărații romani se autoproclamau zei, dar mai târziu, începând cu Iustinian în anul 554 d.Hr., au început să cinstească un zeu care deținea o înaltă funcție religioasă, pe care părinții lor nu-l cunoșteau, și îl cinsteau cu aur, argint și putere. (Comparați această profeție a lui Daniel cu **Apocalipsa 17:4,5** și **Apocalipsa 18:3,16**.)

> ***38***. *În schimb, va cinsti pe dumnezeul cetăţuilor; acestui dumnezeu, pe care nu-l cunoşteau părinţii săi, îi va aduce cinste cu aur şi argint, cu pietre scumpe şi lucruri de preţ.*

> ***4***. *Şi femeia era îmbrăcată cu purpură şi stacojiu, şi împodobită cu aur şi[+] pietre preţioase şi perle, având în mâna ei un pahar de aur, plin de urâciuni şi de necurăţiile curviei ei[+];*
> ***5***. *şi pe fruntea ei avea scris un nume: „Tainã, Babilonul cel mare, mama curvelor şi a urâciunilor pământului“.*

> ***3***. *pentru că toate naţiunile au băut din vinul furiei[+] curviei ei şi împăraţii pământului au curvit cu ea şi negustorii pământului s-au îmbogăţit prin puterea luxului ei“.*

> ***16***. *şi[+] spunând: „Vai, vai, cetatea cea mare, cea îmbrăcată cu in subţire şi purpură şi stacojiu, şi împodobită cu aur şi pietre preţioase şi perle!*

Versetul 39: Împărații recunoșteau supremația religiei. Ei au avut grijă ca ea să crească în splendoare materială și au făcut în așa fel încât ea să poată domni peste mulți.

> ***39***. *Cu ajutorul acestui dumnezeu străin va lucra împotriva locurilor întărite; cui îl va recunoaşte, îi va da mare cinste, îl va face să domnească peste mulţi, şi le va împărţi moşii ca răsplată.*

Regele Menelek (stânga) și Mussolini (dreapta) au avut rolul lor în împlinirea profeției lui Daniel.

Profeția sare în prezent

Acum ajungem la secolul actual.

Versetul 40: „Și la sfârșitul vremii [sfârșitul acestei epoci], împăratul din sud se va lupta împotriva lui [va intra în conflict cu el].”

> ***40***. *La vremea sfîrşitului, împăratul dela miazăzi se va împunge cu el. Şi împăratul dela miazănoapte se va năpusti ca o furtună peste el, cu cară şi călăreţi_, şi cu multe corăbii; va înainta asupra ţărilor lui, se va revărsa ca un rîu şi le va îneca.*

Cine este astăzi „regele sudului”?

Nu poate fi vorba despre regele Egiptului, deoarece în anul 31 î.Hr. Egiptul a devenit provincie a Imperiului Roman – a fost înghițit de regele nordului. În prezent, Egiptul este o republică condusă de arabi născuți în Egipt. Nu are un rege propriu.

Dar sub domnia lui Ptolemeu al III-lea (Euergetes – versetul 7), în anii 246–222 î.Hr., Egiptul a anexat partea din Etiopia care se afla imediat la sud de Egipt (Rawlinson, p. 272, 273). De atunci, potrivit articolului „Etiopia" din **Enciclopedia Britannica**, Egiptul și Etiopia au fost sub aceeași stăpânire de două sau trei ori. Prin urmare, aceste două țări erau considerate ca fiind o singură țară, iar singura parte a țării regelui sudului care a rămas independentă până în prezent este Etiopia.

Etiopia – Regele Sudului

Etiopia este singura țară din Africa de Est care a rămas independentă și care, până acum câțiva ani, era un regat care datează din perioada anterioară Imperiului Roman. Era partea sudică a Egiptului, regatul sudic. Astfel, numai Etiopia poate fi singura domnie posibilă care îl reprezintă pe „regele sudului".

La sfârșitul timpurilor – în timpul nostru – „împăratul sudului" ar trebui să se ciocnească cu „împăratul nordului", care acum se află la Roma.

În anul 1895, regele Menelek al Etiopiei a trimis o armată de 9000-10 000 de soldați împotriva armatei italiene a generalului Baratieri. La nord de Etiopia se afla Eritreea, care aparținea Italiei. Iar la sud-est se afla Somalia Italiană. În anul 1896, generalul Baratieri a încercat să apere Eritreea împotriva etiopienilor cu 13 000 de soldați. Au pierdut 4600 de soldați albi și 3000 de soldați indigeni, iar peste 3500 au fost luați prizonieri.

Într-o bătălie ulterioară, italienii au fost înfrânți în mod zdrobitor, din cauza terenului montan și a faptului că erau depășiți numeric. Această înfrângere a fost fatală pentru expansiunea italiană în Africa.

De atunci, italienii au cerut răzbunare. În 1927, Mussolini a anunțat data. Exact 40 de ani după înfrângere, adică în 1935, 63 lar fi fost pregătit *„să ne facem în sfârșit auzită vocea și să ne asigurăm că drepturile noastre sunt recunoscute"!*

1935 a sosit. Ceasul a bătut! Mussolini a atacat! Acum, priviți din nou versetul 40: *,, … iar regele nordului va porni împotriva lui cu care, călăreți și multe corăbii și va năvăli în țări, le va invada și le va inunda."*

> ***40**. La vremea sfîrşitului, împăratul dela miazăzi se va împunge cu el. Şi împăratul dela miazănoapte se va năpusti ca o furtună peste el, cu cară şi călăreţi_, şi cu multe corăbii; va înainta asupra ţărilor lui, se va revărsa ca un rîu şi le va îneca.*

Mussolini a trimis multe „vehicule" moderne – precum camioane, tancuri etc. – în Africa. De asemenea, multe nave și o forță aeriană impre-

sionantă. Peste 100 000 de oameni au fost transportați în Etiopia.

De asemenea, vă rugăm să rețineți că forțele armate ale lui Mussolini urmau să invadeze țara. Acesta este punctul exact din această profeție uimitoare în care s-a încheiat cel de-al Doilea Război Mondial. Mussolini nu a dus profeția până la capăt. Există încă un alt lider care urmează să-și facă apariția în Europa. Vă rugăm să rețineți ce urmează să se întâmple!

Versetul 41: „Și va invada țara cea măreață" – Țara Sfântă. Aceasta încă nu s-a împlinit.

> ***41**. Va intra şi în ţara cea minunată, şi zeci de mii vor cădea. Dar Edomul, Moabul, şi fruntaşii copiilor lui Amon vor scăpa din mîna lui.*

Când Imperiul Roman, care urmează să renască, va cuceri Țara Sfântă, națiunile lumii vor fi aruncate în faza inițială a marii crize finale de la sfârșitul acestei epoci! Alte profeții dezvăluie că atât Statele Unite, cât și Marea Britanie vor fi subjugate de acest Imperiu Roman renăscut!

„Și", continuă versetul 41: „mulți vor pieri". Dar Edomul, Moabul și cea mai mare parte a Amoniților (țara modernă a Regatului Hașemit al Iordaniei) îi vor scăpa din mâini. Viitorul dictator va uni multe alte țări – zece în total (**Apocalipsa 17:12**) – și va readuce la viață Imperiul Roman antic.

> ***12**. Şi cele zece coarne, pe care le-ai văzut, sunt zece împăraţi, care n-au primit încă împărăţie, ci primesc autoritate, ca împăraţi, un ceas împreună cu fiara.*

Din versetul 42 vedem că Egiptul nu va scăpa, iar acest lucru ne arată și ne dovedește că Egiptul nu este acum „împăratul sudului".

> **42.** Îşi va întinde mîna peste felurite ţări, şi nici ţara Egiptului nu va scăpa.

Versetul 43 spune că libienii și etiopienii sunt de partea lui. (Rețineți că, după cucerirea de către Mussolini, Etiopia nu mai este denumită „Regele Sudului".) Da, regele nordului îi va avea sub controlul său. Italia a pierdut controlul asupra Libiei și Etiopiei după cel de-al Doilea Război Mondial.

> 43. Ci se va face stăpîn pe vistieriile de aur şi de argint, şi pe toate lucrurile scumpe ale Egiptului. Libienii şi Etiopienii vor veni în alai după el.

Versetul 44: Veștile din est și din nord – din Rusia și din Orient – vor trezi îngrijorarea Imperiului Roman renăscut. Uniunea Sovietică va intra în război.

> ***44**. Dar nişte zvonuri, venite dela răsărit şi dela miazănoapte, îl vor înspăimînta, şi atunci va porni cu o mare mînie, ca să prăpădească şi să nimicească cu desăvîrşire pe mulţi.*

Versetul 45: Viitorul Imperiu Roman își va construi palatul în Ierusalim, care va fi atât capitala, cât și centrul religios al Imperiului Roman renăscut!

> ***45***. *Își va întinde corturile palatului său între mare și muntele cel slăvit și sfînt. Apoi își va ajunge sfîrșitul, și nimeni nu-i va fi într-ajutor.*

Zaharia 14:2 spune că orașul va fi cucerit.

> ***2***. *Atunci voi strînge toate neamurile la război împotriva Ierusalimului. Cetatea va fi luată, casele vor fi jăfuite, și femeile batjocorite; jumătate din cetate va merge în robie, dar rămășița poporului nu va fi nimicită cu desăvîrșire din cetate.*

„Dar el va fi nimicit și nimeni nu-l va ajuta” (**Dan. 11:45**). Aceste cuvinte descriu sfârșitul „fiarei” și al „falsului profet” prin mâna lui Dumnezeu. Găsiți o descriere a acestui sfârșit în **Apocalipsa 19:19-20**

> ***19***. *Şi am văzut fiara şi pe împăraţii pământului şi oştirile lor adunate să lupte împotriva Celui care ·şedea pe cal şi împotriva oştirii Lui.*
> ***20***. *Şi fiara a fost prinsă, şi falsul profet care era cu ea, care făcuse înaintea ei semnele prin care îi înşelase pe cei care au primit semnul fiarei şi pe cei care s-au închinat chipului ei. Cei doi au fost aruncaţi de vii în iazul de foc care arde cu pucioasă;*

și **Zaharia 14:12**.

> ***12***. *Dar iată că urgia cu care va lovi Domnul pe toate popoarele, cari vor lupta împotriva Ierusalimului. Le va putrezi carnea stînd încă în picioare, le vor putrezi ochii în găurile lor, și le va putrezi limba în gură.*

Și care este momentul acestui sfârșit, la finalul acestei uimitoare profeții? Versetul următor, **Daniel 12:1**, spune că va fi în timpul învierii celor drepți – în timpul celei de-a doua veniri a lui Isus Hristos.

> ***1***. *În vremea aceea se va scula marele voivod Mihail, ocrotitorul copiilor poporului tău; căci aceasta va fi o vreme de strîmtorare, cum n-a mai fost de cînd sînt neamurile și pînă la vremea aceasta. Dar în vremea aceea, poporul tău va fi mîntuit, și anume oricine va fi găsit scris în carte.*

Conține cuvântul lui Dumnezeu erori?

Dacă Biblia este inspirată de Dumnezeu, nu poate conține erori. Iată câteva exemple care demonstrează că cuvântul lui Dumnezeu este 100% adevărat.

Scepticii susțin că Biblia nu poate fi complet de încredere și că este plină de erori, în special în domeniile istoriei și științei. Din cauza acestor „erori", scepticii refuză să accepte Biblia ca fiind cuvântul inspirat și infailibil al lui Dumnezeu. Care este adevărul despre aceste așa-numite erori? Să analizăm câteva exemple pe care criticii le folosesc în atacurile lor asupra fiabilității Bibliei.

Cei doi arbori genealogici

Atât **Matei 1**,

> **Cartea neamului lui Isus Hristos.**
> **1.** Cartea neamului lui Isus Hristos, fiul lui David, fiul lui Avraam.
> **2.** Avraam a născut pe Isaac; Isaac a născut pe Iacov; Iacov a născut pe Iuda şi fraţii lui;
> **3.** Iuda a născut pe Fares şi Zara, din Tamar; Fares a născut pe Esrom; Esrom a născut pe Aram;
> **4.** Aram a născut pe Aminadab; Aminadab a născut pe Naason; Naason a născut pe Salmon;
> **5.** Salmon a născut pe Boaz, din Rahab; Boaz a născut pe Obed, din Rut; Obed a născut pe Iese;
> **6.** Iese a născut pe împăratul David. Împăratul David a născut pe Solomon, din văduva lui Urie;
> **7.** Solomon a născut pe Roboam; Roboam a născut pe Abia; Abia a născut pe Asa;
> **8.** Asa a născut pe Iosafat; Iosafat a născut pe Ioram; Ioram a născut pe Ozia;

9. Ozia a născut pe Ioatam; Ioatam a născut pe Ahaz; Ahaz a născut pe Ezechia;
10. Ezechia a născut pe Manase; Manase a născut pe Amon; Amon a născut pe Iosia;
11. Iosia a născut pe Iehonia şi fraţii lui, pe vremea strămutării în Babilon.
12. După strămutarea în Babilon, Iehonia a născut pe Salatiel; Salatiel a născut pe Zorobabel;
13. Zorobabel a născut pe Abiud; Abiud a născut pe Eliachim; Eliachim a născut pe Azor;
14. Azor a născut pe Sadoc; Sadoc a născut pe Achim; Achim a născut pe Eliud;
15. Eliud a născut pe Eleazar; Eleazar a născut pe Matan; Matan a născut pe Iacov;
16. Iacov a născut pe Iosif, bărbatul Mariei, din care S-a născut Isus, care Se cheamă Hristos.
17. Deci, dela Avraam pînă la David, sînt patrusprezece neamuri de toate; dela David pînă la strămutarea în Babilon sînt patrusprezece neamuri; şi dela strămutarea în Babilon pînă la Hristos, sînt patrusprezece neamuri.

cât și **Luca 3**

Cartea neamului lui Isus Hristos.
23. Isus avea aproape treizeci de ani, cînd a început să înveţe pe norod; şi era, cum se credea, fiul lui Iosif, fiul lui Eli,
24. fiul lui Matat, fiul lui Levi, fiul lui Melhi, fiul lui Ianai, fiul lui Iosif,
25. fiul lui Matatia, fiul lui Amos, fiul lui Naum, fiul lui Esli, fiul lui Nagai,
26. fiul lui Maat, fiul lui Matatia, fiul lui Semei, fiul lui Ioseh, fiul lui Ioda,
27. fiul lui Ioanan, fiul lui Resa, fiul lui Zorobabel, fiul lui Salatiel, fiul lui Neri,
28. fiul lui Melhi, fiul lui Adi, fiul lui Cosam, fiul lui Elmadam, fiul lui Er,
29. fiul lui Isus, fiul lui Eliezer, fiul lui Iorim, fiul lui Matat, fiul lui Levi,
30. fiul lui Simeon, fiul lui Iuda, fiul lui Iosif, fiul lui Ionam, fiul lui Eliachim,
31. fiul lui Melea, fiul lui Mena, fiul lui Matata, fiul lui Natan, fiul lui David,
32. fiul lui Iese, fiul lui Iobed, fiul lui Booz, fiul lui Salmon, fiul lui Naason,
33. fiul lui Aminadab, fiul lui Admin, fiul lui Arni, fiul lui Esrom, fiul lui Fares, fiul lui Iuda,
34. fiul lui Iacov, fiul lui Isaac, fiul lui Avraam, fiul lui Tara, fiul lui Nahor,
35. fiul lui Seruh, fiul lui Ragau, fiul lui Falec, fiul lui Eber, fiul lui Sala,
36. fiul lui Cainam, fiul lui Arfaxad, fiul lui Sem, fiul lui Noe, fiul lui Lameh,
37. fiul lui Matusala, fiul lui Enoh, fiul lui Iared, fiul lui Maleleel, fiul lui Cainan,
38. fiul lui Enos, fiul lui Set, fiul lui Adam, fiul lui Dumnezeu.

enumeră genealogia lui Hristos, dar cele două genealogii par să se contrazică. În realitate, însă, ele se completează reciproc.

Arborele genealogic din Matei este în mod clar arborele genealogic al lui Iosif. Matei l-a înregistrat din motive legale; El a scris pentru a dovedi iudeilor că Isus era Mesia, iar printre iudei era obișnuit să își urmărească descendența prin tatăl lor atunci când înregistrau genealogiile.

La acea vreme, iudeii îl considerau pe Isus drept fiul legitim al lui Iosif (**Ioan 6:42**).

> ***42***. *Şi ziceau: „Oare nu este acesta Isus, fiul lui Iosif, pe al cărui tată şi mamă îi cunoaştem ? Cum dar zice El: «Eu M-am pogorît din cer?“*

În plus, linia lui Iosif a fost menționată pentru a sublinia faptul că Isus trebuia să se nască dintr-o fecioară. El nu ar putea niciodată să se așeze pe tronul lui David dacă Iosif ar fi tatăl său biologic, deoarece Iehonia (Iochin) era unul dintre strămoșii lui Iosif. (**Matei 1:11-12**)

> ***11***. *Iosia a născut pe Iehonia şi fraţii lui, pe vremea strămutării în Babilon.*
> ***12***. *După strămutarea în Babilon, Iehonia a născut pe Salatiel; Salatiel a născut pe Zorobabel;*

Ieconia, numit Conia în **Ieremia 22:24-30**,

> ***24***. *„Pe viaţa Mea, zice Domnul, că, şi chiar dacă Ieconia1 (Sau Ioiachim) fiul lui Ioiachim, împăratul lui Iuda, ar fi un inel de pecetluit în mîna Mea cea dreaptă, te-aş scoate şi de acolo.*
> ***25***. *Te voi da în mînile celor ce vor să-ţi ia viaţa, în mînile acelora înaintea cărora tremuri, în mînile lui Nebucadneţar, înpăratul Babilonului, în mînile Haldeilor.*
> ***26***. *Te voi arunca, pe tine şi pe mamă-ta care te-a născut, într-o altă ţară, unde nu v-aţi născut, şi acolo veţi muri!*
> ***27***. *Dar în ţara în care vor dori să se întoarcă, nu se vor mai întoarce!*
> ***28***. *Este un vas disprețuit, sfărîmat, acest Ieconia? Este el un lucru, căruia nu-i dai niciun preţ? Pentruce sînt aruncaţi oare, el şi sămînţa lui, şi asvîrliţi într-o ţară, pe care n-o cunosc?“ -*
> ***29***. *Ţară, ţară, ţară, ascultă glasul Domnului!*
> ***30***. *Aşa vorbeşte Domnul: „Scrieţi pe omul acesta ca lipsit de copii, ca un om căruia nu-i va merge bine toată viaţa lui; căci niciunul din urmaşii lui nu va izbuti să şadă pe scaunul de domnie a lui David şi să domnească peste Iuda.“*

era atât de rău încât Dumnezeu l-a blestemat pe el și pe descendenții lui, spunând: „Căci niciunul dintre descendenții lui nu va avea parte de fericirea de a ședea pe tronul lui David și de a domni în Iuda” (versetul 30). Ieconia a avut copii (**1 Cronici 3:17**),

> ***17***. *Fiii lui Ieconia: Asir, al cărui fiu a fost Şealtiel;*

dar a fost fără urmași, în sensul că niciunul dintre descendenții săi nu a devenit rege. Copiii lui Iosif nu au putut niciodată să se așeze pe tronul lu-i David.

Atunci cum putea Hristos să fie descendent al lui David și să se califice pentru a sta pe tronul său? Uitați-vă la **Luca 3**.

Arborele genealogic al lui Luca este arborele genealogic al Mariei. Conform obiceiului evreiesc, arborele genealogic al Mariei era menționat sub numele soțului ei. În textul original grecesc se spune doar că Iosif era „din Eli" (**Luca 3:23**).

> ***23***. *Isus avea aproape treizeci de ani, cînd a început să învețe pe norod; și era, cum se credea, fiul lui Iosif, fiul lui Eli,*

În realitate, Iosif era ginerele lui Eli, deoarece Iacov era tatăl său. (**Matei 1:16**)

> ***16***. *Iacov a născut pe Iosif, bărbatul Mariei, din care S-a născut Isus, care Se cheamă Hristos.*

Spre deosebire de linia lui Iosif, în arborele genealogic al lui Isus, prin Maria, nimic nu îi bloca dreptul la tronul lui David. Strămoșul ei era un alt fiu al lui David, Nathan (**Luca 3:31**).

> ***31***. *fiul lui Melea, fiul lui Mena, fiul lui Matata, fiul lui Natan, fiul lui David,*

Pentru a-și îndeplini promisiunea de a întemeia tronul lui David pentru totdeauna, Dumnezeu l-a onorat pe Natan, făcându-l strămoșul regelui promis, care urma să domnească pentru totdeauna pe tronul lui David (**Luca 1:31-33).**

> ***31***. *Şi iată că vei rămînea însărcinată, şi vei naşte un fiu, căruia îi vei pune numele Isus.*
> ***32***. *El va fi mare, şi va fi chemat Fiul Celui Prea Înalt; şi Domnul Dumnezeu îi va da scaunul de domnie al tatălui Său David.*
> ***33***. *Va împărăţi peste casa lui Iacov în veci, şi Împărăţia Lui nu va avea sfîrşit."*

Dar cum putea Maria să transmită moștenirea regală a lui David – dreptul la tron – fiului său, dacă moștenirea trebuia să fie transmisă întotdeauna descendenților de sex masculin? Dacă o fiică era moștenitoarea tatălui său, ea putea moșteni proprietățile și drepturile acestuia, conform Legea Israelului, cu condiția să se căsătorească în cadrul propriului trib (**Numeri 27:1-7**; **36:6-7**).

> ***1***. *Fetele lui Ţelofhad, fiul lui Hefer, fiul lui Galaad, fiul lui Machir, fiul lui Manase, din familiile lui Manase, fiul lui Iosif, şi ale căror nume erau: Mahla,*

Noa, Hogla, Milca şi Tirţa,
***2**. s-au apropiat şi s-au înfăţişat înaintea lui Moise, înaintea preotului Eleazar, înaintea mai marilor şi înaintea întregei adunări, la uşa cortului întîlnirii. Ele au zis:*
***3**. „Tatăl nostru a murit în pustie; el nu era în mijlocul cetei celor ce s-au răsvrătit împotriva Domnului, în mijlocul cetei lui Core, ci a murit pentru păcatul lui, şi n-a avut fii.*
***4**. Pentru ce să se stingă numele tatălui nostru din mijlocul familiei lui, pentrucă n-a avut fii? Dă-ne şi nouă deci o moştenire între fraţii tatălui nostru.“*
***5**. Moise a adus pricina lor înaintea Domnului.*
***6**. Şi Domnul a zis lui Moise:*
***7**. „Fetele lui Ţelofhad au dreptate. Să le dai de moştenire o moşie între fraţii tatălui lor, şi să treci asupra lor moştenirea tatălui lor.*

***6**. Iată ce porunceşte Domnul cu privire la fetele lui Ţelofhad: să se mărite după cine vor vrea, numai să se mărite într-o familie din seminţia părinţilor lor.*
***7**. Nici o moştenire a copiilor lui Israel să nu treacă de la o seminţie la alta, ci fiecare din copiii lui Israel să se ţină lipit de moştenirea seminţiei părinţilor lui.*

Se pare că Maria nu avea fraţi care ar fi putut fi moştenitori ai tatălui ei. Iosif a devenit moştenitorul lui Eli prin căsătoria sa cu Maria şi astfel a moştenit dreptul de a domni pe tronul lui David. Acest drept a trecut apoi la Hristos.

O greşeală în Biblie?

Ioan 9

13. Au adus la Farisei pe cel ce fusese orb mai înainte.
14. Şi era o zi de Sabat cînd făcuse Isus tină, şi-i deschisese ochii.
15. Din nou, Fariseii l-au întrebat şi ei cum şi-a căpătat vederea. Şi el le-a zis: „Mi-a pus tină pe ochi, m-am spălat, şi văd.“

Luca 23

44. Era cam pe la ceasul al şaselea. Şi s-a făcut întunerec peste toată ţara, pînă la ceasul al nouălea.
45. Soarele s-a întunecat, şi perdeaua dinlăuntrul Templului s-a rupt prin mijloc.
46. Isus a strigat cu glas tare: „Tată, în mînile Tale Îmi încredinţez duhul!“ Şi cînd a zis aceste vorbe Şi-a dat duhul.

Ambele genealogii trebuiau să fie consemnate pentru a justifica dreptul lui Hristos la tronul lui David. Arborele genealogic al lui Iosif arată că Hristos era descendent al lui Ioiachim și, prin urmare, nu avea dreptul la tron. El dovedește însă și nașterea dintr-o fecioară. Cea care se referea la descendenții lui Ioiachim l-ar fi afectat și pe Hristos, dacă acesta ar fi fost un fiu adevărat al lui Iosif, însă nu era – El a fost zămislit prin Duhul Sfânt și era Fiu al lui Dumnezeu. Dar Iisus era fiul Mariei din partea lui Nathan și a putut moșteni tronul în mod legitim datorită căsătoriei sale cu Josef, ale cărui genealogie dovedește că era din tribul lui Iuda.

În Biblie există neconcordanțe care, la prima vedere, par a fi erori. Dar dacă le analizăm, ele nu se dovedesc a fi erori.

„Greșeli" în Matei

Matei 27:1-9 conține, în opinia scepticilor, trei dificultăți.

> ***1***. *Cînd s-a făcut ziuă, toţi preoţii cei mai de seamă şi bătrînii norodului au ţinut sfat împotriva lui Isus, ca să-L omoare.*
> ***2***. *După ce L-au legat, L-au dus şi L-au dat în mîna dregătorului Pilat din Pont.*
> Căinţa şi moartea lui Iuda.
> ***3***. *Atunci Iuda, vînzătorul, cînd a văzut că Isus a fost osîndit la moarte, s-a căit, a dus înapoi cei treizeci de arginţi, i-a dat preoţilor celor mai de seamă şi bătrînilor,*
> ***4***. *şi a zis: „Am păcătuit, căci am vîndut sînge nevinovat." „Ce ne pasă nouă?" i-au răspuns ei. „Treaba ta."*
> ***5***. *Iuda a aruncat arginţii în Templu, şi s-a dus de s-a spînzurat.*
> ***6***. *Preoţii cei mai de seamă au strîns arginţii, şi au zis: „Nu este îngăduit să-i punem în vistieria Templului, fiindcă sînt preţ de sînge."*
> ***7***. *Şi dupăce s-au sfătuit, au cumpărat cu banii aceia „Ţarina olarului," ca loc pentru îngroparea străinilor.*
> ***8***. *Iată de ce ţarina aceea a fost numită pînă în ziua de azi: „Ţarina sîngelui."*
> ***9***. *Atunci s-a împlinit ce fusese vestit prin proorocul Ieremia, care zice: „Au luat cei treizeci de arginţi, preţul celui preţuit, pe care l-au preţuit unii din fiii lui Israel;*

Prima se referă la moartea lui Iuda. Matei relatează că Iuda a murit spânzurându-se. Dar în **Faptele Apostolilor 1:18**, Petru spune că Iuda căzut.

> ***18***. *Omul acesta a dobîndit un ogor cu plata nelegiuirii lui, a căzut cu capul în jos, a plesnit în două prin mijloc, şi i s-au vărsat toate măruntaiele.*

O contradicție? Nu. Spânzurarea trebuie să fi fost executată în mod necorespunzător, deoarece Iuda a căzut din ștreang și s-a lovit de pământ.

Nu avem suficiente detalii pentru a ști dacă Iuda era mort înainte de cădere. Poate că a stat acolo mort o perioadă de timp și cadavrul său s-a descompus și a căzut, sau poate că a alunecat din ștreang și a murit în urma căderii.

Relatările lui Matei și Petru diferă și în ceea ce privește utilizarea celor 30 de arginți. Matei scrie că preoții cei mari au cumpărat ogorul olarului, în timp ce Petru sugerează că Iuda a cumpărat terenul.

Dacă luăm în considerare cele două relatări împreună, putem concluziona că Iuda făcuse aranjamente să cumpere ogorul. Dar când l-a văzut pe Isus condamnat la moarte, a fost cuprins de remușcări pentru trădarea sa. El a returnat preoților cei 30 de arginți și apoi s-a sinucis pe trenul unui olar. Preoții cei mari au folosit banii pentru a cumpăra acest teren în numele lui Iuda, pentru îngroparea străinilor.

Pasajele biblice se completează reciproc în semnificația lor; Ele nu diminuează și nici nu contrazic afirmațiile din alte pasaje ale Bibliei.

A treia „dificultate" constă în faptul că **Matei 27:9**

> ***9***. *Atunci s-a împlinit ce fusese vestit prin proorocul Ieremia, care zice: „Au luat cei treizeci de arginţi, preţul celui preţuit, pe care l-au preţuit unii din fiii lui Israel;*

se vrea a fi o citare din cartea **Ieremia**. Dar se pot căuta în cele 52 de capitole ale cărții Ieremia – acest citat nu se găsește. Așadar, criticii susțin că Matei a comis o greșeală. În schimb, se găsește un citat similar în **Zaharia 11:12-13**;

> ***12***. *Eu le-am zis: «Dacă găsiţi cu cale, daţi-Mi plata; dacă nu, nu Mi-o daţi!» Şi Mi-au cîntărit, ca plată, trei zeci de arginţi.*
> ***13***. *Dar Domnul Mi-a zis: «Aruncă olarului preţul acesta scump, cu care M-au preţuit!» Şi am luat cei trei zeci de arginţi, şi i-am aruncat în casa Domnului, pentru olar.*

Dar, deși Zaharia menționează 30 de arginți și un olar, nu se spune nimic despre terenul unui olar.

Dar analizați încă o dată cu atenție cuvintele lui Matei: ,,*S-a împlinit*

ceea ce a fost spus prin profetul Ieremia. ...” Această profeție a fost rostită de profetul Ieremia și, dintr-un motiv oarecare, nu a fost consemnată în cartea sa. Matei a avut aparent acces la ea, însă prin intermediul altor înregistrări.

„Erorile istorice” sunt infirmate

Ceea ce unii oameni consideră exemple clasice de erori în capitolele istorice ale Bibliei poate fi, de asemenea, explicat.

Unii cred că afirmația lui Pavel din **1 Corinteni 10:8**

> ***8***. *Să nu curvim, cum au făcut unii din ei, așa că într-o singură zi au căzut douăzeci și trei de mii.*

contrazice cea din **Numeri 25:9**.

> ***9***. *Douăzeci şi patru de mii au murit loviţi de urgia aceea.*

Au murit 23 000 sau 24 000 în urma epidemiei? Dacă citim cu atenție ambele relatări, observăm că versiunea Vechiului Testament menționează numărul total de persoane care au murit în urma acestei plăgi. Pavel relatează că majoritatea dintre ei, adică 23 000, au murit într-o singură zi. Cei 1000 rămași au murit mai târziu.

O altă explicație posibilă este că au fost utilizate cifre rotunjite. Dacă numărul real era de aproximativ 23 500, ar fi corect să se rotunjească atât la 24 000, cât și la 23 000.

Arheologii au confirmat în repetate rânduri acuratețea Bibliei. Un exemplu în acest sens este afirmația lui Daniel că Belșazar a fost ultimul împărat al Babilonului (**Daniel 5:30**).

> ***30***. *Dar chiar în noaptea aceea, Belşaţar, împăratul Haldeilor, a fost omorît.*

Jahrhundertelang sagten die Historiker, Daniel irre sich – ihrer Meinung nach war Nabonid der letzte König.

Dar criticii au mutit când arheologii au descoperit documente babiloniene în care se menționa că Nabonid și-a numit fiul „Belsarusus”, care este o variantă a numelui Belșazar. Conform unui document numit Cronica lui Nabonid, „Nabonid i-a încredințat armata și coroana” lui, în Belșazar timp ce el se afla într-o campanie militară în Arabia Centrală.

Belșazar a fost, așadar, al doilea conducător al Babilonului care a domnit în absența tatălui său. Acest lucru explică de ce Belșazar voia să-l facă pe Daniel „al treilea” în împărăție (**Daniel 5:16**).

> ***16**. Am aflat că tu poţi să tîlcuieşti şi să deslegi întrebări grele; acum, dacă vei putea să citeşti scrierea aceasta şi să mi-o tîlcuieşti, vei fi îmbrăcat cu purpură, vei purta un lănţişor de aur la gît, şi vei avea locul al treilea în cîrmuirea împărăţiei!“*

Criticii au pus la îndoială și acuratețea istorică a relatărilor din **2 Împărați 18**. Acest raport descrie lupta dintre împăratul Sanherib al Asiriei și împăratul Ezechia al Iudeei. De dragul păcii, Ezechia i-a oferit împăratului asirian orice tribut dorea acesta. Sennacherib a cerut 300 de talanți de argint și 30 de talanți de aur (versetul 14).

> ***14**. Ezechia, împăratul lui Iuda, a trimes să spună împăratului Asiriei la Lachis: „Am greşit! Depărtează-te de mine. Ce vei pune asupra mea, voi purta.“ Şi împăratul Asiriei a cerut lui Ezechia, împăratul lui Iuda, trei sute de talanţi de argint şi treizeci de talanţi de aur.*

Au apărut dificultăți cu acest raport când arheologii au găsit înregistrările oficiale ale lui Sanherib, în care tributul era menționat ca fiind de 800 de talanți de argint și 30 de talanți de aur. Cu 500 de talanți de argint mai mult decât spune Biblia.

Însă descoperiri mai recente au scos la iveală faptul că Asiria și Iuda foloseau unități de măsură diferite pentru argint, la fel cum țările de astăzi au unități monetare diferite. S-a dovedit că 800 de talanți asirieni de argint corespundeau cu 300 de talanți evrei de argint. Relatarea biblică a fost confirmată.

Din punct de vedere științific Biblia este corectă

A comis Iosua o eroare astronomică? Criticii invocă **Iosua 10** și alte pasaje ca dovadă că Biblia conține erori științifice.

Pentru a le da israeliților mai mult timp pentru a-și învinge dușmanii, Dumnezeu a prelungit ziua, făcând soarele să „stagneze” (versetele 12-13). **12.** Atunci Iosua a vorbit Domnului, în ziua cînd a dat Domnul pe Amoriţi în mînile copiilor lui Israel, şi a zis în faţa lui Israel: „Opreşte-te, soare, asupra Gabaonului, Şi tu, lună, asupra văii Aialonului!“

> ***13**. Şi soarele s-a oprit, şi luna şi-a întrerupt mersul, Pînă ce poporul şi-a răzbunat pe vrăjmaşii lui.Lucrul acesta nu este scris oare în Cartea Dreptului? Soarele s-a oprit în mijlocul cerului, şi nu s-a grăbit să apună, aproape o zi întreagă.*

Nu știa Iosua că Pământul se învârte în jurul Soarelui? Probabil că știa. Din punct de vedere tehnic, ar fi trebuit să spună: ,,Pământ, încetează să te

mai rotești!“ Dar Biblia nu a fost scrisă în limbaj științific pentru astronomi. Deși Biblia oferă într-adevăr baza pentru înțelegerea științei, ea este scrisă în limbajul omului obișnuit.

Din punct de vedere tehnic, Pământul a încetat să se rotească în timpul lungii zile a lui Iosua, dar pentru observatorul de pe Pământ „soarele a stat pe loc”. Încă folosim expresii „neștiințifice”, cum ar fi „soarele apune” și „ceainicul fierbe”. Criticii nu ar trebui să interpreteze astfel de expresii din Biblie ca fiind erori științifice.

În **Matei 13:31-32**, Hristos a spus că Împărăția cerurilor este asemenea unui grăunte de mușstar, pe care El l-a descris ca fiind cel mai mic dintre toate semințele.

> ***31***. *Isus le-a pus înainte o altă pildă, şi le-a zis: „Împărăţia cerurilor se aseamănă cu un grăunte de muştar, pe care l-a luat un om şi l-a sămănat în ţarina sa.*
> ***32***. *Grăuntele acesta, în adevăr, este cea mai mică dintre toate seminţele; dar, după ce a crescut, este mai mare decît zarzavaturile şi se face un copac, aşa că păsările cerului vin şi îşi fac cuiburi în ramurile lui.“*

Cel puțin un teolog a susținut că aceasta este o eroare botanică, deoarece astăzi știm că există semințe mai mici decât boabele de muștar. De exemplu, sporii ciupercilor sunt mai mici, deși unii nu i-ar numi semințe.

În orice caz, trebuie să luăm în considerare publicul căruia i se adresa Hristos. Mulți dintre ascultătorii săi erau țărani, iar cea mai mică sămânță pe care o semănau era semința de muștar. Ei nu cunoșteau niciuna mai mică. Scopul lui Hristos nu era să învețe știința, ci adevărul spiritual.

Biologii știu că iepurele nu rumegă. Dar Biblia spune exact acest lucru în **Leviticul 11:6** și **Deuteronomul 14:7**.

> ***6***. *Să nu mîncaţi iepurele, care rumegă, dar n-are unghia despicată: să-l priviţi ca necurat.*

> ***7***. *Dar să nu mîncaţi din cele ce rumegă numai, sau cari au numai copita despicată şi unghia despărţită în două. Astfel, să nu mîncaţi cămila, iepurele şi iepurele de casă, cari rumegă, dar n-au copita despicată: să le priviţi ca necurate.*

Dacă aceasta este o greșeală, atunci nu Moise a comis-o – el le-a relatat israeliților doar ceea ce Dumnezeu i-a spus. Și Dumnezeu știe cu siguranță ce fac iepurii, deoarece El i-a creat. Răspunsul la această problemă este că iepurele dă impresia că rumegă, iar Dumnezeu a folosit acest lucru ca semn distinctiv pentru a le arăta israeliților diferența dintre carnea curată și cea

necurată. Cu toate acestea, iepurele rămâne un animal necurat, deoarece nu are „copite despicate”, o altă condiție pentru animalele curate.

Noi trebuie să trăim conform cu ceea ce spune Biblia; și prin ea sunt acum judecați unii. Noi trebuie să studiem acest cuvânt inspirat și fără greșeală al lui Dumnezeu

Măsurători de timp

Israelul folosea atât un calendar civil, cât şi unul sacru. Anul civil începea în toamnă, cu luna Tishri. Anul sfânt începea în primăvară, odată cu luna Nisan sau Abib. Dacă doi autori nu sunt de acord cu privire la luna și ziua unui eveniment, trebuie să verificăm ce calendar folosesc pentru calculul lor.

Ioan 19:14 pare să nu fie în concordanță cu **Matei 27:45**.

> ***14***. *Era ziua Pregătirii Paştelor, cam pela ceasul al şaselea. Pilat a zis Iudeilor: „Iată Împăratul vostru!“*

> ***45***. *Dela ceasul al şaselea pînă la ceasul al nouălea s-a făcut întunerec peste toată ţara.*

Ioan descrie evenimentele care au precedat răstignirea și spune că acestea au avut loc în „ora a șasea”. Matei este în acord cu **Marcu 15:33** și **Luca 23:44**

> ***33***. *La ceasul al şaselea, s-a făcut întunerec peste toată ţara, pînă la ceasul al nouălea.*

> ***44***. *Era cam pe la ceasul al şaselea. Şi s-a făcut întunerec peste toată ţara, pînă la ceasul al nouălea.*

când scrie că, după răstignire, întunericul a acoperit țara de la ora șase până la ora nouă. Sunt acestea informații contradictorii cu privire la momentul răstignirii?

Statul iudeu se afla pe atunci sub dominație romană, Ioan a folosit indicarea romană a timpului – în care se începe numărătoarea de la miezul nopții. Pentru Ioan, „ora a șasea” era ora șase dimineața. Dar, conform numărătoarei orei iudaice, pe care o foloseau ceilalți evangheliști, aceasta era prima oră a zilei. Pentru ei, ora șase era ora douăsprezece după-amiaza după măsurarea timpului roman. Răstignirea a avut loc între aceste două timpuri. Cele patru versiuni nu se contrazic; se completează reciproc.

În Biblie există neconcordanțe care, la prima vedere, par a fi erori. Dar, dacă le analizăm, ele nu se dovedesc a fi erori. Uneori, ceea ce pare a fi o eroare este cauzat de o traducere greșită, care se regăsește în multe dintre traducerile Bibliei.

Isus Hristos a spus: „Scriptura nu poate fi încălcată” (**Ioan 10:35**).

> ***35***. *Dacă Legea a numit «dumnezei», pe aceia, cărora le-a vorbit Cuvîntul lui Dumnezeu, - și Scriptura nu poate fi desființată,*

Există o soluție pentru toate așa-numitele contradicții. Sfânta Scriptură învață în mod uniform adevărul – și nu erori.

Pietrele confirmă istoria biblică

Criticii au pus mereu la îndoială istoria biblică – pe nedrept!

Timp de secole, Biblia a fost considerată o sursă istorică recunoscută în întreaga lume occidentală. Evenimentele din Grădina Edenului, potopul, Turnul Babel, faptele patriarhilor, ieșirea copiilor lui Israel din Egipt – se credea că toate acestea s-au întâmplat așa cum este relatat în Sfintele Scripturi.

Apoi, însă, în secolele al XVII-lea și al XVIII-lea, a venit așa-numita „Iluminare", epoca rațiunii. Intelectualii europeni au postulat că numai prin rațiunea umană, „științifică", se poate dobândi adevărata cunoaștere. Revelațiile Bibliei au fost atacate în mod deliberat!

Iluminismul a fost urmat în secolul al XIX-lea de teoria evoluției, care oferea o altă explicație pentru apariția vieții pe Pământ decât cea a creației divine. Dumnezeu și Biblia au fost complet excluse din această teorie.

Curând după aceea, mulți erudiți au început să respingă Sfânta Scriptură ca fiind neistorică. Ei considerau istoria biblică doar o legendă, o superstiție primitivă.

Acești erudiți susțineau că multe dintre cărțile Vechiului Testament nu erau deloc relatări contemporane, ci, de fapt, au fost scrise abia la secole după evenimentele pe care le relatau.

Unii erudiți și critici au mers până la a nega existența unor personalități biblice remarcabile precum Noe, Avraam, Iosif și Moise.

Acești oameni pretins atât de învățați au comis aceeași nebunie ca și vechii blasfemitori romani, care au fost descriși atât de bine de apostolul Pavel: ,, ... ci sunt pierduți în gândurile lor, iar inimile lor neînțelegătoare sunt întunecate. Considerându-se înțelepți, au devenit nebuni." (**Romani 1:21-22**).

> ***21***. *fiindcă, măcar că au cunoscut pe Dumnezeu, nu L-au proslăvit ca Dumnezeu, nici nu I-au mulţămit; ci s-au dedat la gîndiri deşarte, şi inima lor fără pricepere s-a întunecat.*
> ***22***. *S-au fălit că sînt înţelepţi, şi au înebunit;*

La fel ca vechii filosofi romani: ,, ... Cum nu au considerat de bine să păstreze cunoașterea lui Dumnezeu ... (Vers 28)„

> ***28***. *Fiindcă n-au căutat să păstreze pe Dumnezeu în cunoştinţa lor, Dumnezeu i-a lăsat în voia minţii lor blestemate, ca să facă lucruri neîngăduite.*

Mulți cercetători au preferat să ignore descoperirile dramatice ale altor cercetători din Orientul Mijlociu, care urmau să arunce foarte repede o lumină cu totul nouă asupra relatărilor biblice – o lumină care să demaște ideile moderne ale celor menționați anterior ca fiind niște absurdități goale

și nefondate!

Semiluna Fertilă

Noua știință a arheologiei – studiul vestigiilor materiale ale trecutului uman – avea să zguduie puternic prejudecățile critice ale „erudiției” care negau existența lui Dumnezeu.

La scurt timp după 1800, s-a început cercetarea sistematică a locurilor istorice din Orientul Mijlociu și evaluarea obiectelor găsite acolo. Arheologia s-a bucurat de o creștere rapidă și constantă. De ceva mai mult de 150 de ani, zona numită Semiluna Fertilă este scena unor intense cercetări arheologice.

Termenul „Semiluna Fertilă” a fost creat de egiptologul James Henry Breasted pentru a descrie regiunea care este leagănul civilizației – o zonă în formă de semilună, cu sol fertil și bine irigat, care se întinde de la Golful Persic până la valea Eufratului și Tigrului, apoi spre vest peste Siria și spre sud de-a lungul Mării Mediterranei până peste Palestina. Fertila Vale a Nilului din Egipt este uneori inclusă și ea.

Criticii trebuie să cedeze

Arheologia modernă a confirmat acele fapte istorice care ne erau cunoscute anterior doar din Sfânta Scriptură. Ea a demonstrat fără niciun dubiu veridicitatea Bibliei ca document istoric.

Cu toate acestea, unii critici sunt mai dispuși să respingă cu o mișcare nonșalantă a mâinii multitudinea de fapte și dovezi clare decât să accepte Biblia așa cum este.

Totuși, descoperirile arheologice din ultimii 150 de ani au oferit o confirmare uimitoare a Vechiului Testament.

Descoperiri decisive

Să ne ocupăm acum pe scurt de câteva dintre zecile de descoperiri arheologice, care au legătură cu istoria biblică, descoperiri care au furnizat o confirmare dramatică a relatărilor biblice vechi de milenii.

Nu toate descoperirile arheologice au fost tratate în mass-media timp de zeci de ani în mod atât de detaliat precum descoperirea senzațională a

mormântului lui Tutankhamon în 1922 în Egipt de către Howard Carter și Lord Carnarvon. Și totuși, multe descoperiri care au fost întâmpinate cu mai puțină fanfară s-au dovedit a fi mult mai importante pentru evaluarea înregistrărilor biblice.

Fără îndoială, cea mai importantă dintre aceste descoperiri timpurii a fost dezlegarea misterului Stâncii Behistun. Această descoperire extrem de importantă din secolul trecut a deschis calea pentru alte cercetări, care de atunci au confirmat în repetate rânduri istoria biblică.

Pe o stâncă din munții Behistun, la poalele lanțului muntos Zagros din Persia, se află o suprafață stâncoasă netedă cu inscripții cuneiforme antice în trei limbi diferite: persană veche, elamită și babiloniană. Scrierea cuneiformă, compusă din caractere cuneiforme, era folosită de multe dintre popoarele antice din Asia de Vest.

Inscripția Behistun, care datează din anul 516 î.Hr., este o relatare despre urcarea pe tronul persan a lui Darius cel Mare (550 - 486). Deja în 1835, Sir **Henry C. Rawlinson**, un angajat al Companiei Britanice a Indiilor Orientale, a copiat cu mare efort și precizie cele trei inscripții care se aflau pe suprafața stâncii. Apoi s-a apucat să-i descifreze secretul. În anul 1846, el descifrase partea persană a inscripției. Rezultatul ulterior al acestor eforturi a fost că el și alți erudiți au fost în măsură să traducă, la scurt timp

după aceea, și partea babiloniană și cea elamită.

Această inscripție trilingvă de la Behistun s-a dovedit a fi o cheie decisivă pentru descifrarea scrierii cuneiforme antice – precum celebra piatră Rosetta a permis descifrarea vechilor hieroglife egiptene. Scrierile descoperite în sute de săpături arheologice din Orientul Mijlociu au putut fi descifrate!

Săpăturile arheologice sunt însă o muncă laborioasă și de durată. La un singur șantier arheologic, se poate lucra timp de decenii sau mai mult. Evaluarea ulterioară a descoperirilor poate dura și mai mult. Din acest motiv, succesul lui Rawlinson nu a avut un impact imediat asupra studiilor biblice. Traducerea primelor texte cuneiforme descoperite - precum și a celor descoperite ulterior - a fost o întreprindere lungă și consumatoare de timp. Dar, treptat - an de an, deceniu de deceniu - a apărut o imagine clară.

Hitiții „mitici”

Multă vreme, criticii Bibliei au ridiculizat referințele biblice la un popor numit hetiți (**Geneza 15:20**; **Exodul 3:8**; **Numeri 13:29**; **Iosua 1:4**; **Judecători 1:26** și altele).

> ***20***. *a Hetiţilor, a Fereziţilor, a Refaimiţilor*,

> ***8***. *M-am pogorît ca să-l izbăvesc din mîna Egiptenilor, şi să-l scot din ţara aceasta şi să-l duc într-o ţară bună şi întinsă, într-o ţară unde curge lapte şi miere, şi anume, în locurile, pe cari le locuiesc Cananiţii, Hetiţii, Amoriţii, Fereziţii, Heviţii şi Iebusiţii.*

> ***29***. *Amaleciţii locuiesc ţinutul dela miază-zi; Iebusiţii şi Amoriţii locuiesc muntele; şi Cananiţii şi Hetiţii locuiesc lîngă mare şi dealungul Iordanului.“*

> ***4***. *Ţinutul vostru se va întinde dela pustie şi Liban pînă la rîul cel mare, rîul Eufrat, toată ţara Hetiţilor, şi pînă la marea cea mare, spre apusul soarelui.*

> ***26***. *Omul acela s-a dus în ţara Hetiţilor; a zidit o cetate, şi i-a pus numele Luz, nume pe care l-a purtat pînă în ziua de azi.*

Ei au concluzionat că hetiții erau pur și simplu „unul dintre numeroasele popoare mitice” inventate de scriitorii Bibliei – sau, în cel mai bun caz, un trib mic și nesemnificativ.

Criticii s-au înșelat însă! În a doua jumătate a secolului al XIX-lea, au fost descoperite monumente hetite în Karkemish, pe malul Eufratului, care confirmau pe deplin relatările biblice.. Mai târziu, în 1906, au avut loc

săpături arheologice la Boghazköy (vechiul Hattusas, capitala Imperiului Hetit) în Turcia, care au scos la iveală mii de documente hetite, din care s-au putut obține o mulțime de informații despre istoria și cultura hetită. Hetiții erau, după cum se știe acum, o putere foarte importantă. Ei au transmis acest lucru copiilor lor.

Dovezi suplimentare

Alte descoperiri care confirmă istoria biblică vor fi menționate pe scurt aici:

- Mulți critici l-au batjocorit pe Iosif pentru că „s-a lăsat tuns cu foarfeca înainte de a merge la faraon (**Geneza 41:14**).

> ***14**. Faraon a trimes să cheme pe Iosif. L-au scos în grabă din temniță. Iosif s-a ras, și-a schimbat hainele, și s-a dus la Faraon.*
> *(Într-adevăr in **Bibliile Germane** cuvântul „ras“ este tradus cu cuvântul “tuns cu foarfeca = **scheren**” care se referă in majoritatea cazurilor la tunderea oilor - **Schafe scheren**)*

  Ei susțineau că briciul a devenit cunoscut în Egipt abia multe secole mai târziu. Dar arheologia a descoperit dovezi care demonstrează contrariul și a putut demonstra că în Egipt se cunoșteau briciurile cu mult înainte de epoca lui Iosif (sec. XVII î.Hr.). Briciuri din aur și cupru au fost găsite în morminte egiptene din mileniul al IV-lea î.Hr.

- O perioadă, cei 39 de regi ai vechiului Israel și ai vechiului Iuda din perioada monarhiei divizate ne erau cunoscuți doar din Biblie, mai precis din Cărțile Regilor și din Cărțile Cronicilor. Unii critici au afirmat din nou că este vorba despre o invenție. Apoi, însă, în timpul excavării bibliotecilor mai multor regi asirieni, s-a descoperit un număr mare de tăblițe cu scriere cuneiformă, care menționau mulți dintre regii Israelului și ai Iudeei, inclusiv pe Omri, Ahab, Iehu, Manhem, Osea, Peca, Ezechia, Ioahaz, Ioram și Iosafat. Încă o dată, relatarea biblică s-a dovedit a fi corectă.

- Relatarea biblică despre uciderea primilor născuți ai egiptenilor în noaptea dinaintea Exodului copiilor lui Israel este bine cunoscută chiar și cititorilor cei mai superficiali ai Bibliei. „Și la miezul nopții, Domnul i-a lovit pe toți întâii născuți din țara Egiptului, de la primul fiu al lui Faraon, care ședea pe tronul său, până la primul fiu al prizonierului din închisoare” (**Exodul 12:29**).

> ***29**. La miezul-nopţii, Domnul a lovit pe toţi întîii născuţi din ţara Egiptului, dela întîiul-născut al lui Faraon, care şedea pe scaunul lui de domnie, pînă la întîiul-născut al celui închis în temniţă, şi pînă la toţi întîii-născuţi ai dobitoacelor.*

Arheologia a descoperit că Thutmose al IV-lea – succesorul lui Amenhotep (Amenophis) al II-lea, faraonul din timpul Exodului – nu era nici primul născut al lui Amenophis, nici moștenitorul desemnat. El a urmat tronul abia după moartea fratelui său mai mare – exact așa cum este descris în Biblie.

- Bătălia lui Sanherib, regele Asiriei, împotriva Iudeii este consemnată în Cartea a doua a **Împăraților, capitolele 18**-**19**, și în Cartea a doua a **Cronicii, capitolul 32**. Raportul biblic spune că el a asediat Ierusalimul, dar s-a întors fără a cuceri orașul, după ce armata sa a fost distrusă în mod miraculos. Raportul lui Sanherib despre asediu a fost găsit pe o tăbliță de lut. Deși se laudă cu numeroase alte victorii, el nu pretinde că a cucerit Ierusalimul. Din nou, Biblia a fost confirmată.

> **Capitolul 18 -** *Ezechia, împăratul lui Iuda.*
> **1.** În al treilea an al lui Osea, fiul lui Ela, împăratul lui Israel, a început să domnească Ezechia, fiul lui Ahaz, împăratul lui Iuda.
> **2.** Avea douăzeci şi cinci de ani cînd a ajuns împărat, şi a domnit douăzeci şi nouă de ani la Ierusalim. Mamă-sa se chema Abi, fata lui Zaharia.
> **3.** El a făcut ce este plăcut înaintea Domnului, întocmai cum făcuse tatăl său David.
> **4.** A îndepărtat înălţimile, a sfărîmat stîlpii idoleşti, a tăiat Astarteele, şi a sfărîmat în bucăţi şarpele de aramă, pe care-l făcuse Moise, căci copiii lui Israel arseseră pînă atunci tămîie înaintea lui: îl numeau Nehuştan.
> **5.** El şi-a pus încrederea în Domnul, Dumnezeul lui Israel; şi dintre toţi împăraţii lui Iuda, cari au venit după el sau cari au fost înainte de el, n-a fost niciunul ca el.
> **6.** El s-a alipit de Domnul, nu s-a abătut dela El, şi a păzit poruncile pe cari le dăduse lui Moise Domnul.
> **7.** Şi Domnul a fost cu Ezechia, care a izbutit în tot ce a făcut. El s-a răsculat împotriva împăratului Asiriei, şi nu i-a mai fost supus.
> **8.** A bătut pe Filisteni pînă la Gaza, şi le-a pustiit ţinutul, dela toate turnurile de pază pînă la cetăţile întărite.
> *Luarea Samariei de Asirieni.*
> **9.** În al patrulea an al împăratului Ezechia, care era al şaptelea an al lui Osea, fiul lui Ela, împăratul lui Israel, Salmanasar, împăratul Asiriei, s-a suit împotriva Samariei, şi a împresurat-o.

10. După trei ani, a luat-o, în al şaselea an al lui Ezechia, care era al nouălea an al lui Osea, împăratul lui Israel: atunci a fost luată Samaria.
11. Împăratul Asiriei a dus pe Israel rob în Asiria, şi i-a aşezat la Halah şi Habor, lîngă rîul Gozan, şi în cetăţile Mezilor,
12. pentrucă n-ascultaseră de glasul Domnului, Dumnezeului lor, şi călcaseră legămîntul Lui; pentrucă nici n-ascultaseră, nici nu împliniseră tot ce poruncise Moise, robul Domnului.
Năvălirea lui Sanherib.
13. În al patrusprezecelea an al împăratului Ezechia, Sanherib, împăratul Asiriei, s-a suit împotriva tuturor cetăţilor întărite din Iuda, şi a pus stăpînire pe ele.
14. Ezechia, împăratul lui Iuda, a trimes să spună împăratului Asiriei la Lachis: „Am greşit! Depărtează-te de mine. Ce vei pune asupra mea, voi purta.“ Şi împăratul Asiriei a cerut lui Ezechia, împăratul lui Iuda, trei sute de talanţi de argint şi treizeci de talanţi de aur.
15. Ezechia a dat tot argintul care se afla în Casa Domnului şi în vistieriile casei împăratului.
16. Atunci a luat Ezechia, împăratul lui Iuda, şi a dat împăratului Asiriei, aurul cu care acoperise uşile şi uşiorii Templului Domnului.
Împresurarea Ierusalimului.
17. Împăratul Asiriei a trimes din Lachis la Ierusalim, la împăratul Ezechia, pe Tartan, Rab-Saris, şi pe Rabşache cu o oştire puternică. S-au suit şi au ajuns la Ierusalim. Cînd s-au suit şi au ajuns, s-au oprit la canalul de apă al iazului de sus, pe drumul care duce în ogorul nălbitorului.
18. Au chemat pe împărat; şi Eliachim, fiul lui Hilchia, mai marele peste casa împăratului, s-a dus la ei, cu Şebna, logofătul, şi cu Ioah, fiul lui Asaf, arhivarul.
19. Rabşache le-a zis: „Spuneţi lui Ezechia: «Aşa vorbeşte marele împărat, împăratul Asiriei: «Ce este încrederea aceasta pe care te bizuieşti?“
20. Tu ai zis: «Pentru război trebuie chibzuinţă şi putere.» Dar acestea sînt doar vorbe în vînt. În cine dar ţi-ai pus încrederea de te-ai răsculat împotriva mea?
21. Iată, ai pus-o în Egipt, ai luat în ajutor trestia aceea frîntă, care înţeapă şi străpunge mîna oricui se sprijineşte pe ea: aşa este Faraon, împăratul Egiptului, pentru toţi ceice se încred în el.
22. Poate că îmi veţi spune: «În Domnul, Dumnezeul nostru, ne încredem.» Dar nu este El acela ale cărui înălţimi şi altare le-a îndepărtat Ezechia, zicînd lui Iuda şi Ierusalimului: «Să vă închinaţi înaintea altarului acestuia la Ierusalim?»
23. Acum fă o învoială cu stăpînul meu, împăratul Asiriei: îţi voi da două mii de cai, să vedem dacă poţi din partea ta să dai atîţia călăreţi ca să încalece pe ei.
24. Şi cum ai putea îndepărta o căpetenie din cei mai mici slujitori ai

stăpînului meu? Îţi pui încrederea în Egipt pentru cară şi călăreţi.
25. De altfel, oare fără voia Domnului m-am suit eu împotriva acestui loc, ca să-l nimicesc? Domnul mi-a zis: „Suie-te împotriva ţării acesteia, şi nimiceşte-o.“
26. Eliachim, fiul, lui Hilchia, Şebna şi Ioah, au zis lui Rabşache: „Vorbeşte robilor tăi în limba aramaică, fiindcă o înţelegem; nu ne vorbi în limba iudaică, în auzul poporului de pe zid.“
27. Rabşache le-a răspuns: „Oare stăpînului tău şi ţie m-a trimes stăpînul meu să spun aceste vorbe? Oare nu acestor oameni cari stau pe zid să-şi mănînce balega şi să-şi bea udul cu voi?“
28. Atunci Rabşache, înaintînd, a strigat cu glas tare în limba iudaică, şi a zis: „Ascultaţi cuvîntul marelui împărat, împăratul Asiriei!
29. Aşa vorbeşte împăratul: «Să nu vă înşele Ezechia, căci nu va putea să vă izbăvească din mîna mea.
30. Să nu vă facă Ezechia să vă încredeţi în Domnul, zicînd: «Domnul ne va izbăvi, şi cetatea aceasta nu va fi dată în mînile împăratului Asiriei.»
31. N-ascultaţi de Ezechia; căci aşa vorbeşte împăratul Asiriei: «Faceţi pace cu mine, supuneţi-vă mie, şi fiecare din voi va mînca din via lui şi din smochinul lui, fiecare va bea apă din fîntîna lui,
32. pînă voi veni, şi vă voi duce într-o ţară ca a voastră, într-o ţară cu grîu şi cu vin, o ţară cu pîne şi vii, o ţară cu măslini de untdelemn şi miere, şi veţi trăi şi nu veţi muri. N-ascultaţi dar de Ezechia, care vă amăgeşte zicînd: «Domnul ne va izbăvi.»
33. Oare dumnezeii neamurilor au izbăvit ei fiecare ţara lui din mîna împăratului Asiriei?
34. Unde sînt dumnezeii Hamatului şi Arpadului? Unde sînt dumnezeii Sefarvaimului, Henei şi Ivei? Au izbăvit ei Samaria din mîna mea?
35. Cari dintre toţi dumnezeii acestor ţări şi-au izbăvit ţara din mîna mea, pentruca şi Domnul să izbăvească Ierusalimul din mîna mea?“
36. Poporul a tăcut, şi nu i-a răspuns o vorbă; căci împăratul dăduse porunca aceasta: „Să nu-i răspundeţi.“
37. Şi Eliachim, fiul lui Hilchia, căpetenia casei împăratului, Şebna, logofătul, şi Ioah, fiul lui Asaf, scriitorul, au venit la Ezechia, cu hainele sfîşiate, şi i-au spus cuvintele lui Rabşache.

Capitolul 19 - Ierusalimul scăpat.
1. Cînd a auzit împăratul Ezechia lucrul acesta, şi-a sfîşiat hainele, s-a acoperit cu un sac, şi s-a dus în Casa Domnului.
2. A trimes pe Eliachim, căpetenia casei împăratului, pe Şebna, logofătul, şi pe preoţii cei mai bătrîni, acoperiţi cu saci, la proorocul Isaia, fiul lui Amoţ.
3. Şi i-au zis: „Aşa vorbeşte Ezechia: Ziua aceasta este o zi de necaz, de pedeapsă şi de ocară; căci copiii sînt aproape să iasă din pîntecele mamei, şi nu este putere pentru naştere.

4. Poate că Domnul, Dumnezeul tău, a auzit toate cuvintele lui Rabşache, pe care l-a trimes împăratul Asiriei, stăpînul său, să batjocorească pe Dumnezeul cel viu, şi poate că Domnul, Dumnezeul tău, îl va pedepsi pentru cuvintele pe cari le-a auzit. Înalţă dar o rugăciune pentru ceilalţi cari au mai rămas."
5. Slujitorii împăratului Ezechia s-au dus dar la Isaia.
6. Şi Isaia le-a zis: „Iată ce să spuneţi stăpînului vostru: «Aşa vorbeşte Domnul: «Nu te speria de cuvintele pe cari le-ai auzit şi prin cari M-au batjocorit slujitorii împăratului Asiriei.
7. Voi pune în el un duh care îl va face ca, la auzul unei veşti pe care o va primi, să se întoarcă în ţara lui; şi-l voi face să cadă ucis de sabie în ţara lui."
8. Rabşache, plecînd, a găsit pe împăratul Asiriei luptînd împotriva Libnei, căci aflase de plecarea lui din Lachis.
9. Atunci împăratul Asiriei a primit o veste cu privire la Tirhaca, împăratul Etiopiei. I s-a spus: „Iată că acela a pornit cu război împotriva ta." Şi împăratul Asiriei a trimes soli din nou lui Ezechia, zicînd:
10. „Aşa să vorbiţi lui Ezechia, împăratul lui Iuda: «Să nu te înşele Dumnezeul tău, în care te încrezi, zicînd: «Ierusalimul nu va fi dat în mînile împăratului Asiriei.»
11. Iată, ai auzit ce au făcut împăraţii Asiriei tuturor ţărilor, şi cum le-au nimicit; şi tu, să fii izbăvit!
12. Dumnezeii neamurilor pe cari le-au nimicit părinţii mei, au izbăvit ei pe Gozan, Haran, Reţef, şi pe fiii lui Eden din Telasar?
13. Unde este împăratul Hamatului, împăratul Arpadului, şi împăratul cetăţii Sefarvaimului, Henei şi Ivei?"
14. Ezechia a luat scrisoarea din mîna solilor, şi a citit-o. Apoi s-a suit la Casa Domnului, şi a întins-o înaintea Domnului,
15. căruia i-a făcut următoarea rugăciune: „Doamne, Dumnezeul lui Israel, care şezi pe heruvimi! Tu eşti singurul Dumnezeu al tuturor împărăţiilor pămîntului! Tu ai făcut cerurile şi pămîntul.
16. Doamne, pleacă-Ţi urechea, şi ascultă! Doamne, deschide-Ţi ochii, şi priveşte. Auzi cuvintele lui Sanherib, care a trimes pe Rabşache să batjocorească pe Dumnezeul cel viu.
17. Da, Doamne, este adevărat că împăraţii Asiriei, au nimicit neamurile şi le-au pustiit ţările,
18. şi că au aruncat în foc pe dumnezeii lor; dar ei nu erau dumnezei, ci erau lucrări făcute de mîna omului, erau lemn şi piatră; şi i-au nimicit.
19. Acum, Doamne, Dumnezeul nostru, izbăveşte-ne din mîna lui Sanherib, ca să ştie toate împărăţiile pămîntului că numai Tu eşti Dumnezeu, Doamne!"
20. Atunci Isaia, fiul lui Amoţ, a trimes să spună lui Ezechia: Aşa vorbeşte Domnul, Dumnezeul lui Israel „Am auzit rugăciunea pe care Mi-ai făcut-o cu privire la Sanherib, împăratul Asiriei.

21. Iată cuvîntul pe care l-a rostit Domnul împotriva lui: «Fecioara, fiica Sionului, te dispreţuieşte şi rîde de tine;fata Ierusalimului dă din cap după tine.
22. Pe cine ai batjocorit şi ai ocărît tu? Împotriva cui ai ridicat glasul?Şi împotriva cui ţi-ai ridicat ochii?Împotriva Sfîntului lui Israel!
23. Prin solii tăi ai batjocorit pe Domnul, şi ai zis: «Cu mulţimea carălor mele, am suit vîrful munţilor, coastele Libanului! Voi tăia cei mai înalţi cedri ai lui, cei mai frumoşi chiparoşi ai lui, şi voi atinge creasta lui cea mai înaltă, pădurea lui care este ca o grădină de poame;
24. am săpat, şi am băut ape străine, şi voi seca cu talpa picioarelor mele toate rîurile Egiptului.
25. N-ai auzit că Eu de mult am pregătit aceste lucruri, şi că le-am hotărît din vremurile vechi? Acum însă am îngăduit să se împlinească, şi să prefaci cetăţi întărite în mormane de dărîmături.
26. Locuitorii lor sînt neputincioşi,îngroziţi şi înmărmuriţi; au ajuns ca iarba de pe cîmp şi ca verdeaţa fragedă ca iarba de pe coperişuri şi ca grîul care se usucă înainte de a-i da spicul.
27. Dar ştiu cînd stai jos, cînd ieşi şi cînd intri,şi cînd eşti furios împotriva Mea.
28. Pentrucă eşti furios împotriva Mea, şi pentrucă trufia ta a ajuns pînă la urechile Mele,de aceea voi pune belciugul Meu în nările tale, şi zăbala Mea între buzele tale,şi te voi face să te întorci pe drumul pe care ai venit.»
29. Acesta să-ţi fie semnul: Anul acesta veţi mînca ce creşte dela sine, şi al doilea an ce va răsări din rădăcinile rămase; dar în al treilea an veţi sămăna, veţi secera,veţi sădi vii, şi veţi mînca din rodul lor.
30. Rămăşiţa din casa lui Iuda, ce va mai rămînea, va prinde iarăş rădăcini de desupt, şi deasupra va da rod.
31. Căci din Ierusalim va ieşi o rămăşiţă, şi din muntele Sionului cei scăpaţi. Iată ce va face rîvna Domnului oştirilor
32. De aceea, aşa vorbeşte Domnul asupra împăratului Asiriei: «Nu va intra în cetatea aceasta, nici nu va arunca săgeţi în ea, nu va sta înaintea ei cu scuturi, şi nu va ridica întărituri de şanţuri împotriva ei.
33. Se va întoarce pe drumul pe care a venit, şi nu va intra în cetatea aceasta, zice Domnul.
34. Căci Eu voi ocroti cetatea aceasta ca s-o mîntuiesc, din pricina Mea, şi din pricina robului Meu David.»
35. În noaptea aceea, a ieşit îngerul Domnului, şi a ucis în tabăra Asirienilor o sută optzeci şi cinci de mii de oameni. Şi cînd s-au sculat dimineaţa, iată că toţi erau nişte trupuri moarte.
36. Atunci Sanherib, împăratul Asiriei, şi-a ridicat tabăra, a plecat şi s-a întors; şi a locuit la Ninive.
37. Şi, pe cînd se închina în casa dumnezeului său Nisroc, Adramelec şi Şareţer, fiii săi, l-au ucis cu sabia, şi au fugit în ţara Ararat. Şi, în locul lui, a domnit fiul său Esar-Hadon.

2 Cronici Capitolul 32 - Năvălirea lui Sanherib, împăratul Asiriei.

1. *După aceste lucruri şi după aceste fapte de credincioşie, a venit Sanherib, împăratul Asiriei, care a pătruns în Iuda, şi a împresurat cetăţile întărite, cu gînd să pună mîna pe ele.*

2. *Ezechia, văzînd că a venit Sanherib şi că are de gînd să înceapă lupta împotriva Ierusalimului,*

3. *s-a sfătuit cu căpeteniile sale şi cu oamenii lui cei viteji, ca să astupe izvoarele de apă cari erau afară din cetate. Şi ei au fost de părerea lui.*

4. S-au strîns o mulţime de oameni, şi au astupat toate izvoarele şi pîrîul care curge prin mijlocul ţinutului aceluia. „Pentruce", ziceau ei, „să găsească împăraţii Asiriei, la venirea lor, ape din belşug?"

5. *Ezechia s-a îmbărbătat; a zidit din nou zidul care era stricat şi l-a ridicat pînă la turnuri. A mai zidit un alt zid în afară, a întărit Milo în cetatea lui David, şi a pregătit o mulţime de arme şi de scuturi.*

6. *A pus căpetenii de război peste popor, şi i-a adunat la el pe locul deschis dela poarta cetăţii. Vorbindu-le inimii, a zis:*

7. *„Întăriţi-vă şi îmbărbătaţi-vă. Nu vă temeţi şi nu vă spăimîntaţi înaintea împăratul Asiriei şi înaintea întregei mulţimi care este cu el; căci cu noi sînt mai mulţi decît cu el.*

8. *Cu el este un braţ de carne, dar cu noi este Domnul, Dumnezeul nostru, care ne va ajuta şi va lupta pentru noi." Poporul a avut încredere în cuvintele lui Ezechia, împăratul lui Iuda.*

Trimeşii lui Sanherib.

9. *După aceea, Sanherib, împăratul Asiriei, a trimes pe slujitorii săi la Ierusalim, pe cînd era înaintea Lachisului cu toate puterile lui; i-a trimes la Ezechia, împăratul lui Iuda, şi la toţi cei din Iuda cari erau la Ierusalim, să le spună:*

10. *„Aşa vorbeşte Sanherib, împăratul Asiriei: „Pe ce se bizue încrederea voastră, de staţi împresuraţi la Ierusalim?*

11. Oare nu vă amăgeşte Ezechia, ca să vă dea morţii prin foamete şi prin sete, cînd zice: „Domnul, Dumnezeul nostru, ne va scăpa din mîna împăratului Asiriei?"

12. *Oare nu Ezechia a îndepărtat înălţimile şi altarele Domnului, şi a dat porunca aceasta lui Iuda şi Ierusalimului: „Să vă închinaţi numai unui altar, şi să aduceţi tămîie numai pe el?"*

13. *Nu ştiţi ce am făcut noi, eu şi părinţii mei, tuturor popoarelor celorlalte ţări? Dumnezeii neamurilor acestor ţări au putut ei să le izbăvească ţările din mîna mea?*

14. *Care dintre toţi dumnezeii acestor neamuri pe cari le-au nimicit părinţii mei, a putut să izbăvească pe poporul lui din mîna mea, pentruca să vă poată izbăvi Dumnezeul vostru din mîna mea?*

15. *Să nu vă amăgească Ezechia dar şi să nu vă înşele astfel; nu vă încredeţi în el! Căci dumnezeul niciunui neam, niciunei împărăţii n-a putut să izbăvească pe poporul lui din mîna mea şi din mîna părinţilor mei: cu cît mai puţin vă va izbăvi Dumnezeul vostru din mîna mea!"*

16. Slujitorii lui Sanherib au mai vorbit şi alte lucruri împotriva Domnului Dumnezeu, şi împotriva robului Său Ezechia.
17. Şi a trimes o scrisoare batjocoritoare pentru Domnul, Dumnezeul lui Israel, vorbind astfel împotriva Lui: „După cum dumnezeii neamurilor celorlalte ţări n-au putut să izbăvească pe poporul lor din mîna mea, tot aşa nici Dumnezeul lui Ezechia nu va izbăvi pe poporul Său din mîna mea.
18. Slujitorii lui Sanherib au strigat cu glas tare în limba evreiască, pentruca să arunce groaza şi spaima în poporul din Ierusalim, care era pe zid, şi să poată pune astfel stăpînire pe cetate.
19. Au vorbit despre Dumnezeul Ierusalimului ca despre dumnezeii popoarelor pămîntului, cari sînt lucrarea mînilor omeneşti.
Nimicirea lui Sanherib.
20. Împăratul Ezechia şi proorocul Isaia, fiul lui Amoţ, au început să se roage pentru lucrul acesta şi au strigat către cer.
21. Atunci Domnul a trimes un înger care a nimicit în tabăra împăratului Asiriei pe toţi vitejii, domnitorii şi căpeteniile. Şi împăratul s-a întors ruşinat în ţara lui. A intrat în casa dumnezeului său, şi cei ce ieşiseră din coapsele lui l-au ucis acolo cu sabia.
22. Astfel a scăpat Domnul pe Ezechia şi pe locuitorii Ierusalimului din mîna lui Sanherib, împăratul Asiriei, şi din mîna tuturor, şi i-a ocrotit împotriva celor ce-i împresurau.
23. Mulţi au adus Domnului daruri în Ierusalim, şi au adus daruri bogate lui Ezechia, împăratul lui Iuda, care de atunci s-a înălţat în ochii tuturor popoarelor.
Boala şi moartea lui Ezechia.
24. În vremea aceea, Ezechia a fost bolnav de moarte. El a făcut o rugăciune Domnului. Domnul i-a vorbit, şi i-a dat un semn.
25. Dar Ezechia n-a răsplătit binefacerea pe care a primit-o, căci i s-a îngîmfat inima. Mînia Domnului a venit peste el, peste Iuda şi peste Ierusalim.
26. Atunci Ezechia s-a smerit din mîndria lui, împreună cu locuitorii Ierusalimului, şi mînia Domnului n-a venit peste ei în timpul vieţii lui Ezechia.
27. Ezechia a avut multe bogăţii şi multă slavă. Şi-a făcut vistierii de argint, de aur, de pietre scumpe, de mirodenii, de scuturi, şi de toate lucrurile cari se pot dori;
28. hambare pentru roadele de grîu, de must şi de untdelemn, grajduri pentru tot felul de vite, şi staule pentru oi.
29. Şi-a zidit cetăţi, şi a avut belşug de boi şi de oi; căci Dumnezeu îi dăduse multe avuţii.
30. Tot Ezechia a astupat şi gura de sus a apelor Ghihon, şi le-a adus în jos spre apus de cetatea lui David. Ezechia a izbutit în toate lucrările lui.
31. Însă, cînd au trimes căpeteniile Babilonului soli la el să întrebe de

minunea care avusese loc în ţară, Dumnezeu l-a părăsit ca să-l încerce, pentruca să cunoască tot ce era în inima lui.
***32**. Celelalte fapte ale lui Ezechia, şi faptele lui evlavioase, sînt scrise în vedenia proorocului Isaia, fiul lui Amoţ, în cartea împăraţilor lui Iuda şi Israel.*
***33**. Ezechia a adormit cu părinţii săi, şi l-au îngropat în cel mai bun loc al mormintelor fiilor lui David. Tot Iuda şi locuitorii Ierusalimului i-au dat cinste la moarte. Şi, în locul lui, a domnit fiul său Manase.*

Pietrele din Capernaum arată ceea ce Hristos a prezis, că orașul odinioară înfloritor va deveni lipsit de importanță (pagina 22); o poartă a orașului construită din cărămizi de lut, ridicată în vremea lui Avraam. Era o parte a zidului care aparținea orașului numit mai târziu Dan (pagina 23); o reprezentare a Chivotului Legământului din secolul al II-lea. Aceasta decora o sinagogă din Capernaum (pagina 24); Palatul Omaijaden din Ierusalim, cu zidărie bizantină (în prim-plan) și un zid construit de cruciați (în fundal) (pagina 25); siturile arheologice din Ierusalim, lângă Orașul lui David, cu Moscheea El-Aqsa în fundal (pagina 26).

Precizie infailibilă

Literalmente, zeci de descoperiri arheologice suplimentare ar putea fi aduse ca dovadă a istoriei biblice. Fiecare nouă descoperire aduce exemple suplimentare despre modul în care Vechiul Testament poate fi ilustrat prin descoperiri arheologice.

Afirmările criticilor sceptici au fost complet infirmate. Arheologia a confirmat în repetate rânduri istoria biblică. Mesajul clar al acestor descoperiri este: Putem avea încredere în relatările biblice. Ele sunt exacte din punct de vedere istoric până în cele mai mici detalii.

Biblia provoacă criticii necredincioși să dovedească că este falsă. Mulți dintre ei au încercat cu disperare să facă acest lucru – și au eșuat.„Și Scriptura nu poate fi zdrobită” (**Ioan 10:35**).

> ***35***. *Dacă Legea a numit dumnezei pe aceia cărora le-a vorbit Cuvântul lui Dumnezeu și Scriptura nu poate fi desființată,*

Biblia nu este opera unor oameni falibili. Nu este o carte veche de legende. Este cu adevărat Cuvântul infailibil al lui Dumnezeu! Isus a spus în **Ioan 17:17**: „Cuvântul tău este adevărul.”

> ***17***. *Sfințește-i prin adevărul Tău: Cuvântul Tău este adevărul.*

Arheologia și-a ridicat vocea pentru a susține acest fapt incontestabil.

Cereți și vi se va da...

Nu trebuie să fii un erudit pentru a dovedi că Biblia este inspirată. Nu este necesar să fii expert în limba greacă sau ebraică. Nu este necesar să petreceți sute de ore făcând cercetări istorice.

Nu înțelegeți greșit! Aceste metode sunt utile atunci când este vorba de clarificarea pasajelor neclare sau de susținerea afirmațiilor biblice. Dar există o modalitate practică și tangibilă prin care vă puteți convinge cu certitudine absolută că Biblia este Cuvântul autoritar al lui Dumnezeu. Tot ce este necesar pentru aceasta este

rugăciunea și o credință simplă și sinceră în Dumnezeul viu, care stă în spatele Cuvântului Său.

Importanța rugăciunii

Dumnezeu și-a gândit Cuvântul metodic și precis chiar înainte de a crea lumea sau omenirea. El știa cu mult timp înainte cum va gestiona fiecare situație posibilă.

Înainte de a crea omul, Dumnezeu și-a asumat responsabilitatea de a se îngriji de nevoile omului. Isus i-a asigurat pe ucenicii săi: „Căci Tatăl vostru știe de ce aveți nevoie înainte ca voi să îi cereți.“ (**Matei 6:8**).

> ***8***. *Să nu vă asemănaţi cu ei; căci Tatăl vostru ştie de ce aveţi trebuinţă, mai înainte ca să-I cereţi voi.*

Această preocupare pentru nevoile umane se reflectă în promisiunile Bibliei. Dumnezeu ne cheamă în mod repetat să-L testăm, să dovedim fără îndoială că cuvântul Său este desăvârșit (**Maleahi 3:10**).

> ***10***. *Aduceţi însă la casa vistieriei toate zeciuielile, ca să fie hrană în Casa Mea; puneţi-Mă astfel la încercare, zice Domnul oştirilor, şi veţi vedea dacă nu vă voi deschide zăgazurile cerurilor, şi dacă nu voi turna peste voi belşug de binecuvîntare.*

Cuvântul lui Dumnezeu și „promisiunile sale scumpe și mărețe” (**2 Petru 1:4**)

> ***4***. *prin cari El ne-a dat făgăduinţele Lui nespus de mari şi scumpe, ca prin ele să vă faceţi părtaşi firii dumnezeieşti, după ce aţi fugit de stricăciunea, care este în lume prin pofte.*

sunt pline de putere. Inspirația Bibliei este dovedită prin faptul că Dumnezeu Își îndeplinește promisiunile! În principiu, este același lucru, indiferent dacă Dumnezeu împlinește profețiile sau ascultă rugăciunile noastre personale. Inspirația Bibliei este dovedită de ambele.

Dacă Dumnezeu poate vedea mii de ani în viitor și poate împlini profeții, atunci cu siguranță El este capabil să prevadă o zi, două săptămâni sau trei luni în viitorul nostru personal. El ne poate îndeplini cererile, așa cum împlinește profețiile.

Rugăciunea este importantă pentru a dovedi inspirația Bibliei, deoarece poate avea un efect direct și personal asupra noastră. Dumnezeu folosește literalmente rugăciunile noastre pentru a ne ajuta să dezvoltăm gândirea și atitudinea Lui.

Cercetările arată că limbajul și gândurile omului provin din același centru. Când un om se roagă, el activează procesul său de gândire. Încercați să vorbiți fără să gândiți și veți înțelege principiul. Când un om crede în Biblie și se roagă din toată inima, gândurile lui Dumnezeu pătrund în spiritul său și acționează în el. Spiritul uman este umplut de Spiritul lui Dumnezeu: ,, … Dumnezeul Domnului nostru Isus Hristos, Tatăl slavei, să vă dea duhul înțelepciunii și al revelației, ca să-L cunoașteți. Și El să vă dea ochi luminați ai inimii, ca să cunoașteți la ce speranță sunteți chemați de El, cât de bogată este slava moștenirii Sale pentru sfinți și cât de nemăsurat de mare este puterea Lui față de noi, cei care credem, pentru că puterea Lui a lucrat în noi" (**Efeseni 1:17-20**).

> ***17***. *Şi mă rog ca Dumnezeul Domnului nostru Isus Hristos, Tatăl slavei, să vă dea un duh de înţelepciune şi de descoperire, în cunoaşterea Lui,*
> ***18***. *şi să vă lumineze ochii inimii, ca să pricepeţi care este nădejdea chemării Lui, care este bogăţia slavei moştenirii Lui în sfinţi,*
> ***19***. *şi care este faţă de noi, credincioşii, nemărginita mărime a puterii Sale, după lucrarea puterii tăriei Lui,*

Este un proces uimitor. Rugăciunea ne umple spiritul cu putere. Permite Spiritului lui Dumnezeu să curgă atunci când spiritul uman se îndreaptă spre Dumnezeu – ca și cum s-ar închide un cerc. Deoarece caracterul lui Dumnezeu susține Cuvântul Său, putem lua Biblia la propriu, putem crede în ea și putem acționa în conformitate cu ea cu încredere deplină.

Îndeplinirea rugăciunilor necesită adesea timp și răbdare în așteptarea lui Dumnezeu. David a scris: „Liniștește-te înaintea Domnului și așteaptă-L" (**Psalm. 37:7**).

> ***7***. *Taci înaintea Domnului, şi nădăjduieşte în El. Nu te mînia pe cel ce izbuteşte în umbletele lui, pe omul, care îşi vede împlinirea planurilor lui rele*.

În acest domeniu eșuăm adesea. Nu întotdeauna realizăm că răspunsul lui Dumnezeu are nevoie de timp pentru a se împlini. Dumnezeu are un scop în viața omului, El nu lucrează în grabă și pe jumătate. Nu trebuie să devenim suspicioși, nerăbdători sau neliniștiți dacă Dumnezeu nu răspunde imediat.

Nu există niciun motiv să ne îndoim de promisiunile lui Dumnezeu.

Deoarece Dumnezeu știe de ce avem nevoie înainte să-I cerem, El știe exact când și cum vrea să ne răspundă.

Cel mai bun răspuns poate dura câteva zile, săptămâni sau luni. Când suntem îngrijorați, poate că ne grăbim să obținem un răspuns sau ne pierdem încrederea în Dumnezeu și încercăm să ne rezolvăm problemele în felul nostru. Atunci ne pierdem credința și, odată cu ea, binecuvântările lui Dumnezeu. Trebuie să avem răbdare și să avem încredere în El, în timp ce Își îndeplinește promisiunile față de noi.

Inspirația Cuvântului lui Dumnezeu poate fi dovedită prin rugăciune. Când intrăm în legătură cu Dumnezeu – când credem și acționăm conform cuvântului Său și vedem efectul cuvântului Său în viața noastră – eliberăm puterea lui Dumnezeu. Această putere este prezentă în Biblie (**Evrei 4:12**).

> ***12***. *Căci Cuvîntul lui Dumnezeu este viu şi lucrător, mai tăietor decît orice sabie cu două tăişuri: pătrunde pînă acolo că desparte sufletul şi duhul, încheieturile şi măduva, judecă simţirile şi gîndurile inimii.*

Prin rugăciune, Cuvântul lui Dumnezeu devine realitate în viața noastră.

... și culegeți roadele

Biblia este absolut adevărată. Autoritatea, acuratețea și relevanța ei sunt incontestabile. Această broșură a discutat în detaliu o serie de dovezi ale Cuvântului lui Dumnezeu.

Dar există o dovadă a veridicității Bibliei pe care o puteți demonstra chiar voi înșivă zi de zi, și este într-adevăr una dintre cele mai convingătoare dovezi.

Pe scurt: Biblia aduce rezultate.

Ea aduce rezultate. Legile ei, promisiunile ei, explicațiile ei despre sensul vieții – toate sunt eficiente. Constantă, infailibilă, repetabilă în permanență. O veche regulă spune: numai practica dovedește valoarea. Ei bine, dovada Bibliei este adusă prin faptul că se acționează în conformitate cu ea.

Știți cum testează un producător auto produsul său? El nu se limitează doar la a privi. Nu stă pur și simplu acolo și se întreabă: „Oare proiectantul există cu adevărat? Cine a livrat diferitele piese? Cine este responsabil

pentru asamblare? Unele dintre piese sunt contrafăcute? Autenticitatea tuturor pieselor poate fi confirmată de persoane externe? Sunt convins că unele dintre piese sunt bune, dar sunt toate bune?”

Dacă vrei să testezi o mașină, trebuie să o încerci, trebuie să te urci în ea și să pornești la drum. De aceea, producătorii de automobile au terenuri de testare. Produsul trebuie testat în detaliu. Este supus unor teste pe drumuri accidentale și trasee dificile cu obstacole. Este expus vântului, ploii, înghețului și soarelui arzător. Piesele mobile sunt testate în mod repetat, până când producătorul este convins că vor funcționa în toate circumstanțele. În acest fel, el caută să-și dovedească lui însuși că mașina sa funcționează în mod fiabil în toate condițiile, că este impecabilă și de încredere.

La fel se întâmplă și cu testarea Bibliei. Ea trebuie verificată „în profunzime” – trebuie testată în mod repetat, până când nu mai există niciun dubiu că toate părțile ei dau întotdeauna rezultate.

Testare practică

Când Dumnezeu ne poruncește: „Examinați totul” (**1 Tesaloniceni 5:21**),

> ***21**. Ci cercetați toate lucrurile, și păstrați ce este bun.*

El nu se referă doar la examinarea intelectuală. Examinarea intelectuală este bună și necesară, dar cuvântul grecesc tradus prin „examinare” are un sens mai larg. Observați cum același cuvânt este folosit în Luca 14:19, unde se vorbește despre un om care spune: ,,Am cumpărat cinci boi și trebuie să mă duc să-i încerc".

Aceasta a fost o testare practică. El a testat boii lucrând cu ei. În acest fel, puteți pune la încercare Scriptura!

Luați de exemplu, Sabatul! Sabatul, în mod special, contravine naturii umane. Oamenii care nu-l respectă le vin în minte o mie de motive de ce nu vor niciodată să-l respecte: Ar avea dificultăți în profesia sa. Ceilalți l-ar considera un tip ciudat. Weekendul lui ar fi „distrus”. În general, ce s-ar întâmpla cu toate treburile din grădină, spălatul mașinii, cumpărăturile, hobby-ul preferat sau petrecerea timpului liber?

Numai cineva care respectă Sabatul în mod corespunzător poate înțelege cu adevărat binecuvântarea lui. Același lucru este valabil și pentru zilele sfinte poruncite în Biblie. Același lucru este valabil și

pentru fiecare dintre legile lui Dumnezeu, fiecare dintre poruncile Sale, fiecare dintre învățăturile Sale.

Vigilență

În Psalmul 19, David a lăudat legile lui Dumnezeu, mărturiile, poruncile și drepturile Sale. Era o laudă bazată pe experiență. David știa despre ce vorbea. El își dovedise singur că ascultarea de poruncile lui Dumnezeu îi aducea mari beneficii. De aceea a explicat el: ,, ... cel care le păzește [asta include fapte, necesită acțiune], va avea o răsplată mare" (versetul 12).

> **Către mai marele cîntăreților. Un psalm al lui David.**
> ***1. Cerurile spun slava lui Dumnezeu, şi întinderea lor vesteşte lucrarea mînilor Lui.***
> ***2. O zi istoriseşte alteia acest lucru, o noapte dă de ştire alteia despre el.***
> ***3. Şi aceasta, fără vorbe, fără cuvinte, al căror sunet să fie auzit:***
> ***4. dar răsunetul lor străbate tot pămîntul, şi glasul lor merge pînă la marginile lumii. În ceruri El a întins un cort soarelui.***
> ***5. Şi soarele, ca un mire, care iese din odaia lui de nuntă, se aruncă în drumul lui cu bucuria unui viteaz:***
> ***6. răsare la un capăt al cerurilor, şi îşi isprăveşte drumul la celalt capăt; nimic nu se ascunde de căldura lui.***
> ***7. Legea Domnului este desăvîrşită, şi înviorează sufletul; mărturia Domnului este adevărată şi dă înţelepciune celui neştiutor.***
> ***8. Orînduirile Domnului sînt fără prihană, şi veselesc inima; poruncile Domnului sînt curate şi luminează ochii.***
> ***9. Frica de Domnul este curată, şi ţine pe vecie; judecăţile Domnului sînt adevărate, toate sînt drepte.***
> ***10. Ele sînt mai de preţ decît aurul, decît mult aur curat; sînt mai dulci decît mierea, decît picurul din faguri.***
> ***11. Robul Tău primeşte şi el învăţătura dela ele; pentru cine le păzeşte, răsplata este mare.***
> ***12. Cine îşi cunoaşte greşelile făcute din neştiinţă? Iartă-mi greşelile pe cari nu le cunosc!***
> ***13. Păzeşte de asemenea pe robul Tău de mîndrie, ca să nu stăpînească ea peste mine!***
> ***Atunci voi fi fără prihană, nevinovat de păcate mari.***
> ***14. Primeşte cu bunăvoinţă cuvintele gurii mele, şi cugetele inimii mele, Doamne, Stînca mea şi Izbăvitorul meu!***

Căile lui Dumnezeu produc rezultate. Legile revelate în Scriptură sunt legi vii. Dacă le încalci, vei fi încălcat de ele (**Romani 6:23**).

> ***23***. *Fiindcă plata păcatului este moartea: dar darul fără plată al lui Dumnezeu este viaţa vecinică în Isus Hristos, Domnul nostru.*

Dacă le păzești, vei fi susținut de ele (**Proverbe 6:21-23**).

> ***21***. *leagă-le necurmat la inimă,atîrnă-le de gît.*
> ***22***. *Ele te vor însoţi în mersul tău, te vor păzi în pat, şi îţi vor vorbi la deşteptare!*
> ***23***. *Căci sfatul este o candelă, învăţătura este o lumină, iar îndemnul şi mustrarea sînt calea vieţii.*

Observeți binecuvântările pentru ascultare și pedepsele pentru neascultare în propria dumneavoastră viață. Observați eficacitatea acestor legi în viața altora. Nu numai că acest lucru vă va aprofunda credința în Biblie, dar este și o modalitate foarte simplă de a învăța din experiențele altora.

Solomon a dobândit multă înțelepciune doar prin faptul că i-a observat pe ceilalți. „Căci la fereastra casei mele
m-am uitat printre gratii”, a scris el (**Prov. 7:6**).

> ***6***. *Stăteam la fereastra casei mele,şi mă uitam prin zăbrele.*

Salomo a observat. Restul capitolului descrie scena la care a fost martor: un tânăr nechibzuit este sedus de o prostituată. Înțelepciunea și priceperea își ridică glasul și strigă tare pe străzi către cei care au urechi să audă, a concluzionat Solomon (**Prov. 8:1-3**).

> ***1***. *Nu strigă înţelepciunea, şi nu-şi înalţă priceperea glasul?*
> ***2***. *Ea se aşează sus pe înălţimi, afară pe drum, la răspîntii,*
> ***3***. *şi strigă lîngă porţi, la intrarea cetăţii, la intrarea porţilor:*

Pretutindeni în jurul nostru, veridicitatea Cuvântului lui Dumnezeu este confirmată de rarele triumfuri și numeroasele înfrângeri ale omenirii.

Ce binecuvântare este să ai încredere în Biblie și astfel să poți evita suferința cauzată de încălcarea legilor vii – chiar și atunci când ești martor la ea. „Da, vei vedea cu ochii tăi și vei vedea cum vor fi răsplătiți cei nelegiuiți”, promite Dumnezeu celor care ascultă de învățăturile Lui (**Psalm. 91:8**).

> ***8***. *Doar vei privi cu ochiişi vei vedea răsplătirea celor răi.*

A fi vigilent înseamnă și a observa evenimentele mondiale, pentru a vedea cum se împlinesc profețiile biblice. „Cuvântul profetic” (**2 Petru 1:19**) se adeverește zilnic în ziare și reviste de știri, la radio și la televizor.

> ***19***. *Şi avem cuvîntul proorociei făcut şi mai tare; la care bine faceţi că luaţi aminte, ca la o lumină care străluceşte într-un loc întunecos, pînă se va crăpa de ziuă şi va răsări luceafărul de dimineaţă în inimile voastre.*

A urmări evenimentele mondiale înseamnă a urma îndemnul lui Isus (**Luca 21:36)** și este un factor important pentru a dezvolta o credință fermă în Sfintele Scripturi.

> ***36***. *Vegheaţi dar în tot timpul, şi rugaţi-vă, ca să aveţi putere să scăpaţi de toate lucrurile acestea, cari se vor întîmpla, şi să staţi în picioare înaintea Fiului omului.“*

Creșterea în credință

Într-un anumit sens, studierea Bibliei este o chestiune legată de creșterea în credință. Credința crește prin fapte. ,, … credința fără fapte [este] moartă" (**Iacov 2:26**).

> ***26***. *După cum trupul fără duh este mort, tot aşa şi credinţa fără fapte este moartă.*

Avraam ne-a arătat că credința devine desăvârșită prin fapte (versetul 22).

> ***22***. *Vezi că credinţa lucra împreună cu faptele lui, şi, prin fapte, credinţa a ajuns desăvîrşită.*

Odată, apostolii i-au cerut lui Isus să le sporească credința (**Luca 17:5**).

> ***5***. *Apostolii au zis Domnului: „Măreşte-ne credinţa!“*

Isus le-a răspuns cu povestea slujitorului nefolositor. Ce legătură are această poveste cu credința? Nu este greu de explicat. Mai întâi, Isus a spus ce se poate realiza prin credința care crește ca un grăunte de mușstar (versetul 6).

> ***6***. *Şi Domnul a zis: „Dacă aţi avea credinţă cît un grăunte de muştar, aţi zice dudului acestuia: «Desrădăcinează-te şi sădeşte-te în mare», şi v-ar asculta.*

Apoi, în versetele 7-10, el descrie cum crește credința.

> ***7***. *Cine dintre voi, dacă are un rob, care ară sau paşte oile, îi va zice, cînd vine dela cîmp: „Vino îndată, şi şezi la masă?“*
> ***8***. *Nu-i va zice mai degrabă: „Gătește-mi să mănînc, încinge-te, şi slujeşte-mi pînă voi mînca şi voi bea eu; după aceea, vei mînca şi vei bea şi tu?“*
> ***9***. *Va rămînea el îndatorat faţă de robul acela, pentrucă robul a făcut ce-i fusese poruncit? Nu cred.*

> ***10**. Tot aşa şi voi, dupăce veţi face tot ce vi s-a poruncit, să ziceţi: „Sîntem niște robi netrebnici; am făcut ce eram datori să facem.“*

Este vorba despre faptul că credința se desăvârșește prin fapte. Isus a spus că, pentru a ne spori credința, trebuie să facem mai mult decât ceea ce ni se poruncește. Trebuie să mergem dincolo de litera legii și să facem mai mult decât să trăim din fiecare cuvânt, fiecare poruncă, da, fiecare gând al lui Dumnezeu. Cu cât acționăm mai mult conform Bibliei, cu cât asimilăm mai mult învățăturile ei, cu atât vom avea mai multă încredere în ea. Biblia nu seamănă cu nicio altă carte. Este extraordinară și este adevărată. Milioane de oameni nu cred că Biblia este Cuvântul inspirat al lui Dumnezeu. Și de ce nu? Pentru că nu-l pun la încercare. Nu-l pun în practică pentru a-i demonstra corectitudinea. ,, Dacă cineva vrea să facă voia Lui [a lui Dumnezeu] da, acțiunea vine pe primul loc!], el va înțelege dacă această învățătură este de la Dumnezeu …" , a spus Isus (**Ioan 7:17**).

> ***17**. Sfinţeşte-i prin adevărul Tău: Cuvîntul Tău este adevărul.*

Dacă cineva pune în practică Biblia, dacă trăiește după ea, atunci va recunoaște că ea este de la Dumnezeu. Aceasta este una dintre cele mai mari dovezi ale Bibliei.

„SĂ NU”

Cele zece porunci reprezintă legea veșnică a lui dumnezeu. Aceste principii pozitive și negative sunt valabile și astăzi. Într-adevăr, încălcarea acestor principii este cauza nefericirii din lumea de astăzi. Pentru a afla cum puteți aplica cele zece porunci în viața dumneavoastră, comandați gratuit broșura cele zece porunci.

Cele 10 Porunci

1. Să nu ai alţi dumnezei afară de Mine.

2. Să nu-ţi faci chip cioplit, nici vreo înfăţişare a lucrurilor care sunt sus în ceruri, sau jos pe pământ, sau în apele mai de jos decât pământul. Să nu te închini înaintea lor şi să nu le slujeşti; căci Eu, Domnul, Dumnezeul tău, sunt un Dumnezeu gelos, care pedepsesc neleguirea părinţilor în copii până la al treilea şi la al patrulea neam al celor ce Mă urăsc, şi Mă îndur până la al miilea neam de cei ce Mă iubesc şi păzesc poruncile Mele.

3. Să nu iei în deşert Numele Domnului, Dumnezeului tău; căci Domnul nu va lăsa nepedepsit pe cel ce va lua în deşert Numele Lui.

4. Adu-ţi aminte de ziua de odihnă, ca s-o sfinţeşti. Să lucrezi şase zile şi să-ţi faci lucrul tău. Dar ziua a şaptea este ziua de odihnă închinată Domnului, Dumnezeului tău: să nu faci nici o lucrare în ea, nici tu, nici fiul tău, nici fiica ta, nici robul tău, nici roaba ta, nici vita ta, nici străinul care este în casa ta. Căci în şase zile a făcut Domnul cerurile, pământul şi marea şi tot ce este în ele, iar în ziua a şaptea s-a odihnit: de aceea a binecuvântat Domnul ziua de odihnă şi a sfinţit-o.

5. Cinsteşte pe tatăl tău şi pe mama ta, pentru ca să ţi se lungească zilele în ţara, pe care ţi-o dă Domnul, Dumnezeul tău.

6. Să nu ucizi.

7. Să nu preacurveşti.

8. Să nu furi.

9. Să nu mărturiseşti strâmb împotriva aproapelui tău.

10. Să nu pofteşti casa aproapelui tău; să nu pofteşti nevasta aproapelui tău, nici robul lui, nici roaba lui, nici boul lui, nici măgarul lui, nici vreun alt lucru, care este al aproapelui tău.